

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ ผมมีเรื่องกราบเรียนที่ประชุมทราบ คือเหตุขัดข้อง
ที่ไม่สามารถบรรจุกระทู้เข้าระเบียบการประชุมภายในเวลาได้ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖
๑ กระทู้ คือนโยบายผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (CEO) และการป้องกันปราบปราม
ผู้มีอิทธิพลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ของท่านนิพัทธา อมรรัตนเมธา เป็นผู้ตั้ง
กระทู้ถามนายกรัฐมนตรี ซึ่งเราคงต้องรอบรรจุต่อไป

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ท่านสมาชิกฯ ครับ ศาสตราจารย์ดอกเตอร์บุญทัน ดอกไธสง เป็นประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ซึ่งมี
หนังสือแจ้งว่า ระยะเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
จะสิ้นสุดลงในวันเสาร์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื้อหาสาระสำคัญที่ควรได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ
ตลอดจนรับฟังข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและ
ประเทศชาติมากที่สุด จึงขออนุมัติวุฒิสภาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๔ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใด
จะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

LIRT

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ~~นะครับ~~ ถือว่าวุฒิสภานุมัติให้ทางกรรมาธิการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ต่อไปอีก ๓๐ วัน
ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปก็จะเป็นวาระเรื่องด่วน เชิญท่านประธานนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์
ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง ก่อนที่จะเข้า
ระเบียบวาระเรื่องด่วน เรื่องที่ค้างพิจารณาอยู่ คือร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
การตั้งกรรมการร่วมกันของร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติ
ส่วนจังหวัดนั้น เนื่องจากว่างานที่สำคัญและค้างอยู่ก็คือ เกี่ยวกับการตั้งกรรมการวิสามัญ
ร่วมกันของร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับด้วยกัน ซึ่งขณะนี้ค้างการพิจารณา แล้วก็ถ้าปล่อยให้
การค้างพิจารณาเช่นนี้ต่อไปอาจจะเกิดความล่าช้าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ซึ่งอยู่ในขั้นตอนของการตั้งกรรมการร่วมกันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นด้วยเหตุ
ดังกล่าวนี้ ผมจะขอให้ให้นำเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อนเข้าระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ นะครับ
แล้วก็เพื่อเป็นการกันที่จะขัดข้อบังคับฯ ในข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑ (๒) ด้วย ผมขออนุญาต
ที่ประชุมแห่งนี้ใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๑๕๒ ตามข้อ ๑๕๒ คือขอให้ที่ประชุมเห็นชอบให้งดใช้
ข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑ (๒) ไปด้วย โดยการนำเรื่องการตั้งกรรมการร่วมกันของร่าง พ.ร.บ.
๒ ฉบับ คือร่าง พ.ร.บ. ดำรงแห่งชาติ กับร่าง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษขึ้นมาดำเนินการ
ก่อนครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นจะขอที่ประชุมเลื่อนระเบียบวาระ
การตั้งกรรมการร่วมกันของตำรวจแห่งชาติ ~~นี้ครับ~~ การตั้งกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติ
ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ตาม
มาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญ ให้แต่ละสภาได้ตั้งกรรมการร่วมกัน สภาละ
๑๒ ท่าน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งมาแล้วนะครับ
เพราะฉะนั้นของตำรวจแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการ ท่านภิญญา ช่วยปลอด ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอเสนอ
รายชื่อกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.

ฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๒ คนนะครับ อันประกอบด้วย

๑. นายภิญญา ช่วยปลอด
๒. นายถวิล ไพรสณฑ์
๓. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ
๔. พลตำรวจเอก มีชัย นฤตกิจ
๕. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
๖. นายลัก กอแสงเรือง
๗. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๘. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๙. นายอาคม ตุลาติก
๑๐. นายอุบล เอื้อศรี
๑๑. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์
๑๒. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ

ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ มีท่านสมพร คำชื่น ท่านคงจะพูดถึงเรื่องว่าให้เสนอทีละชื่อใช่ไหมครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็จำได้ว่า
คราวที่แล้วที่ท่านมาท่านประธานฯ ก็ได้ให้ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญ

LIRT

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจนครบาล ไปปรับปรุงแก้ไขรายชื่อ ~~นครบาล~~ ก็ได้
ไปตกลงกันแล้ว แล้วท่านประธานฯ ก็ยังให้ผมด้วยและอีกหลาย ๆ ท่านไปทำการ
ประนีประนอมปรับปรุงรายชื่อ แต่ตอนนี้ผมเห็นท่านประธาน ขอภัยที่เอ่ยนาม
ท่านภิญญา ช่วยปลอด ได้เสนอชื่อไปนั้นได้คุยกันรอบหนึ่งแล้ว ๒ รอบก็แล้ว
๓ รอบก็แล้ว ~~นครบาล~~ ชื่อผมก็ยังไม่เหมือนเดิม ~~นครบาล~~ ท่านประธานฯ ~~นครบาล~~ ตอนแรก
ว่าให้มี ตอนนี้ก็ไม่มีนะครับ ผมก็เรียนท่านประธานฯ แล้วว่าผมไม่เคยได้เป็นเลขครับ
กรรมการร่วมกัน ตั้งแต่เป็น ส.ว. มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ มา ก็อยากจะเรียนเสนอ
ท่านประธานฯ ว่า ให้ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญที่ท่านประธานฯ ได้กรุณา
ให้ไปปรับปรุงรายชื่อนั้นได้พิจารณาทบทวนด้วย ~~นครบาล~~ เพราะว่าการกรรมการร่วมกันตอนนี้
ก็อยู่ในขั้นของรัฐสภา จำนวน ๕ ฉบับ ~~นครบาล~~ เพิ่มมานี้ก็อีก ๒ ฉบับ เป็นสอบสวนคดีพิเศษ
กับตำรวจ ก็เป็น ๗ ฉบับ ชื่อผมก็ยังไม่ ~~นครบาล~~ ท่านประธานฯ ~~นครบาล~~

ประธานวุฒิสภา : คือท่านจะเสนอตัวเองใช่ไหมครับ ต้องขอผู้รับรองครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ~~นครบาล~~ ผม สมพร คำชื่น ขอเสนอตัวเอง

เข้าเป็นคณะกรรมการร่วมกันตำรวจครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เป็นท่านที่ ๑๓ นะครับ
คือทางท่านภิญญา ช่วยปลอด เสนอมา ๑๒ ชื่อ แล้วท่านสมพร คำชื่น เสนอและมี
ผู้รับรองถูกต้อง เป็นท่านที่ ๑๓ นะครับ มีท่านผู้อื่นอีกไหม ~~นครบาล~~ ที่จะเสนอตัวเองครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ที่นี้ผมจะขอมติเป็นท่าน ๆ ไปว่า
๑๒ ท่านแรกนั้นจะมีคะแนนสูงสุด ~~นครบาล~~ คนที่ท่านสุดท้าย เจริญครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภานครศรีธรรมราช ผมขอถอนแล้วกัน
เพื่อให้คุณสมพรได้เป็นแทนครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ ถ้าอย่างนั้นท่านสมพรได้เป็น
แทนท่านถวิล ไพรสณฑ์ นะครับ ขอบคุณท่านถวิล ไพรสณฑ์ ครับ ก็เป็นอันว่า

จบกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ขอเชิญ
กรรมการอ่านชื่ออีกครั้งหนึ่ง ~~นะคะ~~ ~~ครับ~~ เพื่อความถูกต้อง เชิญท่านเลขาฯ ครับ

- ๓/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อกรรมการ
ร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.

๑. นายภิญญา ช่วยปลอด
๒. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ
๓. พลตำรวจเอก มีชัย นฤกุลกิจ
๔. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
๕. นายศักดิ์ กอแสงเรือง
๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๗. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๘. นายอาคม ตุลาฉิลก
๙. นายอุบล เอื้อศรี
๑๐. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนธ์
๑๑. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๑๒. นายสมพร คำชื่น

ประธานวุฒิสภา : กรับ เป็นอันถูกต้อง ต่อไปเป็นการตั้งกรรมการ
ร่วมกันสอบสวนคดีพิเศษ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเสนอชื่อรับ เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๒ คน
ซึ่งเป็นรายชื่อจากสมาชิก ที่เคยเป็นกรรมการเดิม มีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายเสรี สุวรรณภานนท์
๒. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์
๓. นายระวี กิ่งคำวงศ์
๔. นายลัก กอแสงเรือง
๕. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๖. นายประเกียรติ นาสิมมา
๗. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
๘. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๙. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
๑๐. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี
๑๑. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล
๑๒. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ เชิญอาจารย์แก้วสร้อย

นายแก้วสร้อย อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม แก้วสร้อย อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมขอเสนอชื่ออีกท่านหนึ่งครับ คือ
ท่านพนัส ทัศนียานนท์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

LIRT

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อ
ขอเรียนปรึกษาปัญหาในเรื่องนี้ให้ชัดเจน ณ ที่นี้ด้วยนะครับ ร่างพระราชบัญญัติ
ร่างของรัฐบาลถูกแก้ไขในสาระสำคัญมาก

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เป็นเรื่องต้องขอปรึกษาครับ
ท่านประธานฯ ครับ เป็นปัญหาของสภานี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมว่ามาเสนอชื่อก่อนนะครับ แล้วก็มาขอปรึกษา
ผมขอความกรุณาเดี๋ยวปรึกษาที่หลังได้ไหมครับ ผมขอเอาไว้ได้ ๑๒ ท่านก่อนนะครับ ตอน
นี้มีท่านที่ ๑๑ คือ ท่านพนัส ทัศนียานนท์ ตามข้อเสนอของท่านอาจารย์แก้วสรร
และก็มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดอีกไหมครับ เชิญท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตถ์ ความจริง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นที่สนใจของในหมู่สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งส่วนตัวของกระผมนี้
ก็ได้แปรญัตติถึง ๓ มาตรการนะครับ ก็มีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่อยากจะประสงค์เข้าเป็น
กรรมการร่วมกันในครั้งนี้ด้วยนะครับ เหตุผลต่าง ๆ เมื่อสักครู่นี้คุณสมพร คำชื่น
สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ได้พูดไปหลายอย่างแล้วครับ ผมก็เฉกเช่นเดียวกันนะครับ
ทำงานในวุฒิสภามา ๓ ปีกว่าแล้วมิได้เป็นกรรมการร่วมกันแม้แต่ครั้งเดียว ซึ่งแต่ก่อนมา
ก็อยู่ในกลุ่มของบุคคลอยู่กลุ่มเดียวเท่านั้น ซึ่งกระผมคงไม่เอ่ยต่อไปนะครับ ก็อยากจะขอ
เสนอตัวเองนะครับ สุดท้ายแต่ทางวุฒิสภาก็กำหนด ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ เป็นท่านที่ ๑๔ คือท่านคำนวณ
เหมาะประสิทธิ์ นะครับ ที่นี้เกินมา ๒ ท่านนะครับ มีท่านผู้ใดจะเสนอเพิ่มเติมไหมครับ
ไม่มีนะครับ ตกลงมีผู้เสนอ ๑๔ ท่าน แต่เราจะเอา ๑๒ ท่านนะครับ ผมจะขอมติเพื่อให้มี
คะแนน เชิญท่าน พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง เชิญครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ถ้าจะถอนตัวแล้วระบุคนที่จะแทน จะได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : คือก็เท่ากับเสนอ เป็นการชั่วคราว ผมขอให้คนอื่นเสนอ
ดีกว่า เพราะท่านถอนตัว ตกลงถอนไหมครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (เชียงใหม่) : ไม่ถอนครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เกษม
มาลัยศรี ครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ บรรยากาศ
การตั้งกรรมาธิการร่วมกันก็เริ่มเกิดขึ้น จะเป็นในลักษณะที่จะเสียเวลา ผมก็อยากดำเนินติด
ทางฝ่ายกิจการวุฒิสภาครับ ทำหนังสือไปให้สมาชิกวุฒิสภาได้ทราบบ้างว่าจะตั้งร่วมกัน
อย่างไร ๆ ถ้าคนไหนสนใจเขาจะได้สมัคร จะได้ตกลงอยู่ข้างนอกห้องประชุม
ไม่ใช่มาตกลงกันตรงนี้ เพราะฉะนั้นกิจการวุฒิสภาผมว่าไม่ทำงานเลย ผมเสียคาย
เงินเบี้ยเลี้ยงห้าร้อยนะครับท่านประธานฯ เสียคายตรงนี้เลย

ประธานวุฒิสภา : คุณเกษมครับ โอ.เค. ผมเข้าใจครับ ขอบคุณมาก ๆ
ขอบคุณครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ตรงนี้แหละครับ ผมก็ขอบอกอีกว่า
ผมก็เคยเป็นผู้แทนฯ มาก่อน ถ้าตั้งร่วมกันเข้าไปแล้วขอให้ประชุมหน่อย อย่าให้ผู้แทนฯ
เขานินทาเรา ไปเซ็นชื่อแล้วก็ออกมาเลยอย่างนี้ไม่ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ขอบคุณต่อคำแนะนำ คือความจริง
กิจการวุฒิสภา ผมไม่ได้ปกป้องคุ้มครองกิจการวุฒิสภา เดียวครับ ท่านเสรี ผมขออนุญาต
นิดหนึ่ง เพราะว่ากิจการวุฒิสภาได้ทำแล้วเมื่อคราวที่แล้วก็พูดกันในกลางที่ประชุมใหญ่
ก็เลยเรียนให้ทราบว่าความจริงเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าเผื่ออาจจะเป็นคราวอื่นไม่เป็นไร
ขอเชิญท่านเสรีครับ ท่านประท้วงผมหรือเปล่าครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคงอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ สักนิดเดี๋ยวนี้ครับท่าน เพราะว่าในส่วนของการวุฒิสภาเองนะครับก็ได้ประชุมกัน แล้วก็พยายามตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อให้ยุติออกที่ประชุมแห่งนี้ และก็ได้อบรมหมายให้ทางผมเองนั้นพยายามประสานงานกับท่านสมาชิกฯ ที่ประสงค์จะเป็นกรรมการ แล้วก็พูดไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง แต่สมาชิกฯ ก็มีความรู้สึกว่าจะไม่ควรตัดสินใจเขา ซึ่งตรงนี้นี่เองนะครับก็เลยมีความจำเป็นครับที่จะต้องให้ที่ประชุมนี้เป็นผู้พิจารณา ไม่ใช่กรณีว่าสมาชิกวุฒิสภาในส่วนกรรมการ การวุฒิสภาไม่ประชุมหรือไม่ทำงาน หรือไม่พยายามแก้ไข พยายามทุกอย่างครับ แต่ด้วยความที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ทุกท่านมีสิทธิเท่าเทียมกัน ก็มีความจำเป็นครับ ที่อาจจะเห็นไม่ตรงกันหรือหาข้อยุติไม่ได้ครับ อันนี้ไม่ใช่ว่าประชุมแล้วไปปรับเงิน แล้วก็ไม่ได้ทำงาน ไม่ใช่เลยนะครับ พยายามอย่างเต็มที่ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ อันนี้เฉพาะประเด็นนี้นะครับ ผมเรียน ยืนยันนะครับ เฉพาะประเด็นนี้ครับว่ากิจการวุฒิสภาเขาทำ แล้วก็ผมไม่ได้ปกป้องใคร นะครับ ผมอยากจะให้สมาชิกวุฒิสภาทั้งสภาทราบ เดี่ยวอาจารย์แก้วสรรจะขอพูด เมื่อสักครู่นี้ผมขอทำอย่างนี้ก่อนนะครับ เพราะไม่มีใครเสนอเพิ่มแล้ว ในระหว่างก่อนที่ อาจารย์แก้วสรรจะพูด ผมขอให้ทำอย่างนี้นะครับ ท่านเลขานุการ จดชื่อทั้ง ๑๔ ชื่อ แล้วทำเป็น บัตรแจกสมาชิกฯ ทุกท่านนะครับ แล้วเมื่อท่านเลือกแล้ว ๑๒ ท่านแรก ก็ให้ส่งกลับมาแล้ว ตั้งกรรมการนับ นับเสร็จแล้วค่อยประกาศเพื่อไม่ให้เสียเวลาการพิจารณากฎหมายเชิญอาจารย์ แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ~~ครับ~~
 ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ตามที่ขอภัยเอ่ยนาม ~~ครับ~~ ท่านเกษม มาลัยศรี
 ได้พูดนั้น ผมใคร่ขอเรียนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแล้วตั้งคำถามตรงนี้สั้น ๆ นะ ~~ครับ~~
 ว่าการประสานงานคือสิ่งผู้ที่ต้องการเข้ามา ถ้าฉันทักใจจริง ผมขอเรียนถามท่านประธานฯ
 ครับว่า การกระทำเช่นนี้ถูกไหม ท่านเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ท่านสันติภาพ และท่านเลขาฯ วิป ท่านเสรี ทั้ง ๒ ท่าน
 ได้พยายามเจรจาให้ท่านอาจารย์พนัสถอนตัว ขอเรียนถามท่านประธานฯ ว่า นี่เป็นการ
 ประสานงานหรือเปล่าครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรีตอบครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า
 สิ่งที่คุณแก้วสรรพูดฟังกับหูหรือเปล่า ผมคุยกับอาจารย์พนัสว่าอย่างไรท่านได้ยินไหม
 แล้วฟังมาหมดไหม ไม่ใช่เรื่องการขอให้ถอนตัวครับ เป็นเรื่องของการพูดคุยกันครับ
 ผมให้เหตุผลครับว่า การตั้งกรรมการนั้นต้องมีเหตุผล โดยให้ข้อคิดไปว่า คนที่เป็น
 กรรมการนั้นควรมาจากกรรมการเดิมเป็นหลัก เพราะอะไร ~~ครับ~~ เพราะว่าเขาศึกษามา
 ตั้งแต่แรก เขาสามารถจะตอบได้ทุกมาตรา สามารถจะอธิบายในที่ประชุมทั้ง ๒ สภาได้
 หรือว่าไปประชุมในกรรมการร่วมกันได้ แต่ถ้าหากว่าท่านเสนอตัวเข้ามาแล้วไปคุ้มครอง
 เพียงมาตราใดมาตราหนึ่งของท่านเองที่ชนะไป หรือ ~~ท่าน~~ ในที่ประชุมใหญ่
 ด้วยซ้ำไป ~~ครับ~~ แต่ก็บอกว่าต้องการเข้าไปเป็นด้วย ตรงนี้ก็พยายามที่จะกราบเรียนครับว่า
 ถ้าหากเป็นไปได้ให้สมาชิกฯ ซึ่งเขาเป็นกรรมการเดิมได้ใหม่ ผมยังอยากถอนตัวเลย
 ครับท่านประธานฯ ถ้าผมไม่ใช่เป็นประธานคณะกรรมการคณะนี้ผมถอนไปแล้วครับ
 ถ้าถอนไปก็จะถูกสมาชิกฯ ว่าอีก คุณไม่รับผิดชอบ ผมยอมที่จะสละได้ แต่ก็จำเป็นครับ
 ที่จะต้องเข้าไป เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจครับว่า ไม่เคยตัดสินใจสมาชิกฯ
 แม้กระทั่งท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ เองผมก็ยังกราบเรียนท่านเลย ผมมากราบเรียน
 ท่านคำนวณ ไม่ได้มาขอให้ถอนตัว ไม่ได้มาตัดสินใจตามสิทธิรับจริงไหมครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ครับ ขอบคุณครับ เชิญท่านสันติภาพที่ถูกพาดพิงครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในเรื่องของ
 กรรมการร่วมกันของการสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งผมเป็นเลขานุการคณะกรรมการ
 วิสามัญ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ และที่ประชุมอย่างนี้ ในทางปฏิบัติตั้งแต่เริ่มมีสถานะ
 ผมไม่เคยเห็นจากกรรมการคนอื่นที่จะไปโดยไม่ใช้กรรมการสามัญ แต่เรื่องนี้ผม
 ไม่ทราบอย่างไร มีเหตุผลใดอย่างไรก็ตาม แต่เป็นเรื่องที่คนสนใจกันมาก ผมเคยเสนอตัว
 ขอเป็นกรรมการร่วมกัน ไม่เคยครับ เราให้เกียรติกรรมการพิจารณาอยู่ปัจจุบัน แต่ที่นี้
 ผมเรียนท่านประธานฯ มีกฎหมายฉบับหนึ่ง ผมเคยถูกขอร้องให้เข้าไปทำหน้าที่กรรมการ
 ร่วมกันท่านเชื้อไหมไปแล้วผมนั่งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะอะไรครับท่านประธานฯ เราไม่มี
 การชี้แจงในกรรมการร่วมกัน ไม่มีการชี้แจงบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้ามา ขนาดผมเป็น
 นักกฎหมาย ท่านประธานฯ กว่าจะตั้งหลักได้ผมต้องไปทำการบ้านเพิ่ม พอบทสุดท้าย
 ขึ้นมากว่าจะต่อผู้เขาได้ครับ อธิบายความได้ใช้เวลามาก เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานฯ
 อย่างนี้ว่า ในข้อเท็จจริงพอเหตุผลเป็นเช่นนี้ในทางปฏิบัติเราให้เกียรติกรรมการที่พิจารณา
 ตรงนั้น เรื่องนี้บังเอิญผมก็เป็นเลขฯ นะท่านประธานฯ ก็ทำการบ้านว่ากันมาด้วยข้อเท็จจริง
 ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า เมื่อสักครู่นี้ที่อาจารย์แก้วสุรเอยถึงด้วยความเคารพ
 ผมบอกอาจารย์พนัส ผมไปคุยข้างนอกอาจารย์พนัสนั่งสูบบุหรี่อยู่ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้
 แล้วไปถึงบอกว่าอาจารย์ ๑๒ คน เกินอยู่ ๒ ท่าน ในกรรมการหลักอย่างนี้เพื่อให้ยุติ
 รวดเร็วอาจารย์ขอความกรุณาอย่างไรได้ไหมครับ ก็แล้วแต่อาจารย์ตัดสินใจ อาจารย์บอก
 ไม่เกี่ยว เมื่อสักครู่ท่านเสรีอยู่ดี ๆ เชิญผมมา ผมเป็นแล้วผมก็อยากเป็น ผมก็บอก อย่างนั้น
 อยากเป็นก็ โอ.เค. จบ อาจารย์ผมไม่คุยอะไรมากกว่านี้แล้ว ผมพูดได้แค่นี้อาจารย์
 เพราะฉะนั้นในข้อเท็จจริงผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า เมื่อข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้
 ผมคิดว่าทุกคนมีความปรารถนาดี แต่ถ้าข้อเท็จจริงที่จะให้คนรู้เรื่องไปทำ ผมเชื่อว่า
 กรรมการไปเราก็รักษาผลประโยชน์และเป็นมติเสียงข้างมาก แต่ภารกิจของกรรมการ
 ก็คือ ไปฟังเหตุผลเขาว่าเหตุผลใครดีกว่า และมีข้อสรุปที่เป็นประโยชน์กับประชาชน

LIRT

และในกฎหมายอยู่เท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็กราบเรียนสุดท้ายครับ ในการเจรจา
ก็มีเหตุผลแค่นี้ เหมือนที่ท่านเสรีประธานผมกราบเรียนครับ ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

- ๖/๑

ประธานวุฒิสภา : โอ.เค. ครับ เป็นที่เข้าใจนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ
ระหว่างรอการลงคะแนนเพื่อที่จะประกาศผลของ ๑๒ ท่าน ท่านนั้นนะครับ แล้วผมก็จะ
ดำเนินการประชุมต่อ มี พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง เชิญครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ผมก็เพิ่งเห็นแปลกที่มี ๒ พระราชบัญญัติที่จะไปเป็น
กรรมการร่วมกันเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นในสภาแห่งนี้ ผมได้ทำหน้าที่ของผมในฐานะ
กรรมการของวุฒิสภาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมขอถอนตัวครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เพราะฉะนั้นรายชื่อ ๑๔ ชื่อครับ ชื่อ
พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง นะครับ ที่เป็นกรรมการโดยเสนอของท่านเสรี
สุวรรณภานนท์ ซึ่งอยู่ในนี้หมายเลข ๑ นะครับ ถอนตัวนะครับ เชิญท่านสุรสิทธิ์
ฉัตรชัยเดช ครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผมขออนุญาตถอนตัวจากการเป็นคณะกรรมการชุดนี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เป็นอันว่าเหลือ ๑๒ ท่านแล้วนะครับ เอาแค่นี้
นะครับ ๑๒ ท่าน ท่านอาจารย์พนัสมีอะไรไหมครับ เชิญครับ เพราะว่าเหลือ ๑๒ ท่าน
แล้วครับ มีท่านสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ถอนตัวและท่านสนาม คงเมือง ๒ ท่าน จาก ๑๔ ท่าน
ก็เหลือ ๑๒ ท่าน ครบแล้วครับ พอได้แล้วครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตาก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พณีส
ทัศนียานนท์ จากตากนะครับ เฝอยผมมาสายครับ แต่ก็ไม่ได้สายเกินไปกว่าที่จะต้องไปลงนาม
ในอีกแฟ้มหนึ่งนะครับ ก็เฝอยได้ยื่นการเสนอชื่อกระผม แล้วก็มีการกล่าวพาดพิงถึงกระผม
โดยเฉพาะในประเด็นซึ่งอาจารย์แก้วสุวรรณหรือท่านเสรีก็ดี หรือท่านสันติภาพก็ดี
ขอภัยที่ต้องเอ่ยนามนะครับ ได้ขอให้ผมถอนตัวจากการเสนอชื่อหรือไม่ เสนอตัวเองเป็น
กรรมการร่วมกันในคณะนี้หรือไม่ ผมขอเรียนว่าตามความเข้าใจของกระผมนี้ นะครับ
จากการที่ได้พูดจากันนั้นก็คงจะเป็นที่เข้าใจได้ นะครับ ว่าตามเหตุผลของทั้ง ๒ ท่านนั้น
ก็คือว่ากรรมการเดิมเขายังยืนยันอยู่จำนวนก็เกิน เพราะฉะนั้นส่วนที่เกินมาก็คือตัวกระผม
กับท่านอื่นด้วย เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็เป็นที่เข้าใจได้โดยปริยายว่า ผมน่าจะถอนตัว

ออกไปเสีย แต่ผมก็ยืนยันบอกว่า เนื่องจากเรื่องนี้ได้มีเชื้อเชิญในที่ประชุมแห่งนี้ว่า กรรมการร่วมกันของกฎหมายฉบับนี้เองก็ยังมีอีกคณะหนึ่ง ตอนนั้นผมก็ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นการร่วมกันในร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาตินะครับ แต่แล้วผมก็เห็นว่าในเมื่อมีการเชื้อเชิญกันอย่างนั้น ผมก็สนใจทั้ง ๒ ฉบับ แต่เห็นว่าในร่าง พ.ร.บ. ตำรวจนั้นก็มีส่วนที่สนใจเสนอตัวเข้าไปเป็นการร่วมกันมากแล้ว กระผมก็เลยถอนตัวจากร่างพระราชบัญญัติตำรวจ แล้วก็ขอเสนอตัวเองว่าขอมาเป็นการร่วมกันคณะนี้ แต่สุดท้ายก็มีปัญหาเกิดขึ้นก็คือว่า กรรมการเดิมท่านก็บอกว่าท่านต้องการจะทำหน้าที่นี้ต่อไป

ประธานวุฒิสภา : ท่านพนัสครับ ตอนนี้ไม่มีครับ จบปัญหาแล้วครับ เพราะท่านเป็น ๑ ใน ๑๒ แล้วครับ

นายพนัส ทักษิณานนท์ (ตลก) : ก็อยากจะขอฝากไว้คนเดียวเท่านั้นเอง นะครับว่า เรื่องนี้ผมอยากจะขอให้มีการวางกฎเกณฑ์กันให้ชัดเจนนะครับว่า ในการที่จะส่งชื่อ ส.ว. เราไปเป็นการร่วมกัน ข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุดก็จะต้องอยู่ที่ว่ามติของวุฒิสภาเราถ้ามีการเปลี่ยนแปลงร่างที่สภาผู้แทนฯ เสนอมา ก็ควรจะต้องเป็นประเด็นสำคัญในการที่พิจารณาเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญเลยนะครับ ผู้ที่จะเข้าไปเป็นการร่วมกันจะต้องเห็นด้วยกับมติของวุฒิสภาที่เปลี่ยนแปลงร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเสนอมาในประเด็นนั้น ๆ ครับ ผมคิดว่าอันนี้น่าจะเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุดครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็เป็นคดีเดือนสมาชิกฯ ที่ไปเป็นการร่วมกัน นะครับ จบแล้วครับ ท่านสุรชัยเรื่องเดียวกันหรือเปล่าครับ คนละเรื่องนะครับ เชิญครับ

นายสุรชัย คณิตังตระกุล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตก่อนที่จะท่านประธานฯ จะเข้าวาระเรื่องด่วนนะครับ ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกฯ ทุกคนได้รับวาระการประชุมในวันจันทร์ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ และวันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ นะครับ ก็สรุปว่าสัปดาห์หน้าเราจะประชุมในวันจันทร์ วันอังคาร ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานฯ ไปถึงท่านกิจการวุฒิสภาว่า เท่าที่ข่าวที่ออกมาเห็นบอกว่า ต่อไปนี้ทุกสัปดาห์เราจะประชุมในวันจันทร์ วันอังคารแทนนะครับ ก็ขออนุญาตเรียนถาม

ท่านประธานฯ ว่า ต่อไปวันศุกร์นี้ที่เราเคยประชุมทุกครั้งไปเราจะมีการประชุมหรือไม่
อย่างไรครับ เพื่อประโยชน์ในการจัดการทำงานของสมาชิกฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

- ๗/๑

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุนต่อคำถามนี้ครับ เพราะว่ายังไม่ได้ข้อยุติ
เชิญท่านประธานนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง คือในชั้น
กรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภานี้ครับ ได้พิจารณาว่า ในสมัยประชุมนี้มีเรื่องด่วน
และเรื่องที่ต้องค้างพิจารณาจำนวนมาก เรากลับปัญหาเรื่องค้างพิจารณาจะเป็นปัญหา
ในการประชุม และก็ได้มีการปรึกษาหารือกันหลายฝ่ายนะครับว่า ในสมัยนี้เราควรจะ
กำหนดวันประชุมในวันจันทร์ วันอังคารเป็นหลักนะครับ เพราะว่าถ้าพิจารณากฎหมายได้
เต็มก็คือในวันจันทร์ทั้งวัน และก็ในวันอังคารนี้อาจจะครึ่งวันนะครับ และก็ส่วนช่วงบ่าย
นั้นสามารถที่พิจารณาอะไรก็ได้ คือสามารถทำงานเต็ม ๒ วันได้ ส่วนวันสุรกร์นั้นเราจะไม่นัด
แต่อย่างคงวันของวุฒิสภาอยู่ เพราะว่าถ้าเราไม่นัดในวันสุรกร์เลย วันสุรกร์เราอาจจะหายไป
หรือว่าทางสภาผู้แทนราษฎรอาจจะเอาวันของเราไป อันนี้เป็นปัญหา เพราะในวันสุรกร์นี้เรา
ก็ยังไม่ไว้อยู่ แต่ว่าถ้าไม่มีเรื่องด่วนจำเป็นที่จะต้องพิจารณาในวันสุรกร์ เราก็จะงดวันสุรกร์
แต่มาพิจารณาในวันจันทร์ วันอังคาร ในสมัยนี้เป็นหลักไว้ก่อน ซึ่งอันนี้คงจะต้องเสนอ
ต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาร่วมกันครับว่า มีความเหมาะสมอย่างไรนะครับ แต่ที่ประธานฯ
ได้นัดวันจันทร์ วันอังคารนี้ก็ได้อาเรียนปรึกษาท่านประธานฯ แล้วว่า เรามีเรื่องด่วนที่
ค้างพิจารณา คือในการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. อบจ. นี้เราไม่ทราบจะเสร็จในวันไหน
และมีเรื่องค้างตามมามากเลย และกฎหมายที่กำลังทยอยเข้ามาในการพิจารณาของวุฒิสภา
เพราะฉะนั้นในชั้นนี้วันจันทร์ วันอังคารก็เลยได้กำหนดขึ้นมาก่อน และก็อยากจะปรึกษา
หารือเหมือนกันในเรื่องนี้ต่อที่ประชุมว่า จะดำเนินการอย่างไรเพื่อความเหมาะสมต่อไป

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพงษ์
สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลานครินทร์ ผมใคร่ขออนุญาตปรึกษาประธานฯ ในเรื่อง
เดียวกันนี้ แต่เป็น ๒ เรื่อง ๒ หัวข้อนะครับ ซึ่งต้องขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่อนุญาตให้
นำเรื่องที่จะปรึกษาขึ้นมาปรึกษาได้ เพราะผมนั่งดูการประชุมด้วยความอดอดมานาน

LIRT

เหมือนกันว่า ด้วยความที่วุฒิสภามีกฎเกณฑ์ในเรื่องให้เรื่องที่ปรึกษานั้นไปอยู่ทำวาระ เพราะฉะนั้นบางครั้งเรื่องสำคัญ ๆ เราก็แทบจะเรียกว่า เกรตรง ไม่ได้พิจารณากันเลยนะครับ ทั้ง ๆ ที่สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เขามีกระตุ้สค มีเรื่องสำคัญ ๆ ขึ้นมา เขาสามารถพิจารณากันได้ แต่ของเรามีเรื่องอย่างเคียวปรึกษา แต่เนื่องจากว่าเรื่อง ปรึกษานั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ปรึกษามานานแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมมี เรื่องปรึกษากันว่า เป็นเรื่องซึ่งการเลื่อนการประชุมปกติมาไว้ในวันจันทร์ วันอังคารนั้นกล่าวได้ ว่าเป็นความน่าชื่นชมครับที่สภาเราได้พยายามค้นรทุกวิถีทางที่จะทำงาน การประชุมของ วุฒิสภาเราให้มีคุณค่าเพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็อดที่จะปรึกษา ท่านประธานฯ ในเรื่องนี้ว่า เป็นความโชคร้ายประการใดไม่ทราบนะครับ เนื่องจากว่า วันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคมนั้น ซึ่งเป็นการประชุมวันอังคารแรกของการเลื่อนการประชุม นั้น รัฐสภาของเราได้ประกาศให้วันที่ ๑๔ ตุลาคมเป็นวันสำคัญของชาติ ท่านประธานฯ ครับ ในเรื่องเดียวกันนี้ที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานฯ ก็คือว่า ใครจะขออนุญาตท่านประธานฯ ได้โปรดพิจารณาว่า ในวันอังคารที่ ๑๔ ซึ่งเป็นวันสำคัญของชาติ ซึ่งจะได้ประกาศโดย รัฐสภา และจะมีการประกอบพิธีสถาปนา หรือประกาศวันสำคัญของชาติในเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๙.๐๐ นาฬิกา ที่หน้าพระบรมรูปรัชกาลที่ ๙ นั้น เป็นวันเดียวกับวันที่เรา จะกำหนดการประชุม ผมเลยใคร่ขออนุญาตท่านประธานฯ ได้โปรดพิจารณาว่า เนื่องจากว่า วันนี้เป็นวันสำคัญของชาติที่ได้รับการประกาศโดยรัฐสภา ซึ่งน่าจะเป็นวันหยุดของรัฐสภา ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เป็นวันหยุดของราชการ ก็มาประจวบเหมาะกันว่าเป็นวันประชุมวันแรก ซึ่งเราได้กำหนดเลื่อนจากวันพฤหัสบดี วันศุกร์ มาเป็นวันจันทร์ วันอังคาร ก็อยากจะขอให้ ท่านประธานฯ ได้พิจารณา นี่เป็นเรื่องที่ ๑

ส่วนเรื่องที่ ๒ นั้นครับ ท่านประธานฯ ครับ มีเรื่องอันน่าเสียใจว่า ที.วี. ช่อง ๑๑ ซึ่งเป็น ที.วี. ราชการนะครับ ซึ่งควรจะได้ถ่ายทอดการประชุมงานพิธีกรรมเพียง วันเดียว คือช่วงเวลา ๘ โมง ถึง ๙ โมง ๕ นาทีของวันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ นั้น ทางคณะกรรมการจัดงานได้ร้องขอไปยังช่อง ๑๑ และทางราชการแล้ว แต่ก็ไม่เป็นผล นะครับ ก็คือไม่มีเวลาให้ ซึ่งเรื่องนี้ได้สะท้อนประการอย่างสำคัญครับ ท่านประธานฯ ว่า

LIRT

ทางราชการเอง การปรึกษาหารือเพื่อขอความร่วมมือในกิจการซึ่งรัฐบาลดูแลอยู่
คือหน่วยงานของรัฐที่ว่า ที.วี. ช่อง ๑๑ ซึ่งถ่ายทอดได้ทุกเรื่อง-----

- ๘/๑

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

แต่ครั้งเรื่องสำคัญซึ่งเป็นวันสำคัญ วันสำคัญของชาติซึ่งได้ประกาศเป็นครั้งแรกและ
หนแรกของรัฐสภาไทยนั้น ที.วี. ช่อง ๑๑ ก็ไม่สามารถจะถ่ายทอดสดการประกาศสถาปนา
วันสำคัญของชาติในวันที่ ๑๔ ตุลาคมได้ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ
ท่านประธานฯ ที่อยากจะเรียนถึงความสัมพันธ์ บทบาทของรัฐสภาเรากับรัฐบาล ซึ่งก็ฝาก
ปรึกษาท่านนั่นเองนะครับ เป็น ๒ เรื่องครับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมว่าเดี๋ยวจะเสียเวลาการเข้าประชุม ผมขอเอาเข้า
วาระนะครับ

ต่อไปเป็นวาระเรื่องด่วนเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่ก่อนที่จะเข้าวาระด่วนผมเรียนอย่างนี้นะครับ ข้อที่ ๑
ผมจะขอตอบ ท่านการุณมีอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม การุณ ไสงาม
จากบุรีรัมย์ ท่านประธานฯ ขณะนี้กำลังจะนำระเบียบวาระว่าด้วยเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าวาระแล้วใช่ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ยังครับ กำลังจะเข้าครับ เพราะว่าเราได้พิจารณา
มาแล้วเมื่อวันศุกร์ถึงมาตรา ๓ แต่มาตรา ๓ ยังไม่จบนะครับ เดี่ยวผมจะประกาศนะครับ
ท่านมีอะไรก่อนไหมครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : มีครับท่านประธานฯ เนื่องจาก
เมื่อเช้านี้ที่ผ่านมาวาระนี้ท่านประธานฯ ได้นำเริ่มเข้าแล้ว ท่ามกลางการนำเข้าและกำลัง
พิจารณาอยู่ที่ผ่านมามาตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วมาเรื่อยจนถึงวันนี้ ในระหว่างมีการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อเช้านี้ได้มีผู้ขอเสนอให้แก้ไขข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑ เพราะฉะนั้น
ท่ามกลางการเสนองดใช้ข้อบังคับฯ ที่ไม่ชอบ ขออย่าครับ ท่ามกลางการเสนองการงดใช้
ข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑ ที่ไม่ชอบตามข้อบังคับฯ ของวุฒิสภา เมื่อการเสนองดใช้ข้อบังคับฯ
ข้อ ๔๑ เป็นการเสนองดใช้ข้อบังคับที่ไม่ชอบ แล้วก็นำเรื่องอื่นมาพิจารณา นำญัตติอื่น
มาพิจารณาในระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจึงเป็นการขัดต่อข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑
ข้อ ๔๒ ข้อ ๓๕ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. จึงเป็นอันต้องตกไปตามข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มีท่านเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
ก็อย่างนี้นะครับ ตามที่ท่านประธานนิพนธ์ได้ของคใช้ข้อบังคับฯ นั้นผมไม่ได้ขออนุมัติ
สภาให้คงใช้นะครับ เพราะผมเอาเรื่องที่ต้องจากการแจ้งให้สมาชิกฯ ทราบนะครับ
แล้วก็ดำเนินการต่อไปก่อนที่จะพิจารณาเรื่องด่วนนะครับ ถ้ามีท่านผู้ใดเห็นตามที่
ท่านการุณชีจะเข้า ข้อ ๓๕ (๗) และข้อ ๔๑ (๒) แล้วก็จะไป ข้อ ๔๒ ร่าง พ.ร.บ. นี้ตกไป
เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ เจ้าของเรื่องครับ

- ๕/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นที่ว่า การเสนอขอใช้ข้อบังคับฯ ดังกล่าวนั้น ตามที่ท่านประธานนิพนธ์ได้กราบเรียนต่อ ท่านประธานฯ แล้วให้ที่ประชุมพิจารณานั้น ผมคิดว่าจะมี ๒ ส่วน ส่วนแรก ก็คือ การเริ่มประชุมเป็นวาระตามที่ท่านประธานฯ กำหนดไว้ ซึ่งการเริ่มประชุมวันใหม่นั้นนั้นะครับ ก็เป็นไปตามวาระ เพราะว่าท่านประธานฯ เริ่มขึ้นมาก็ยังชี้แจงให้กับที่ประชุมทราบ เรื่องอื่น ๆ ด้วยซ้ำไป นั่นคือเป็นไปตามวาระครับท่านประธานฯ เพียงแต่ว่าพอถึงวาระที่จะพิจารณาแล้วนั้นะครับ สมาชิกฯ มีการเสนอขอให้เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา ไม่ได้เป็นการ แทรกเรื่องเดิมที่เคยพิจารณาไว้ ถ้าเป็นอย่างวันก่อนนั้นะครับ ขอเอย่ยนามท่านรองฯ สุขุม ได้เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าท่านเอาเรื่องอื่นมาแทรกนะครับ อันนี้ตกไปครับ แต่ท่าน เข้าใจตรงนี้ท่านก็เลยหยุด พอหยุดเลื่อนมาวันนี้ก็เริ่มวาระใหม่ พอเริ่มวาระใหม่จริง ๆ แล้ว ไม่ต้องขอยกเว้นข้อบังคับฯ ยังใช้ได้เลยครับ เพียงแต่ว่าเราเสนอขอยกเว้นข้อบังคับฯ เพื่อ กันเหนียวเท่านั้นเองครับ จะได้ไม่มีสมาชิกฯ มาโต้แย้ง ไม่มีการยกเว้นข้อบังคับฯ ยังใช้ได้ เพราะถือว่าเป็นการเริ่มวาระใหม่ แล้วประธานฯ ท่านก็เลื่อนวาระขึ้นมา ผมคิดว่าเมื่อมีการ ยกเว้นข้อบังคับฯ เป็นเพียงป้องกันไม่ให้มีการโต้แย้งกันภายหลัง ซึ่งท่านประธานฯ ถามแล้วก็ไม่มีความหมาย ท่านอื่นเห็นเป็นอย่างอื่น ก็คงให้ดำเนินการต่อไป ถ้าจะแย้งต้อง แยกตั้งแต่ตอนนั้นแล้วครับ ว่าตรงนี้ไม่ได้ แต่ไม่ใช่ปล่อยจนผ่านกระบวนการเรียบร้อยแล้ว ก็บอกว่า ขัดข้อบังคับฯ ซึ่งในข้อบังคับฯ เราเองนั้นะครับ ถ้าผิด ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับฯ แต่ไม่ใช่ปัญหาใหญ่นั้นะครับ บางทียังเลยได้เลยครับ แล้วที่เสนอชื่อมาตั้งมากมาย เสนอ เป็นแผง ข้อบังคับฯ ก็เขียนเอาไว้ว่าเสนอที่ละรายชื่อ เราก็เห็นว่าเป็นเรื่องความสะดวก รวดเร็ว โดยหลักการครับ ท่านประธานฯ ครับ ประการแรก ก็คือ เราพิจารณาตามวาระนั้น เราขอเลื่อนได้ ไม่ขัดข้อบังคับฯ การยกเว้นข้อบังคับฯ นั้นเป็นเพียงกันเหนียวเท่านั้นเอง ครับ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา แล้วก็ไม่มีสมาชิกฯ คัดค้านหรือโต้แย้งเป็นอย่างอื่นครับ ท่านประธานฯ ครับ เราสามารถพิจารณาต่อไปได้ ไม่ตกไปครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ทำท

ต่อการพิจารณาครับ เหตุที่ผมพูดเช่นนี้เพราะว่าอาจจะเกิดกรณีเช่นนี้อีกหลายครั้งหลายครา ในอนาคตได้ แต่ผมว่าข้อบังคับฯ ก็เปิดเอาไว้พอสมควรว่า ถ้าหากว่ามีความขัดแย้งกัน ในเชิงข้อบังคับฯ นี้ต้องอาศัยมติในที่ประชุมชี้ขาด นั่นคือถ้าชี้ขาดไปแล้วก็จะหมดปัญหา ข้อเสนอให้ชี้ขาดด้วยมติเสียงก็จบเท่านั้นเอง ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม คงจะทำงานตามอำเภอใจอยากไปอยากทำคงไม่ได้ครับ ถ้าไม่อย่างนั้นไม่มี ข้อบังคับฯ ถ้าทำอะไรละเมิดข้อบังคับฯ ทำอะไรละเมิดรัฐธรรมนูญในกระบวนการ พิจารณาคงไม่ได้ ท่านเสรีเองก็เป็นทนายความ เราก็อาชีพเดียวกัน การพิจารณาคดีก็ เหมือนกันท่านประธานฯ ครับ การพิจารณาคดีที่ขัดต่อกระบวนการพิจารณา ขัดต่อวิธีการ พิจารณาความ เป็นการพิจารณาคดีที่ขัดต่อระเบียบ ต่อวิธีการพิจารณา และไม่มีอายุความ ครับ สามารถขอให้เพิกถอนได้ตลอดเวลา อันนี้ขณะนี้เรากำลังทำ วุฒิสภาของเรากำลังทำ ครับ เรายิ่งกว่าหรือครับ นี่ก็เราเป็นฝ่ายตราบทบัญญัติ ฝ่ายตราข้อบังคับฯ ฝ่ายตรากฎหมาย ที่ใช้ในการปฏิบัติกันทั่วประเทศ ทุกคนจะต้องขึ้นต่อกฎหมายที่เราตราออกไป เพราะฉะนั้น ท่านประธานฯ ครับ การพิจารณาต่าง ๆ เหล่านี้ต้องพิจารณาอย่างมีขั้นมีตอน อย่างมี กระบวนการที่ชอบตามข้อบังคับฯ และตามรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกันครับ รัฐธรรมนูญ ก็บอกว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เขาต้องทำอะไร ฉะนั้นก็ต้องให้เป็นตามข้อบังคับฯ ที่เราออกไป แล้วข้อบังคับฯ ก็ออกมา บอกว่าเป็นอย่างนี้ว่า ข้อ ๓๕ นี่บอกว่า ในระหว่างการพิจารณา กำลังพิจารณาเรื่องใด ๆ อยู่เนี่ย เขาห้ามไม่ให้เอาเรื่องอื่น ๆ มาแทรก ก็เพื่อทำให้เสร็จเป็นเรื่อง ๆ ไม่ใช่คุยกัน ข้างศาลาวัด คุยกันข้างทั่วไป ใครนี่ก็อยากพูดอะไรก็พูด ใครอยากพิจารณาเรื่องอะไร ก็พิจารณา ชอบเรื่องอะไรก็เอาเรื่องนั้น ไม่ใช่ครับ-

ท่ามกลางการพิจารณา ข้อ ๑๕ เขาบอกว่า เพราะฉะนั้นคุณก็ต้องทำไปโดยเฉพาะ ข้อ ๔๑ เห็นไหมครับ ข้อ ๔๑ เขาบอกว่า เรื่องที่ห้ามไม่ให้เสนอ ท่านประธานฯ คุณครับ เขากำหนดไว้เลยว่า เรื่องดังต่อไปนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เมื่อเรื่องที่มีความสำคัญ ห้ามเอามาแทรก ถ้าอย่างฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ท่านไปดูข้อบังคับฯ ของผู้แทนราษฎร ท่านประธานฯ โดยเฉพาะข้อบังคับฯ ของผู้แทนราษฎรเขาบอกว่า เรื่องการอภิปรายทั่วไป ไม่ไว้ว่างใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ นั่นเขาเขียนไว้เลยในข้อบังคับฯ คล้ายอย่างนี้ เขาบอกว่าห้ามเด็ดขาด เอาเรื่องอื่นมาแทรก เคยมีการนำเรื่องอย่างนี้มาพิจารณาในการพิจารณาอภิปรายทั่วไป ท่ามกลางการอภิปรายทั่วไปท่านไปเปิดดูการประชุมทุกครั้งจะมี วิธีการหนึ่งที่ทำให้การอภิปรายทั่วไปตกไปคือ การขอเสนอให้นำเรื่องอื่นมาพิจารณาแทนที่จะพิจารณาเรื่องอภิปรายทั่วไป ก็ทำให้การอภิปรายทั่วไปนั้นตกไป นี่เป็นเทคนิคหนึ่ง วิธีการชนิดหนึ่งที่แก้ปัญหาทางการเมืองด้วย ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อ ข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑ เขาบอกไว้เลยว่า ร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเมื่ออยู่ในระหว่างกำลังพิจารณานี้ห้ามแทรก ห้ามเอาญัตติอื่นมาแทรกมาพิจารณาให้ทำให้จบเรื่องก่อน ทีนี้เราก็ทำทำดูเหมือนจะทำขอแทรกและจะขอแก้ไข ข้อบังคับฯ ข้อ ๔๑ นี่คือการทำทำเลข ๆ ท่านนิพนธ์ ท่านทำทำเลข ๆ โดยอ้างข้อบังคับฯ ในการแก้ไขข้อบังคับฯ ข้อ ๑๕๒ คือแก้ไขชั่วคราวแต่ทำไม่ตลอด เขาเรียกว่าทำไม่ตลอด ทำไม่สุดความ ทำไม่สิ้นกระแสความตามข้อบังคับฯ ของการแก้ไขข้อบังคับฯ เพราะการขอเสนอแก้ไขข้อบังคับฯ นั้นเขาเสนอแล้วให้มีผู้รับรอง มีผู้รับรองแล้วเขาบอกว่าต้องลงมติลงมตินั้นคะแนนก็ต้องดูด้วยว่าที่มาประชุมนี้เท่าไร จำนวนเท่าไร ต้องเกินกึ่งหนึ่งขึ้นไปจึงจะถือว่าเป็นการแก้ไขข้อบังคับฯ เพราะฉะนั้นเมื่อยังไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้ ก็ถือว่าเป็นการแก้ไขข้อบังคับฯ ไม่สมบูรณ์ไม่ครบถ้วนกระบวนการ จึงถือว่าเป็นไม่มีการแก้ไขข้อบังคับฯ เมื่อไม่มีการแก้ไขข้อบังคับฯ เรากลับยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณาแทรกตรงกลาง คือเรื่องที่เราทำเมื่อเข้านี้ตั้งหลายเรื่อง เพราะฉะนั้นจึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติที่เราากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นอันตกไปตาม ข้อ ๔๒ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ก่อนครับ

LIRT

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม อุบล เอื้อศรี จากจังหวัดนครราชสีมาครับ ผมคิดว่า ข้อ ๑๕ นี้ต้องอ่านทุกตัว
 ประเด็นแรก ก็คือเรื่องว่าเมื่อที่ผ่านมานี้ถือว่าวุฒิสภากำลังปรึกษาศักดิ์
 ใคอยู่หรือเปล่า ที่เราพูดเริ่มประชุมเรื่องแรกมานี้ถือว่าเป็นญัตติหรือยัง ต้องดูตรงนี้ก่อน
 เมื่อเข้าใจตรงนี้แล้วข้ออื่น ๆ ก็จะตามกันไปนะครับ ผมคิดว่าไม่น่าจะผัดข้อบังคับฯ
 นะครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม สมพงษ์
 สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลานครินทร์ ขออนุญาตเป็นสามเณรน้อยสอนสังฆราช
 นิดหนึ่งนะครับ ถ้าผิก็ขอภัยด้วย ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพในท่านการุณ
 จริง ๆ ขออนุญาตพาดพิงนะครับ เพราะท่านการุณพยายามขุดหลุมอยู่ตลอดเวลา หลุมแรก
 ที่ท่านการุณขุดนี้ครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ไม่ได้ท่านประธานฯ ท่านบอกว่า
 ผมขุดหลุม ตั้งแต่เข้ามาผมยังไม่ได้ขุดหลุมอะไรเลย

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ขอภัยครับ ผมขอถอนนะครับ
 คำว่า ขุดหลุม อย่างนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมพงษ์ขอถอนแล้วครับ เชิญครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : เหตุที่ผมได้กล่าวเช่นนั้นนะครับ
 เพราะผมสนใจฟังท่านการุณ คำถามแรกที่ท่านการุณถามท่านประธานฯ นี้ ท่านจะถามว่า
 ท่านประธานฯ เข้าสู่ญัตติหรือยัง เข้าสู่วาระหรือยัง ปรากฏว่าท่านประธานฯ ก็ไม่ตกหลุม
 ท่านประธานฯ บอกว่ากำลังจะเข้า เพราะฉะนั้นข้อบังคับการประชุม ข้อ ๑๕ นี้บอกว่า
 วรคแรกเลยนะครับ กรุณาตามดูนะครับ -----

เมื่อที่ประชุมวุฒิสภากำลังปรึกษาศักดิ์คดีอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่น นอกจากญัตติ
ดังต่อไปนี้ ก็ท่านประธานฯ กำลังเริ่มประชุม บอกเล่าแก้สืบเรื่องนั้นเรื่องนี้ ยังไม่เข้าสู่ญัตติ
วาระเรื่องของร่าง พ.ร.บ. อบจ. เลข ยังไม่เข้าจะครับ เพราะท่านประธานฯ ยืนยันเพียงพูด
เมื่อสักครู่ที่ว่า ยังไม่เข้า ท่านการุณ ผมกำลังจะเข้า ท่านการุณถามก่อนแล้วจะครับว่า
เข้าไม่เข้า เพราะฉะนั้นถ้ายังไม่เข้าวาระ ก็แสดงว่ายังไม่เข้าข้อ ๓๘ ท่านการุณครับ ตาม
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาดังนี้ ดังนั้นถ้าผมเข้าใจดังนี้ก็จะน่าจะเข้าใจตรงกับคุณอุบล เอื้อศรี
ว่าเรายังไม่มีการแทรก หรือยื่นเสนอญัตติอื่น นอกจากญัตติที่กำลังพิจารณาอยู่ น่าจะเป็น
เช่นนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่า เราน่าจะเดินต่อไปจะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นิรันดร์ อยู่ภักดี ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ผมนั่งเมื่อเช้านี้ที่ประชุมจะเสนออะไรก็ตาม
ท่านประธานฯ จะต้องเป็นผู้อนุญาต ถ้าของท่านการุณถูก คนที่รับเต็ม ๆ คือท่านประธานฯ
ผมกราบเรียนว่า อยากให้ท่านประธานฯ ย้อนหลังไปสัก ๑ ปี ที่ท่านประธานฯ ประชุมร่วม
ถ้าถือว่าของท่านการุณถูก กฎหมายทุกอย่างนี้ะครับ ท่านประธานฯ ผิดหมด กราบเรียน
ท่านประธานฯ นะครับ เพราะท่านประธานฯ เป็นคนชี้ให้พูด ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านวิสิทธิ์ เศรษฐีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิทธิ์ เศรษฐีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม วิสิทธิ์ เศรษฐีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ ในประเด็นที่มี
การอภิปรายกันอยู่ตอนนี้ ก็อยู่ที่ประเด็นว่า ข้อ ๓๘ ที่เราบอกว่า มีการนำญัตติอื่นเข้ามา
แทรกใหม่ ข้อ ๓๘ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ นะครับ ด้วยวินิจัยผมก็เห็นสอดคล้องกับท่านประธานฯ
นะครับว่า วาระระเบียบบริหารราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ะครับ เรายังไม่เข้าสู่
วาระเลย เพราะฉะนั้นเรื่องที่ท่านประธานฯ จะแจ้งให้ทราบ และมีการพูดคุยกันก่อนหน้านี้
ผมถือว่าไม่ขัดกับข้อ ๓๘ และข้อ ๔๑ ที่นี้ถ้าความเห็นต่างกัน มีสมาชิกฯ ที่มีความเห็น
ต่างกันว่า เป็นการนำญัตติอื่น ๆ เข้ามาแทรก ทำให้ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนี้ตกไปนั้น ผมคิดว่าเรามาจุดตรงในหมวดที่ ๑๑ ข้อ ๑๕๓ เขาก็ให้สภาแห่งนี้

LIRT

■ วินิจฉัยอยู่แล้วว่า ถ้ามีปัญหาที่จะต้องตีความข้อบังคับฯ นี้ให้เป็นอำนาจของวุฒิสภา
ที่จะวินิจฉัย ตรงนี้ผมคิดว่าเมื่อมีความเห็นแตกต่างกัน ด้วยความเคารพท่านสมาชิกฯ ครับ
ท่านมีความเห็นว่า ชัด แต่มีสมาชิกฯ อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า ไม่ชัด ข้อยุติณะครับท่านประธานฯ
■ ผมคิดว่าในข้อ ๑๕๓ นี้ ท่านประธานฯ เองก็สามารถใช้อำนาจของท่านประธานฯ เอง
หาหรือที่ประชุมได้เลยในวาระท้ายนี้ว่า การขอให้ที่ประชุมพิจารณาวินิจฉัยตามวาระหนึ่ง
อาจกระทำโดยประธานของที่ประชุมขอปรึกษา หรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีผู้รับรอง
ไม่น้อยกว่าสิบคน ท่านประธานฯ เสนอว่า การกระทำของเราที่ผ่านมาแน่นชัดไหม
ตามข้อบังคับฯ ถ้าที่ประชุมเห็นว่า ไม่ชัด คำวินิจฉัยนี้ก็เป็นอย่างยุติตาม ข้อ ๑๕๓
■ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านสันติภาพก่อนครับ

■ นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
■ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน การตีความข้อบังคับฯ ท่านประธานฯ
■ ครับ เป็นแนวคิดกับความเห็นต่าง ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ถ้าเราจะแปรเจตนา
เราทำให้กับเรื่องของบ้านเมืองเดินหน้านี้อยู่ที่มุมมอง แต่เริ่มต้นอย่างนี้ครับท่านประธานฯ
■ ในข้อบังคับการประชุม ข้อ ๑๗ การจัดระเบียบวาระการประชุม ผมถามท่านประธานฯ
■ ก่อนว่า ในเรื่องอื่นเป็นเรื่องค้างพิจารณาคราวที่ผ่านมาไหม คำตอบบอกว่า ใช่ แต่ที่นี้
■ ในขณะที่เดียวกันก่อนที่จะเข้าเรื่องนี้ท่านประธานฯ เอง เมื่อสักรู้มีสมาชิกฯ ปรึกษาก่อนที่จะ
■ เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
■ คำตอบบอกว่า ใช่ พอเรื่องอื่นยกขึ้นมาปรึกษานี้ ไม่ได้เข้าข้อบังคับฯ ที่ว่า ในข้อ ๓๘
■ บอกว่า เมื่อที่ประชุมพิจารณาเรื่องใดอยู่ ถ้าเรื่องนี้กำลังพิจารณากัน กำลังเดินหน้า แล้วมีคน
■ ทะลุกลางปล้อง นั้นแหละครับจบเห่ แต่โดยแนวคิดอย่างนี้ผมว่า เมื่อสักรู้ท่านประธานฯ
■ ไม่รีบเสนอวาระเรื่องที่ ๑ เข้าไป เพราะเพื่อต้องการให้เรื่องนั้นจบ เพราะฉะนั้นถ้าแปรเจตนา
■ ตรงนี้ การเดินทางในแนวทางพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารส่วนจังหวัด
■ ยังไม่เดิน ยังไม่ได้เข้าสู่ระเบียบที่พิจารณากันอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ท่านประธานฯ วินิจฉัย
■ ตั้งแต่เริ่มต้น และแนวคิดของสมาชิกฯ ที่พูดมาทั้งหมดนี้มีแนวคิดเห็นเดิมกันอยู่ใน

อัตราส่วน ๑๐ หรือ ๒๐ ต่อ ๑ ก็แล้วแต่ ผมเห็นว่า ถ้าเสียงข้างมาก ถ้าท่านประธานฯ
วินิจฉัยในข้อ ๑๕๒ นี้ว่า จะเป็นบรรทัดฐานต่อไปนี้นะครับ ท่านประธานฯ ก็สรุปได้
ผมก็มีความเห็นที่จะกราบเรียนต่อที่ประชุม โดยแนวคิดที่อยากกราบเรียนท่านประธานฯ
ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

- ๑๒/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนภินทรครับ

นายนภินทร ศรีสรรพงศ์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม นภินทร ศรีสรรพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี คงเป็นความเห็นในการตีความ
ข้อบังคับฯ ซึ่งมีข้อขัดแย้งกันอยู่ ๒ แนวทาง ซึ่งข้อ ๑๕๓ ก็เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า
หากมีความเห็นที่ขัดแย้งกันก็ให้ที่ประชุมแห่งนี้วินิจฉัย วรคสองบอกว่า การขอให้
ที่ประชุมวุฒิสภาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งนั้น อาจกระทำได้โดยประธานของที่ประชุม
ขอปรึกษาหรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการ
ไม่เสียเวลาผมขอเสนอให้ที่ประชุมแห่งนี้วินิจฉัยข้อบังคับฯ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญท่านการุณก่อนครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม การุณ ไสงาม
ที่จริงไม่ใช่อยากจะต่อล้อต่อเถียงอะไร ขอภัยท่านนภินทรครับ คือการขอให้ตีความตาม
ข้อ ๑๕๓ เขาบอกว่าต้องทำเป็นญัตติมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑๐ คน ท่านประธานฯ ว่า
การทำเป็นญัตตินั้น ญัตติที่เสนอได้ด้วยวาจาฉันนี้มีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นการทำญัตติตาม
เรื่องนี้จะต้องทำเป็นหนังสือ เพราะฉะนั้นในห้องประชุมนี้ถ้าจะมีทางใดอยู่ทางเดียว
ถ้าหากจะตีความ คือท่านประธานฯ เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะขอโดยวาจาเอง แต่ถ้าไม่ใช่
ท่านประธานฯ แล้วต้องไปทำเป็นหนังสือกันมาก่อน แล้วถ้าทำเป็นหนังสือกันมาก่อน
ต้องเข้าวาระอีก ต้องขอยกเว้นข้อบังคับฯ เพื่อไม่ต้องเข้าวาระ แล้วแจกในห้องประชุม
พิจารณาเลย เอาเป็นว่ากลายเป็นเรื่องจะพิจารณาเรื่องใดก็ตาม ต่อไปนี้ข้อบังคับการประชุม
ไม่ต้องมีแล้ว เพราะเราจะยกเว้นข้อบังคับฯ และจะประชุมกันตามอำเภอใจ นี่ก็สะดวก
อย่างไรทำตามนั้น

ประธานวุฒิสภา : ครับ ขอบขอบคุณครับ อย่างนี้นะครับ เราได้เสียเวลากับการ
ที่จะทำงานมามากแล้ว ผมขอวินิจฉัยดังนี้ครับ จากข้อเสนอหรือว่าการทำงานก่อนที่จะ
เข้าวาระของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ผมเรียนว่าผมยังไม่ได้เข้า
วาระ ผมกำลังจะตอบเรื่องวันประชุมที่ท่านสมพงษ์ถาม กติกาการประชุมที่กำลังจะทำอยู่

และผมกำลังจะเรียนท่านว่ามีผู้มาชี้แจงเรื่องนี้แล้วถึงจะเข้าวาระ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมเรียนยืนยันว่ายังไม่เข้าวาระ เพราะฉะนั้นเรื่องที่กำลังอภิปรายกันนี้ ผมขอความกรุณาว่าเป็นไปตามข้อบังคับฯ ของวาระการประชุมที่ผมได้จัด เพราะวาระการประชุมของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นเรื่องค้างวาระ ถ้าดูในข้อบังคับฯ นี้ เรื่องการจัดระเบียบวาระ ข้อบังคับฯ การค้างวาระอยู่ลำดับที่ ๕ นี้เพ็ญอยู่ลำดับที่ ๓ ผมยังไม่ได้เข้า เพราะฉะนั้นผมจะขอดำเนินการประชุมต่อหน้าครับ ผมจบแล้วครับ ผมไม่อนุญาตให้ท่านผู้ใดพูดแล้วครับ เรื่องที่ผมจะประชุมวันนี้ วันประชุมผมขอตอบก่อน

(นายการุณ ไสงาม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : ท่านการุณประท้วงใคร ท่านประท้วงผมหรือเปล่าละ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ผม การุณ ไสงาม ท่านประธานฯ ครับ

ที่จริงก็ไม่อยากจะถือว่าเป็นขั้นประท้วงท่านประธานฯ นะครับ แต่ที่จริงถ้าพูดให้ตรงตามข้อบังคับฯ ก็เรียกว่าประท้วงนั่นแหละ แต่เอาว่าด้วยความเคารพท่านประธานฯ ก็ถือว่าไม่ประท้วงก็แล้วกัน

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ไม่เข้าวาระนี้ไม่ได้ครับ เพราะอะไรครับ เขาเรียกว่าเรื่องที่อยู่ในระหว่างกำลังพิจารณา ท่านประธานฯ คุณนี่นะครับ

ประธานวุฒิสภา : กำลังจะพิจารณา

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ไม่ใช่ท่านประธานฯ พิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ร่างพระราชบัญญัติตามวาระการประชุมว่าด้วยเรื่องร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ ได้พิจารณาตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วเรื่อยมา และเราก็ปิดประชุมไปโดยท่านประธานฯ สุขุมเป็นผู้ปิดประชุมวาระฉบับนี้ก็เป็นวาระที่เป็นญัตติ ย้านะครับท่านประธานฯ ครับ วาระนี้เป็นวาระร่างพระราชบัญญัติซึ่งเป็นญัตติที่กำลังพิจารณาและกำลังพิจารณายังไม่จบกระบวนการก็ปิดประชุม เมื่อปิดประชุมแล้วก็มาเปิดประชุมในวันนี้ เพราะฉะนั้นการพิจารณาในวันนี้จะต้องพิจารณาญัตตินี้เป็นลำดับแรก ถามว่า ถ้าอย่างนั้นประธานฯ จะมีโอกาสแจ้งให้

LIRT

๓๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ภavana ๑๒/๓

ที่ประชุมทราบไหมเรื่องนั้นเรื่องนี้ ท่านทำได้ เพราะเป็นเรื่องที่แจ้งให้ทราบ ไม่ใช่ยุติ
 ตรงนี้สำคัญนะครับท่านประธานฯ ครับ ในกรณีที่ท่านเปิดประชุมปีบ เนื่องจากมีเรื่อง
 กำลังพิจารณาค้างอยู่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว วันนี้กระผมประธานที่ประชุมมีเรื่องจะแจ้งให้
 ที่ประชุมทราบดังต่อไปนี้ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ เป็นการแจ้งให้ทราบ ไม่ใช่ยุติ ข้อที่ ๑ -----

- ๑๓/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ต่อมาถามบอกว่า รับรองรายงานการประชุม อันนี้ก็ว่ากันไป แต่ท่ามกลางการพิจารณานี้ ก่อนที่จะพิจารณาเรื่องนี้ก็ตามนะครับ เมื่อมีเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว ท่านประธานฯ ถ้าสมาชิกฯ เสนอญัตติเข้ามา มีการเสนอญัตติพิจารณาแล้วเมื่อเช้านี้ ตั้ง ๒ เรื่อง ตั้งกรรมาธิการ นั้นแหละคือญัตติ เพราะการตั้งกรรมาธิการ การเสนอญัตติ นั้นคือญัตติ ญัตติคือประเด็นใดเรื่องใด ข้อเสนอใดที่มีการลงมติ นั้นแหละครับเป็นญัตติ แล้ว ก็กลายเป็นญัตติซ้อนญัตติเข้ามา เมื่อญัตติซ้อนญัตติเข้ามา เราทำได้ไหม ก็อาจจะทำได้ ก็คือท่านนิพนธ์ของคใช้ข้อบังคับฯ นั้นแหละ แต่ปรากฏว่าการงคใช้ข้อบังคับฯ ตามข้อ ๑๕๒ นั้น ไม่เสร็จสิ้นกระบวนการ ความ นั้นคือไม่มีการลงมติตามข้อ ๑๕๒ เพราะฉะนั้นการงคใช้ข้อบังคับการประชุม จึงเป็นการงคใช้ข้อบังคับการประชุมที่ไม่ชอบ เมื่อการงคใช้ข้อบังคับการประชุมที่ไม่ชอบเกิดขึ้น เสมือนหนึ่งว่าที่ประชุมนี้ไม่มีการงคใช้ ข้อบังคับฯ เมื่อไม่มีการงคใช้ข้อบังคับฯ มีญัตติเข้ามาซ้อนอย่างนี้ ก็ทำให้ญัตติเดิมนั้นตกไป

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ในความเห็นของผมท่านประธานฯ ควรจะเดินเข้าสู่วาระต่อไป โดยเหตุผลดังต่อไปนี้ คือในข้อ ๔๒ เขาขึ้นเป็นหลักทั่วไปว่า ถ้ามีการยกเรื่องอื่นปรึกษาให้ญัตติเดิมเป็นอันตก ขณะเดียวกัน ข้อ ๔๑ เขาล็อก (Lock) ไว้จะครับว่า ในระหว่างพิจารณาร่างพระราชบัญญัติห้ามเสนอญัตติ ห้ามพิจารณาเรื่องอื่น เพราะฉะนั้นถ้าเป็นอย่างที่ท่านการณว่าเรื่องได้เข้าสู่วาระแล้ว ถ้าเป็นอย่างนั้นนะครับ แล้วมีการยกเรื่องอื่นขึ้นมา ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติก ตามข้อบังคับฯ ชัดเจนจะครับว่า ร่างพระราชบัญญัติจะตกไปไม่ได้ ถ้าเป็นความผิดพลาดสิ่งที่จะตกไปคือการตั้ง คณะกรรมาธิการร่วมกันที่ทำได้ไปแล้ว ตรงนั้นต่างหากที่จะเสียไป ร่างพระราชบัญญัติก ไม่ได้ครับ ถ้าจะเสียไปก็ต้องเสียในการตั้งกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติก ไม่ได้ครับ ข้อบังคับฯ เขาเขียนไว้แล้วว่าห้ามไม่ให้เสนอเรื่องอื่นเมื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ถ้าอันนั้นเป็นการเสนอเรื่องอื่นจริง การตั้งกรรมาธิการร่วมกันเสียไป แต่ร่างพระราชบัญญัติกไม่ได้เด็ดขาด เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติยังอยู่ และประเทศชาติยังรออยู่ ขอให้ท่านเดินหน้าต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอปรึกษาที่ประชุมนะครับว่า ผมจะดำเนินการประชุมร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไปนะครับ เพราะว่าเพิ่งเข้าระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นผมต้องขอบคุณคำแนะนำของท่านการุณด้วย แล้วก็ผมขอดำเนินการเลยนะครับ สำหรับวันประชุมวันจันทร์และวันอังคารตามที่ท่านสมพงษ์ถาม และที่คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้ทำข้อเสนอมนั้นเราจะขออนุมัติที่ประชุมนะครับว่า เพิ่มวันประชุม วันจันทร์และวันอังคาร ส่วนเป็นวันที่เป็นหว่งวันที่ ๑๔ นั้น เดี่ยวเรามาปรึกษากันอีกทีหนึ่ง จะไม่ให้กระทบใครทั้งสิ้น ผมจะขอเรียนถามที่ประชุมครับว่า ที่คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเสนอให้ประชุมวันจันทร์และวันอังคารเพิ่มอีก ๒ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากกำแพงเพชรนะครับ คือผมไม่ได้คัดค้านนะครับ ผมขอเรียนถามว่าจะใช้คำว่า “เพิ่ม” หรือครับ ตกลงเราจะมีวันประชุมถึง ๓ วัน ผมว่ามากไปหรือเปล่า ถ้าท่านตัดวันศุกร์ทิ้งบอกให้แน่นอน พวกเราจะได้อยู่บ้านบ้าง งานไม่ใช่มีเฉพาะในสภานะครับ เพราะฉะนั้นถ้าประชุมวันจันทร์ วันอังคาร วันศุกร์ยกเลิก หรือว่าท่านจะยังคงอยู่ให้ชัดเจนครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้นะครับ เท่าที่ปรึกษากับทางคณะกรรมการวิสามัญ เราขอวันจันทร์ วันอังคาร แต่ว่าการบรรจุวาระหรือเชิญท่านประชุมนั้นอยู่ทำงาน ซึ่งถ้างานลดลง หรือว่ากฎหมายไม่มีพิจารณา เรื่องไม่เข้า ไม่มี เราก็ไม่ได้นัดประชุมครับ เราเปิดเอาไว้เพื่อที่เราจะได้มีเวลาและสถานที่ในการประชุมครับ เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องการประชุม
 นี่นะครับ ถ้าเรานัดประชุมวันจันทร์ วันอังคาร ในสัปดาห์นั้น ๆ แล้ว ผมคิดว่าไม่น่าจะนัด
 วันศุกร์อีกนะครับ เพราะว่าสมาชิกฯ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐ - ๘๐ ก็อยู่จังหวัดห่างไกล
 กรุงเทพมหานคร บางจังหวัดก็ไม่มีเที่ยวบินเหมือนเชียงใหม่ ผมขอยกตัวอย่างจังหวัด
 เดียวนะครับ จังหวัดอื่น ๆ ก็มีเหมือนกันนะครับ อย่างเชียงใหม่เที่ยวบิน กรุงเทพฯ -
 เชียงใหม่ ๑๕ เที่ยวบินต่อ ๑ วัน เชียงใหม่ - กรุงเทพฯ ๑๔ เที่ยวบินต่อ ๑ วัน แล้วบางจังหวัดบางวัน
 ไม่มีเลย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราประชุมวันจันทร์ วันอังคารแล้ว วันอื่น ๆ ก็ให้สมาชิกฯ
 เดินทางไปเยี่ยมภูมิลำเนาบ้างนะครับ เพื่อจะได้ประหยัดหลาย ๆ อย่างครับ ไม่ต้องพูดมาก
 เสียเวลา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราประชุมแล้ววันจันทร์ วันอังคาร วันศุกร์ก็ต้องงด
 ถ้าประชุมวันศุกร์แล้วก็อาจจะประชุมเพิ่มอีกสักวัน อาจจะเป็นวันอังคารก็เหมาะสม ไม่ใช่
 ประชุมวันศุกร์กลับบ้านไปนอนวันเสาร์คืนเดียว วันอาทิตย์มาอีกแล้ว

ประธานวุฒิสภา : คืออย่างนี้นะครับ คือคำว่า "วันที่มีมติประชุม"
 การนัดประชุมอยู่ที่กิจการวุฒิสภานำเสนอ และตัวประธานวุฒิสภากำหนด เพราะฉะนั้น
 ผมเข้าใจที่ท่านมีความจำเป็นและความต้องการ แต่ความจำเป็นในเรื่องสถานที่และงาน
 ที่ค้างอยู่ก็มี ผมจะทำให้ดีที่สุด ไม่ให้รบกวนวัน เวลาของท่าน จนท่านไม่ได้พักผ่อนนะครับ
 เชิญท่านประธานนิพนธ์นะครับ

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ คืออย่างนี้ครับ เราจะประชุมในวันจันทร์วันอังคาร แต่วันศุกร์นี้เป็นวันที่เรายัง
 เก็บไว้อยู่ว่าเป็นวันของวุฒิสภานะครับ ถ้าไม่มีเรื่องด่วน ไม่มีเรื่องที่เป็นที่ว่าเป็นเคตไลน์
 (Dateline) นะครับ เราจะไม่ประชุมวันศุกร์ เป็นหลักการตรงนี้นะครับ แต่ถ้าสมมุติว่า
 ในกรณีจะต้องครบวันที่กำหนดไว้แล้วของกฎหมาย จะต้องทำให้เสร็จภายในวันนั้นวันนี้ เรา
 อาจจะต้องจำเป็นขึ้นมา แต่ก็ได้ประสานกับท่านประธานฯ ว่า ถ้าเป็นวันศุกร์ เราจะประชุม
 แค่ครึ่งวันเท่านั้นนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ขอตีว่า

วันอังคารของสัปดาห์ทุกสัปดาห์ตลอดไปนั้น ผมเองไม่ขัดข้อง แต่เท่าที่เราได้ยกปัญหาเรื่องนี้ขึ้นมาปรึกษาหารือกัน ก็มีอยู่หลายครั้ง และทุกครั้งที่การประชุมวันจันทร์ วันอังคารก็ตกไป เหตุผลก็คือ วันจันทร์นี้คณะรัฐมนตรีประชุมคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจ วันอังคารคณะรัฐมนตรีประชุม แต่การประชุมสภาของเราที่มักจะมีเสียงเรียกร้องเสมอว่า ทำไมรัฐมนตรีไม่มาตอบ ทำไมรัฐมนตรีไม่มาชี้แจง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพิจารณาพระราชบัญญัติก็ดี หรือว่าตอบกระทู้ก็ดี กรณีเช่นนี้จึงทำให้การประชุมวันจันทร์วันอังคาร จึงตกไปทุกครั้ง แต่มาบัดนี้ ผมเกิดความสงสัยว่า ทางกิจการวุฒิสภาได้พิจารณาอย่างไร ถึงได้เสนอวันนี้ เข้ามาอีกทีในการประชุม ผมอยากฟังนะครับ แล้วการที่จะมาตอบปัญหาต่าง ๆ หรือการชี้แจงของรัฐมนตรีแต่ละท่าน ได้มีการประสานกันแล้วหรือยัง แล้วข้อตกลงนั้นเป็นอย่างไร อยากจะขอให้ชี้แจงต่อที่ประชุมผ่านท่านประธานฯ ไปด้วยครับ จะได้รับรองกันไปครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมคิดว่าทางท่านประธานนิพนธ์ได้ชี้แจงแล้วนะครับ ก็อย่างที่ท่านพูดว่า เราจะนัดประชุมกันในวันจันทร์และวันอังคารเป็นหลักต่อไป ส่วนถ้าหากว่ามีกรณีความจำเป็น คือวันที่มีมติเดิม เราก็ไม่ได้ยกเลิกมติ แต่เรื่องการประชุม นั้นอยู่ทำงานหรือการเรียกประชุมเท่านั้นเองนะครับ อันนี้ไม่ต้องห่วงครับ ผมขอความกรุณาไม่ต้องห่วง เพราะฉะนั้นผมจะขอเข้าเรื่องด่วนนะครับ ที่นี้เรื่องด่วนนี้จะมีผู้ชี้แจงจากที่กรรมาธิการได้ขอมา ๕ ท่านนะครับ

๑. นายอนุชา โมกขะเวส	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
๒. นายรัชชัยย์ ปัทมกันตสาร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓. ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ	เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
๔. นายบุญเกียรติ รัชดาภิเษก	ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเลือกตั้ง
๕. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	ตัวแทนจากกฤษฎีกา

อันนี้อนุญาตให้มาชี้แจงประเด็นในร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ นี้ได้นะครับ
ขอเชิญท่านผู้ชี้แจงเข้าประจำที่ได้ครับ
(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ส่วนกติกากในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ อบจ.
ในวันนี้เราพิจารณาคั้งแต่มาตรา ๓ นะครับ ในมาตรา ๓ คือกติกามืออย่างนี้ะครับ เนื่องจาก
เป็นวาระ ๒ เราจะพิจารณาเรียงมาตรามาตราไป-----

- ๑๕/๑

แต่ในแต่ละมาตราอาจจะมีหลายวรรค ในแต่ละวรรคอาจจะมีหลายประเด็นนะครับ
แล้วขณะนี้ทุกท่านเป็นกรรมการทุกท่านก็มีสิทธิที่จะอภิปราย และมีสิทธิที่จะเห็นด้วยกับ
ไม่เห็นด้วยกับร่างเดิม เพราะฉะนั้นการอภิปรายประเด็นที่ต้องแก้ไขผมเรียนอย่างนี้
การอภิปรายประเด็นที่ต้องแก้ไขผมขอกำหนดเวลาให้ท่านละ ๕ นาทีต่อ ๑ ประเด็น
เพราะขณะนี้ ๓๓ มาตรา ถ้าปล่อยเวลาไปโดยไม่กำหนดจะใช้เวลาเป็นวันก็ไม่จบ
ผมขอให้ท่านและขอเลขฯ ตั้งเวลาให้กรรมการอภิปรายประเด็นละ ๕ นาทีครับ
เพราะฉะนั้นต่อไปเชิญท่านกรรมการชี้แจงก่อนครับ ท่านอุดร ดันติสุนทร มีอะไร
จะชี้แจงหลักการและเหตุผล หรือว่าหลักการรวมที่จะได้พิจารณาพร้อมกัน เชิญครับ

นายอุดร ดันติสุนทร (ตลก) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
กระผมใคร่ขอกราบเรียนหลักการสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้นะครับ ผมขอความกรุณา
ใช้เวลาสักเล็กน้อยนะครับ เพื่อจะได้ทราบถึงว่ากฎหมายที่มี ๓๓ มาตรานี้หลักสาระสำคัญ
มีอะไรบ้างนะครับ มีอยู่ ๕ ประเด็นด้วยกันครับ

สาระสำคัญประเด็นที่ ๑ ที่มาของผู้บริหารท้องถิ่น

(๑) ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระ
การดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

(๒) กำหนดคุณสมบัติของผู้บริหารท้องถิ่นเพิ่มเติมจากราชบัญญัติ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ คือ (๑) ต้องมีอายุ
ไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง (๒) กำหนดคุณวุฒิการศึกษาของผู้บริหารท้องถิ่น
แต่มีข้อยกเว้นกรณีเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกเทศบาล
อบจ. ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าครับ

สาระสำคัญประเด็นที่ ๒ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสภากับผู้บริหาร

(๑) ผู้บริหารท้องถิ่นต้องแถลงนโยบายก่อนเข้ารับหน้าที่ซึ่งกำหนดวิธีการ
โดยให้แถลงนโยบายต่อสภาท้องถิ่นเสียก่อน หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้ทำเป็น
หนังสือแจ้งต่อสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกคน

(๒) สภาท้องถิ่นไม่สามารถลงมติให้ผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งได้

(๓) กรณีสภาท้องถิ่นมีมติไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อหาข้อยุติ โดยสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้เสนอข้อบุคคลฝ่ายละเท่า ๆ กัน เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างข้อบัญญัตินั้นแล้ว ให้ส่งไปยังผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อเสนอต่อสภา หากผู้บริหารท้องถิ่นไม่เสนอต่อสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างข้อบัญญัตินั้นต่อสภาแล้ว สภาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนด หรือไม่เห็นชอบให้ตราข้อบัญญัตินั้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบสภาท้องถิ่น

- ๑๖/๑

(๔) สมาชิกสภาท้องถิ่นมีสิทธิตั้งกระทู้ถามผู้บริหารท้องถิ่นเกี่ยวกับงานในอำนาจหน้าที่ได้

(๕) สมาชิกสภาท้องถิ่นไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามมีสิทธิเข้าชื่อขอเปิดอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นได้ โดยไม่มีการลงมติ

สาระสำคัญประเด็นที่ ๓ คือการเลือกตั้ง ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นมาใช้ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น กรณีผมใคร่ขอทราบเพิ่มเติมชนิดหนึ่งก็คือว่า แต่เดิมนั้นร่างกฎหมาย อบจ. การเลือกตั้งสมาชิก อบจ. ก็คือ กับเลือกตั้งนายก อบจ. ก็คือ กรณีนี้ใช้กฎหมายของ อบจ. แต่วันนี้เรามีกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นออกมาแล้ว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ๒๕๔๕

สาระสำคัญประเด็นที่ ๔ การพ้นจากตำแหน่ง

(๑) ผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หากปรากฏว่าฝ่าฝืนละเลยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือปฏิบัติตนฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน กรณีประธานสภาและรองประธานสภาห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งประธานสภาหรือรองประธานสภาตลอดอายุของสภานั้น

(๒) สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และผู้ช่วย (รองนายกฯ) เลขานุการ และที่ปรึกษา ผู้บริหารท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่ง เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่ทำกับท้องถิ่นนั้น และเมื่อปรากฏว่าได้ดำรงตำแหน่งหรือรับผลประโยชน์อันใดเป็นพิเศษจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ นอกเหนือจากการที่ต้องดำรงตำแหน่ง หรือได้รับเป็นปกติตามที่กฎหมายบัญญัติ

สาระสำคัญประเด็นที่ ๕ ผลบังคับใช้ ให้บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ มีผลบังคับใช้ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรก หลังจากที่ยาของสภาท้องถิ่นในปัจจุบันได้สิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาท้องถิ่น

LIRT

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมเพื่อเป็น
ข้อพิจารณาเล็กน้อย การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นี้เข้ามา ก็โดยวัตถุประสงค์สำคัญอันหนึ่ง คือ การปราบคอร์รัปชัน รัฐบาลในระดับสูง
ก็ได้มี ป.ป.ช. มีอะไรอยู่แล้ว แต่ว่าการปราบคอร์รัปชันขององค์กรท้องถิ่นเป็นไปด้วย
ความลำบากครับ ถ้าใช้กฎหมายเดิม เราเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ไม่ว่าจะเป็นนายก อบจ.
นายกเทศมนตรี นายก อบต. ก็ตามแต่ ผมคิดว่าท่านสมาชิกฯ ทุกท่านก็คงทราบดีอยู่
แก่ใจว่า ปัญหาที่เขาฮั้วกันเป็นทีม กินกันเป็นทีมแก้ไขไม่ได้ครับ มาถูกต้องตามกฎหมาย
ทุกอย่างครับ-----

- ๑๗/๑

การจะเป็นนายกฯ หรือเป็นผู้บริหารเอาใจเฉพาะสมาชิกฯ เท่านั้น อย่างเทศบาลเมือง
ก็ ๑๘ คน เทศบาลตำบลก็ ๑๒ คน อบจ. ก็ ๒๔ คน อบต. ก็หมู่บ้านละ ๒ คน ที่เป็น
สมาชิกฯ แต่ต่อไปนี้ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาบังคับใช้แล้วนี้ ผู้บริหารท้องถิ่น
ผู้นั้นจะต้องเอาใจประชาชน ไม่ต้องเอาใจสมาชิกฯ สมาชิกฯ จะเป็นเพียงผู้ตรวจสอบ
การทำงานของนายก อบจ. เท่านั้น เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญซึ่งเป็นสาระสำคัญอย่างยิ่งของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วขอกราบเรียนมาเพื่อท่านกรุณาได้โปรดพิจารณา

อีกประการหนึ่งเนื่องจากว่า ผมได้รับมอบหมายจากกรมการปกครอง
เพื่อให้ศึกษาเรื่องนี้ก่อน ผมได้ไปติดตามการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรมาโดยตลอด
ปรากฏว่าก็มีการถกเถียงกัน เช่น อายุ ๓๐ ปีบ้าง หรือปริญญาตรีบ้าง บางท่านก็เห็นว่า ๔๐ ปี
บางท่านก็เห็น ๓๐ ปี บางท่านก็ไม่ต้องเขียนนะครับ ตรงนี้กรมการวิสามัญของ ส.ส.
ก็พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบทุกประเด็นแล้ว แล้วจึงมีมติเกือบทั้งสภา ๓๕๐ กว่าเสียง
ผ่านกฎหมายนี้มา กระผมเพียงกราบเรียนเป็นข้อเสนอ ข้อพิจารณาว่า แท้ที่จริงกฎหมาย
ฉบับนี้ได้พิจารณากันกรองกันมาโดยถ่องแท้และละเอียดรอบคอบแล้ว เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าท่านจะมีข้อคิดเห็นใดที่จะขอแก้ไข ผมคิดว่่าก็คงจะเป็นประเด็นซึ่งท่าน ส.ว.
ทั้งหลายอาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่ขอกราบเรียนว่าเป็นหลักการสำคัญในการ
ที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอท่านได้กรุณาพิจารณา ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านอุดร ดันติสุนทร ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ขณะนี้
เราพิจารณาอยู่ในมาตรา ๓ นะครับ แล้วเป็นการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ในวาระที่ ๒
คือท่านสมาชิกฯ ทุกท่านเป็นกรรมการ เพราะเรามีมติที่ประชุมเมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่า
เป็นการพิจารณาใช้กรรมการเต็มสถานะครับ ฉะนั้นการอภิปรายของท่านสมาชิกฯ นั้น
ถ้าท่านจะอภิปรายหรือแปรญัตติประเด็นใดนะครับ ถ้าจะให้ความสะดวกต่อฝ่ายเลขธิการ
ของฝ่ายเป็นเลขฯ นะครับ ให้ท่านจดประเด็นแล้วก็พิมพ์เสนอมาที่จะเสนอแปรญัตติ
นะครับ จะได้ไม่สับสน และการอภิปรายนั้นจะให้กำหนดอภิปรายที่ละวรรค เพราะว่า

ทางเลขาธิการนั้นจะอ่านทีละวรรคทุกถ้อยคำนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านที่มาตรา ๓ อีกครั้งหนึ่งนะครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอ่านทีละวรรคพอก่อนเดี๋ยวให้ท่านสมาชิกฯ เชิญท่านสมาชิกฯ ท่านสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ในฐานะกรรมาธิการครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วผมอยากจะพูดอันนี้ก่อนที่จะขึ้นมาตรา ๓ นะครับ คือผมอ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งฉบับแล้ว เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จำกัดสิทธิของบุคคลนะครับ แต่ถ้าย้อนไปดูคำปรารภของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันนี้ผมขอย้อนนะครับ เพราะผมกลัวว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญแก่นั่นเอง ถ้าเราผ่านไป รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้ชัดเจนเลยว่า การที่จะออกกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิของบุคคลได้ จะต้องมีการอ้างถึงกฎหมายในรัฐธรรมนูญว่าให้สิทธิอย่างไรบ้าง ผมยกตัวอย่างนะครับ กฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ในคำปรารภเขาก็จะระบุไว้ชัดเจนเลยว่า ร่างเพราะกฎหมายใดบ้างนะครับ อันนี้ก็มีมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ แห่งรัฐธรรมนูญ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในคำปรารภไม่มีกล่าวถึงข้อจำกัดของกฎหมายที่ให้สิทธินั้นเลย จึงอยากจะให้ที่ประชุมนี้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ครับ ท่านีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ประเด็นของท่านสุรสิทธิ์นั้นผ่านไปแล้วนะครับ แต่เป็นข้อสังเกตนะครับ เชิญท่านไสว พราหมณี ครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมไสว พราหมณี ผมเห็นด้วยกับท่านสุรสิทธิ์อย่างยิ่งเลยครับ เพราะว่าในพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ในคำปรารภเขาจะอ้างถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๑ ไว้ ในเรื่องการไปจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

แต่ว่าในคำปรารภกฎหมายฉบับนี้ไม่มีเลย เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับทางท่านสุรสิทธิ์
 เป็นอย่างยิ่งว่า น่าจะเป็นการจัดต่อรัฐธรรมนูญที่ไม่ได้กล่าวอ้างยกเว้นไว้นะครับ ที่นี้กระผม
 ขออนุญาตมาถึงมาตรา ๓ ครับ ในวรรคแรก ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ท่านเขียนบอกว่า ให้ยกเว้นมาตรา ๕ ไว้ในวรรคแรก ภาษาหนังสือใน
 มาตรา ๕ เดิมเขาบอกว่า “สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสภาองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด” -----

- ๑๘/๑

พอมาดรจนีะครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้บอกว่า “สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ประกอบด้วสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน
ตามกฎหมายว่าด้วการเลือกตั้ง” ผมสงสัยมากที่ทางรัฐบาลนำเสนอชื่อไปเปลี่ยนข้อความ
ซึ่งเดิมทีนั้นเป็นเรื่องของราษฎรเลือกตั้งขึ้นเป็นว่า เป็นการเลือกตั้งของประชาชน
ผมไม่เข้าใจความหมายตรงนี้ว่าทำไมรัฐบาลถึงไปแก้ แล้วเอาคำใหม่ตรงนี้ขึ้นมา คำว่า
ราษฎรกับประชาชน ถ้าจะดูในวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ จะมีคำนี้อยู่ คำว่า ราษฎร
อยู่ตลอดเวลา แต่ปรากฏว่าพอบอกในวรรคหนึ่งนี่เป็นการเลือกตั้งมาจากการเลือกตั้งของ
ประชาชน ผมอยากได้คำชี้แจงจากผู้แทนรัฐบาลว่า หมายความว่าอย่างไรครับ ที่ว่าระหว่าง
ประชาชนกับราษฎรมันต่างกันอย่างไรครับ แล้วทำไมถึงไปเลิกคำเก่าของปี ๒๕๔๐
ซึ่งใช้ได้คืออยู่ แล้วก็ใช้มาทุกยุคทุกสมัยและทุกกฎหมายอยู่แล้วครับ ขออนุญาตขอคำชี้แจง
จากเจ้าหน้าที่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญตัวแทนกระทรวงมหาดไทยและกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นครับ ในประเด็นนี้ เชิญท่านผู้แทนกฤษฎีกาครับ เชิญครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตที่ประชุมครับ
ผมจากกฤษฎีกานะครับ เหตุที่เดิมนั้นตามกฎหมายของค์การบริหารส่วนจังหวัด
เดิมในมาตรา ๘ เขียนว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้น
มาจากกฎหมายว่าด้วการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในฉบับนี้
ที่มาแก้เป็น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน
ตามกฎหมายว่าด้วการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนี้ะครับ คำคำนี้
นั้นไม่ได้นำมาจากไหนะครับ เป็นการนำมาจากข้อความในรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๒๘๕
ซึ่งกำหนดว่า ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหาร
ท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนะครับ แล้วปัจจุบันกฎหมายว่าด้ว
การเลือกตั้งเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น ก็คือกฎหมายว่าด้วการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ
ผู้บริหารท้องถิ่นนั่นเอง เพราะฉะนั้นความที่แก้ในปัจจุบันนี้ที่บอกว่า มาจากการเลือกตั้ง

ของประชาชนนั้น เป็นการนำถ้อยคำมาจากรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๘๕ แล้วก็ใช้
ในร่างฉบับอื่น ทั้งเทศบาลและ อบต. เพื่อจะให้ป็นถ้อยคำลักษณะเดียวกันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไสว พราหมณี ดิฉันใจใหม่ครับ ประเด็นนี้ให้ผ่านก่อนครับ
เชิญครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : เคี้ยวท่านประธานฯ ครับ
เพราะฉะนั้นวรรคต่อ ๆ ไป คำว่า ราษฎร ก็ต้องเป็นว่า ประชาชน หมาดใช้ใหม่ครับ
เพราะข้างหลังนี้มีแต่ราษฎรทั้งนั้นเลยตั้ง ๓ - ๔ คำนะครับ ผมคิดว่าถ้าจะประชาชน
ก็ประชาชน ราษฎรก็ราษฎร ที่นี้กฎหมายมาตราเดียวกัน อันหนึ่งก็ราษฎร อันหนึ่ง
ก็ประชาชน ทั้ง ๆ ที่ประชาชนกับราษฎรก็พวกเดียวกัน คือผมไม่รู้ว่าการเขียนกฎหมาย
เพื่อเอาใจรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ถูกต้องรัฐธรรมนูญ แต่ว่าอีกหลายคำพูดนั้น คำว่า ราษฎร
ทั้งนั้น ท่านประธานฯ ตามไปคูชิครับ ในวรรคอื่น ๆ นะครับ ท่านจะเห็นชัดเจนใช้ว่า
จำนวนราษฎรบ้าง ราษฎรทั้งนั้นนะครับ ผมถึงบอกว่าวิธีเขียนอย่างนี้ คือว่าหวัมก
ท้ายมกนะครับ จะเอาประชาชนก็ประชาชน ราษฎรก็ราษฎร ถือหลักอย่างไรเสียให้
ชัดเจน ผมว่าอยากจะให้เป็นอย่างนั้นนะครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผู้แทนกฤษฎีกาอีกครั้งหนึ่งครับ ดูไปที่ละมาตรานะครับ
ถ้าประเด็นใดถ้าหากว่ากฤษฎีกาท่านบอกว่าตรงนี้เหมาะสมว่าควรจะเป็นประชาชน
ถ้าเป็นประเด็นอื่น มาตราอื่นก็ค่อยว่าอีกทีครับ เชิญท่านผู้แทนกฤษฎีกาครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตอีกครั้งนะครับ
ที่ในมาตรา ๕ ในวรรคแรกที่ได้แก้ไขฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๕ วรรคแรกนั้น
ก็คือเป็นการวางหลักของการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นทั้งหมด แล้วก็ไปตามกฎหมาย
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยมาจากการเลือกตั้งของ
ประชาชน ก็เป็นการวางหลักไว้แล้ว ส่วนในวรรคต่อไป ทั้งวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่
ในมาตรา ๕ นี้เองที่ใช้ถ้อยคำต่างออกไป ใช้คำว่า ราษฎร ด้วยนะครับ เพราะว่า ๑. ก็คือ
ใช้เพื่อไปเป็นตามถ้อยคำของตรงนั้น และก็ในกฎหมายเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรเอง

ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องในส่วนที่ต้องอ้างถึงในแต่ละวรรคนั้นก็พูดถึงคำว่า ราษฎร เช่น ในวรรคสามนะครับ พูดถึงเรื่องของหลักฐานการทะเบียนราษฎรตามกฎหมายทะเบียนราษฎร ซึ่งก็ต้องกลับไปดูในกฎหมายการทะเบียนราษฎรด้วยว่าใช้ถ้อยคำอะไรอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อในกฎหมายการทะเบียนราษฎรนั้นใช้คำว่า ราษฎร อยู่ ก็ต้องใช้คำตรงนั้นมาเพื่อจะให้สื่อกลับไปกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วเพื่อให้ประโยคนั้นมีความสมบูรณ์ก็ต้องใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องให้ต่อเนื่องกันในลักษณะที่เกี่ยวข้องกันด้วยนะครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไสว พราหมณี ครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ผมยังไม่ค่อยเห็นด้วย คือเจ้าหน้าที่อ้างว่ากฎหมายทะเบียนราษฎร ก็กฎหมายนั้นออกก่อนกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เพราะตอนนี้ออกกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มาบอกว่า “ให้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน” ท่านก็ไปลอกมา ที่นี้ผมว่ากฎหมายองค์การบริหารส่วนจังหวัดปี ๒๕๔๐ นี้ เขาพูดถึงเรื่องให้ราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมาย ผมว่าก็ไม่แตกต่าง ผมว่าใช้หลักเดิมไม่ดีกว่าหรือครับ แทนที่จะไปลื้อรัฐธรรมนูญ ก็ใช้ตามหลักกฎหมายเดิมคือใช้คำว่า “องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น” ผมว่าก็มีความหมายเหมือนกัน ก็ไม่จำเป็นจะต้องไปลื้อรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญเขาบอกไว้ว่าต้องมาจากประชาชนโดยตรง ผมว่าก็ใช้ได้ ผมยังยืนยันว่าน่าจะรักษาร่างเดิมตามกฎหมายปี ๒๕๔๐ ครับ ขอมติที่ประชุมเลยครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เคี้ยวครับ คือท่านสมาชิกฯ ครับ ที่ผมเรียนเป็นเบื้องต้นว่า ถ้าท่านสมาชิกฯ จะแปรญัตติ ท่านบอกว่าในคำนี้ท่านไม่เห็นด้วย ท่านขอแปรญัตติด้วยข้อความต่อไปนี้ ท่านต้องชัดเจนอย่างนี้ ในกรณีของท่านไสวนี้หมายความว่า ท่านขอแปรญัตติคำว่า “ประชาชน” ให้เป็น “ราษฎร” ใช่ไหมครับ ท่านต้องยืนยันญัตติของท่าน

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ไม่ใช่ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ผมขอแปรญัตติเป็นอย่างนี้นะครับ “สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น” คือไปสอดคล้องกับวรรคหนึ่งของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดปี ๒๕๔๐ ครับ ขออนุญาตแปรญัตติอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไสวขอแปรญัตติในประเด็นนี้นะครับ ในฐานะท่านเป็นกรรมาธิการมีสิทธิแปรญัตตินะครับ เคี้ยวผมให้ฝ่ายเลขฯ ผมจดประเด็นให้ชัดไว้ก่อน

จะได้ถามไม่ให้สับสนนะครับ ประเด็นในมาตรา ๓ และที่วรรคแรก คือวรรคที่มี
เครื่องหมายอัฒภาคเปิดในมาตรา ๕ อภิปรายประเด็นนี้นะครับ เชิญท่านนิรัตน์
อยู่ภาคี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภาคี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม นิรัตน์ อยู่ภาคี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ
ผมเข้าใจว่า การที่เราไปเขียนว่า สภาพองค์กรบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วย ผมเน้น
คำว่า ประกอบด้วย นี้นะครับ ผมไปดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ วุฒิสภาประกอบด้วย
ปัญหาคืออย่างนี้ครับท่านประธานฯ เดิมไม่มีปัญหาครับ เลือกตั้งเสร็จประกาศผล
แต่ ณ วันนี้เราเปลี่ยนแล้วครับ เปลี่ยนไปให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้จัดการ
เลือกตั้ง ผมอยากจะถามผู้มาชี้แจงว่า ประเด็นแรก ถ้าการเลือกตั้งสมาชิกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด มีการให้ใบเหลืองหรือใบแดง จังหวัดชัยภูมิผม ๓๕ ท่านนี้ถ้าให้
ใบเหลือง ๑ ท่าน หรือใบแดง ๑ ท่าน ถามว่าสภาพองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสามารถ
ที่จะเรียกประชุมครั้งแรกได้หรือไม่ เพราะว่าในมาตรา ๘ ที่ท่านไปเขียน ท่านบอกว่า
ผู้ว่าฯ ต้องเรียกภายในสิบห้าวัน แต่ถ้าคณะกรรมการเลือกตั้งตอบมาว่า ต่อไปนี้ไม่มี
ใบเหลือง ใบแดง ผมก็ไม่คิดใจ แต่ถ้าต่อไปยังต้องมีใบเหลือง ใบแดงอยู่ ผมจะถาม
ท่านว่า ถ้าคำเขียนว่า ประกอบด้วย นี้จะขัดหรือไม่ ๓๕ คนเจอใบเหลืองไป ๑ คน
เปิดไม่ได้ท่านประธานฯ แล้วทุกวันนี้ฟ้องร้องกันมาก ท่านประธานฯ ไปดูที่การ
เลือกตั้ง อบต. ยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ผมอ่านข่าวเจอครับ ๑๔ อบต.
ประกาศใช้ได้เพียง ๑ อบต. อีก ๑๓ ตอนนี้ยังไม่ประกาศ แล้วทุกวันนี้เขตเลือกตั้ง
ส.จ. เราเล็กลง ผมเป็นห่วงว่า กฎหมายที่ผ่านเรามาแล้ว ถ้าเราไม่ประสบปัญหา
เราไม่เห็นตัวอย่างเดิมที่วุฒิสภาเรายังเปิดไม่ได้ต้องรอไป ๓ - ๔ เดือน เพราะไปติด
กานิดเดียว คิดคำว่า ประกอบด้วย ถ้าคณะกรรมการบอกว่า ถ้าขาด ๑ คนก็เรียกประชุม
ไม่ได้ ผมขอแปรญัตติเปลี่ยนคำว่า “ประกอบด้วย” เป็นว่า “มี” นะครับ เปลี่ยนอย่างนี้ครับ
ท่านประธานฯ “สภาพองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน
จังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นสมาชิก” ถ้าอย่างนี้แล้วนะครับท่านประธานฯ

แล้วผมไปแปรฯ ตามไปอีกว่า ถ้าต่อไปคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งเกินกว่า ๔ ใน ๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็สามารถที่จะเรียกประชุมได้ ไม่ต้องไปรอครบท่านประธานฯ อันนี้ต้องขอถามนะครับ ประการแรกคือ ถ้าโดนแขวนซัก ๑ ท่านเรียกประชุมได้หรือไม่ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

- ๒๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวให้ตอบท่านนิรัตน์ก่อน แล้วท่านแก้วสรรนะครับ เชิญท่านผู้แทนจากไหนจะตอบครับ จาก กกต. นะครับ เชิญครับ

นายบุญเกียรติ รักชาติเจริญ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม บุญเกียรติ รักชาติเจริญ จากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งครับ กรณีของการให้ใบเหลือง ใบแดงนั้นในกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่นยังมีอยู่ครับ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถที่จะให้ใบเหลือง ใบแดงได้ครับ สำหรับกรณีที่ว่าถ้าหากได้สมาชิกไม่ครบองค์ประชุมหรือว่าสมาชิกไม่ครบของสภานั้น จะมีการเรียกประชุมได้หรือไม่ ในขณะนี้ก็มีปัญหาอยู่เหมือนกัน เนื่องจากว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลที่ผ่านมานั้น ทางผู้ที่เกี่ยวข้องในการเรียกการประชุมสภานั้นอาจที่จะเรียกการประชุมสภาได้ เนื่องจากว่าในกรณีของท้องถิ่นใดที่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังมีการเลือกตั้งใหม่และก็ยังได้สมาชิกไม่ครบ กรณีของเทศบาลนั้นก็ยังไม่สามารถที่จะเรียกประชุมได้ จนกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะรับรองสมาชิกให้ครบทั้ง ๑๒ คน หรือ ๑๘ คน หรือ ๒๔ คนนะครับ หรือกรณีของการเลือกตั้ง อบต. ที่ผ่านมาก็เช่นเดียวกัน บางเขตนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่รับรองให้เนื่องจากว่ามีการร้องเรียนอยู่ เพราะฉะนั้นเขายังมีปัญหาในเรื่องของการที่จะเรียกประชุมอยู่เช่นเดียวกัน ตรงนี้ได้มีการหารือเข้ามาแล้วเนื่องจากว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องนำมาพิจารณา แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายขององค์กรท้องถิ่นนั้น ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรัตน์ถามต่อเลยครับ เชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมก็สนใจนะครับ ท่านประธานตัวแทนของคณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งกับผมมาว่าสภากลางเขาพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ๑๕๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว พอผมถามประเด็นแรกให้คำตอบผมไม่ได้ ผมก็คิดใจ ที่ผมถามคือว่า ผมถามตัวแทนจากกรมการปกครองก็แล้วกัน ท่านคิดจะแก้ปัญหานี้อย่างไรครับ จะเอาเป็นปัญหาไปข้างหน้า หรือว่าจะปรับปรุงในกฎหมายนี้ให้จบไปในที่นี้ หรือว่าจะเอาคาราคาซังกันไปอย่างนี้

๕๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สำรวม ๒๐/๒

จังหวัดผมนี้เลือกมาติดใบเหลืองอยู่คนหนึ่งก็ไม่ใช่ใคร คุณก็รอศาลรัฐธรรมนูญตีความไป กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ต้องแก้ ตามกรมการปกครองคิดอย่างไรออกกฎหมายฉบับนี้มา จะแก้ อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเปิดโอกาสให้ทางสมาชิกฯ ที่อาจจะเห็นประเด็นที่แตกต่างจาก กรรมการที่ขอแปรญัตติ หรือจะตอบในประเด็นนี้นะครับ เคียวให้ท่านผู้แทนจาก กรมการปกครองรอคำตอบนะครับ เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการฯ ขอเรียนปรึกษาท่านประธานฯ นะครับ นี่เป็นการพิจารณากรรมการเต็มสภา ผมคิดว่าเราคงต้องมีการจัดการที่กะทัดรัดกว่านี้ ถ้าท่านประธานฯ จะกรุณานะครับ บอก โอ.เค. รอบนี้ท่านผู้ใดจะซักถาม ก็ถามกันไป หมดการซักถาม ต่อไปนี้มีท่านผู้ใดจะแปรญัตติบ้าง เสนอมาพร้อมถ้อยคำแล้วขอผู้รับรอง แล้วจากนั้นอภิปรายหนุณค่าน หนุณค่าน ๒ รอบ ก็น่าจะลงมติ นี่เป็นข้อที่ ๑ ที่ผมขอหารือท่านประธานฯ นะครับ ว่าตามแนวทางนี้จะช่วยได้หรือไม่ ที่นี้ในชั้นอภิปราย ตอนนี้ ผมจะอภิปรายได้ไหมครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : มีผู้เสนอแปรญัตติแล้ว ไข่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมีสิทธิที่อภิปรายเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ นะครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ในแง่ของการขอแก้คำว่า “ประชาชน” เป็น “ราษฎร” นี่นะครับ ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ก็คือการที่ เขียนตามร่างน่าจะถูกต้องนะครับ “สมาชิกมาจากการเลือกตั้งของประชาชนตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้ง” ประชาชนในที่นี้เขาต้องการจะเน้นมวลรวม เน้นกระบวนการว่าเมื่อ

จัดการตามนี้ มีการเลือกตั้งเสรี มีคุณสมบัติอย่างนี้ ดูแลอย่างนี้ ก็ปรากฏตัวมาเป็น
 ประชาชน เป็นมวลรวม เป็นผลรวมซึ่งแสดงว่ามาจากประชาชน แต่พอถามว่าใครบ้าง
 จะมีสิทธิ ตรงนั้นเขาถึงใช้คำว่า ราษฎร นาย ก นาย ข นาย ค จากการขึ้นต้นนี้ อันนี้
 เป็นการยืนยันว่าคุณต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชน มาจากกระบวนการเลือกตั้ง
 ที่กำหนดไว้ แต่พอรายละเอียดคุณสมบัติเขาถึงมาใช้คำว่า “ราษฎร” ผมคิดว่าเป็นการ
 บัญญัติที่ถูกต้องและเน้นย้ำความเป็นประชาธิปไตยชัดเจนครับ ขออภิปรายสนับสนุน
 ร่างครับ ขอบขอบคุณครับ

- ๒๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ ผมยังอีกนิดหนึ่งนะครับ ในการอภิปรายของท่านสมาชิกฯ เพื่อที่จะให้การประชุมของเรานั้นมีประสิทธิภาพ ไปได้เร็ว และถูกขั้นตอนตามข้อบังคับฯ ด้วยนะครับ คือท่านประธานฯ ได้กำหนดว่า ประเด็นอภิปรายในแต่ละเรื่องควรจะเป็นแต่ละท่าน ประเด็นต่อประเด็น ๕ นาทีต่อคน เพื่อจะได้ประหยัดเวลา ส่วนการที่จะขอแปรญัตตินั้น ขอความกรุณาให้ท่านเขียนคำแปรญัตติมาให้ผมหรือผู้ที่ทำหน้าที่ประธานฯ ด้วย จะได้ว่าท่านจะขอแปรญัตติประเด็นใด เสร็จแล้วก็จะมีการถามไปที่ละวรรค เดียวท่านเลขธิการ จะอ่านทีละวรรคอย่างที่ผมเรียนแล้ว แต่ว่าประเด็นจำเป็นต้องให้มีผู้รับรองในการแปรญัตติใหม่ ไม่ต้องนะครับ เพราะถือว่าทุกท่านถือกรรมาธิการ ท่านเสนอข้อ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธานฯ ผมก็ทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการ ถ้ากรรมการเสียงข้างมากยอมรับมติประเด็นใดก็คือประเด็นนั้นก็ชนะ นี่คือหลักการพิจารณาเต็มสภา อันนี้ชัดเจนนะครับ ขณะนี้ยังอยู่ในมาตรา ๓ วรรคสอง เอาในประเด็นนี้นะครับ ถ้าไม่มีคนอภิปรายผมจะได้ปิดประเด็นนี้ เมื่อสักครู่ถามทางกรรมการปกครอง คุณนิรัตน์ได้ถาม จะตอบตอนนี้ไหมครับ ถ้าไม่ตอบก็ผ่านไปนะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ มีอยู่ ๒ ส่วน การพิจารณากฎหมายนี้นะครับ เราเองต้องการให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ท่านประธานฯ ในฐานะประธานคณะกรรมการตอนนี้ ท่านต้องพิจารณาให้เหตุผลก็คือว่า

๑. ในกรณีที่ผมสงสัย เจ้าหน้าที่ที่เชิญมาท่านต้องชี้แจงข้อสงสัยผมก่อน ถ้าเกิดว่าชี้แจงกระจ่าง ผมอาจจะไม่แปรญัตติและสงวนความเห็นในฐานะกรรมการ เพราะฉะนั้นการให้ถ้อยคำว่าจะแปรญัตติในประเด็นใดหรือไม่ ท่านประธานฯ ผมว่าผมไม่ต้องเขียน เพราะถ้าผมเป็นกรรมการนั่งเต็มสภา ผมบอกประเด็นนี้มีเหตุผลอย่างนี้ ผมบอกได้ครับ จะสร้างภาระ เวลาประชุมกรรมการท่านเห็นไหมครับ เราไม่จำเป็นต้องเขียน บอกผมเห็นอย่างนี้ ถ้าใครไม่เห็นด้วยก็ว่ามา ถึงเวลาลงมติแพ้ก็แพ้ ก็ไม่ติดใจ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า การชี้แจงของกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่มาอธิบายความให้เราพอใจแค่ไหน เพียงไร เพราะฉะนั้นในรายละเอียดมีอยู่ ๒ ประการ

ประการแรกก็คือว่า คอบข้อสงสัยของกรรมาธิการ วันนี้ท่านทั้งหลายถึงต้องมานั่ง
แล้วมาคอบข้อสงสัยผม

ประการที่ ๒ ข้อความใดที่ผมไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ เป็นภาระ
ของผมในฐานะกรรมาธิการ ผมก็ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมถ้อยคำ หรือเพิ่มเติมรายละเอียด
ที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ แล้วให้สมาชิกฯ ลงมติ เพราะฉะนั้นต่อไปในมาตรา ๘ ครับ
ท่านประธานฯ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า เราต้องยอมรับในสภาพความเป็นจริง
เอามาตรา ๘ เริ่มต้น ผมพยายามอ่านมา ๓ วันแล้วครับ รายละเอียดพยายามอธิบายอย่างนี้ว่า
เมื่อเราเองยอมรับในอำนาจของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๒ คืออำนาจ
ประชาธิปไตย ที่ให้มีการเลือกตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท่านประธานฯ ครับ
การกระจายอำนาจผมเห็นด้วย แต่ที่นี้เมื่อกระจายอำนาจแล้ว ผมไม่ทราบว่าจะทำไมรัฐบาล
กลัวหรืออย่างไร คราวที่แล้วในการรับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ หลายคนวิพากษ์ว่า
กฎหมายฉบับนี้ ๑. ที่ขึ้นไม่มี ๒. ที่ทำงานไม่มี ลอยอยู่บนอากาศ จะสมควรอยู่ไหม
หลายคนบอกว่าไม่น่าจะอยู่ แต่เมื่อหลุดมาตรงนี้แล้ว แม้กระทั่งการจัดเก็บภาษีก็ตาม
ท่านประธานฯ บอก ๑. เทศบาลเขาเก็บเอง ๒. ขึ้นต่อกรมสรรพากร เอาแค่ปืมน้ำมัน
กับโรงแรม ออกเทศบัญญัติไปบานเบอะ มีปัญหาเก็บเขาไหมครับ เก็บแล้วกลัวเขาไม่เลือก
งวดหน้าก็เลยไม่ได้เก็บใคร สภาพนี้ทุกจังหวัด ภูเก็ตก็มี วันนั้นผมไปแปดริ้วครับ
ถามปืมน้ำมันบอก ผมจ่ายเทศบาลแล้ว และถึงเวลา อบจ. ผมไม่จ่าย บอกคุณลองมาเก็บซี
งวดหน้าผมไม่เลือก สภาพสะท้อนอยู่อย่างนี้ครับ นั่นคือความจริงที่เกิดขึ้น เอาละในเมื่อ
กฎหมายนี้หลุดเข้ามาในสภา พูดไม่ต้องเกรงใจสมาชิกสภา อบจ. แต่ให้เห็นสภาพ
ข้อเท็จจริงเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในรายละเอียดของมาตรา ๘ ที่บอกว่า ผมเองก่อนที่จะไว้
ถ้อยคำ ที่จากการเลือกตั้งของประชาชน ในรัฐธรรมนูญเขียนชัด เพราะฉะนั้นในลำดับ
ต่อไปที่มีอะไรเกี่ยวกับประชาชน กฎหมายเขียนประชาชนทั้งหมด แต่ในขณะที่เดียวกันที่มี
อะไรที่เป็นราษฎรเกี่ยวข้องกับทะเบียนราษฎร เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นในถ้อยคำว่า ถาม
มีอยู่ ๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็คือ ๑. ของกรมการปกครองที่จะต้องเกี่ยวข้อง ๒. กกต.
๓. กฤษฎีกา

ที่นี้ต่อท่านประธานฯ ว่า ในกรณีของคณะกรรมการการเลือกตั้งเองที่จะเกิดขึ้นนั้นจะครบต่อ ๓ จังหวัดซึ่งมีรายละเอียดว่าประชากร ๕ แสน บวก ๒๔ ล้านกว่านี้ว่าไปตามลำดับเอาพรรคแรกก่อน ผมค่อนข้างที่จะเข้ารายละเอียดในข้อเท็จจริงเห็นด้วยกับป้าไสวณิดหนึ่ง รัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้จริงครับ แต่ที่นี้พอข้อเท็จจริงบังเอิญความเห็นไปตรงกันอยู่ว่า ในร่างเดิมของมาตรา ๘ ท่านประธานฯ ระบุว่าจากรายการ แต่ที่นี้ในขณะที่เดียวกันนั้นของประชาชน ถ้าในกรณีที่ประชาชนไม่เกี่ยวข้องในพรรคสอง พรรคสาม ซึ่งมาจากรายการนี้ครับ กฎฎีกาเพื่อให้ชัดเจนในรายละเอียด ผมก็เลยไปตั้งกรรมการร่วมกัน หลุดไปนี้มีกรรมการร่วมกันอีกแล้ว อันแรกผมยังยืนยันว่า ถ้าการเลือกตั้งของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น อันต่อไปที่เกี่ยวข้องกับพรรคสอง พรรคสาม เขตทะเบียนรายการ แม้จะเกี่ยวข้องกับทะเบียนรายการก็ตามขอกลับคำของท่านไสวณิดเป็น "ประชาชน" ได้ไหมครับ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ นี่คือการแรก

อันที่ ๒ ในกรณีของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หลายครั้งหลายหนเราเองในฐานะสมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๑๔๕ รัฐธรรมนูญเป็นภาระของเราครับท่านประธานฯ ส่วนหนึ่งในฐานะที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ เมื่อมีการเลือกตั้งผมไม่เพิกเฉยหรือครับ ถ้าทุจริตในกรณีมีการเลือกตั้งและผมรู้ ชาวบ้านนี้ต้องบอกแน่ ต้องบอกสมาชิกวุฒิสภาแน่ ข้อมูลจากพวกผมนี้ครับ ผมไม่ให้คนที่มีความมั่งคั่งมีอิทธิพลในจังหวัดใช้อำนาจอิทธิพลหรือเงินก็ตามซื้อ ถ้าข้อมูลจากผมไปผมมีภาพถ่ายมีบันทึกมีชาวบ้าน ผมสอบปากคำเองได้ ในฐานะกฎหมาย ท่านเชื่อผมไหมล่ะครับ นั่นคือการที่ ๒ เพราะฉะนั้นถ้า กกด. ฟังตรงนั้นครับ เข้าทางของท่านนิรัตน์ว่า ถ้าข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ ท่านบอกว่าประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การ ที่นี้พอประกอบด้วยนี้ครับ มันไม่ครบแล้วท่านทำอะไร ผมมีข้อมูลให้ท่านแน่หลายจังหวัด แต่ถ้าอย่างนี้เป็นอย่างไร ๒ อันนี้ครับ ผมตั้งคำถามที่จะฝากคำถามก่อน รายละเอียดถ้าฟังแล้วชี้แจงแล้วแปรญัตติแล้วปรากฏว่าท่านอธิบายความชัดเจน ผมไม่แปรฯ ก็ได้ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือท่านจะอภิปรายสนับสนุนหรือจะคงตามร่างเดิม ในพรรคสอง

มีท่านไสว พราหมณ์ แปรญัตติจากคำว่า "ประชาชน" เป็น "ราษฎร" แต่ว่าท่านสันติภาพ
แก้คำนิพนธ์หนึ่งเมื่อก็คำว่า ป่า ไม่มีในคำพูดนะครับ อภิปรายว่าเป็นท่านไสว สมาชิกฯ คำว่า
ป่า ไม่มีนะครับ ให้ถอนคำพูดนะครับ ขอบคุณครับ ท่านวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ในมาตรา ๓ วรรคแรก
ในมาตรา ๕ ประเด็นปัญหานะครับผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม
คือท่านนิรัตน์ ที่มีความเป็นห่วงว่า สภาพองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสมาชิก
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ผมเห็นด้วยปัญหา
ในประเด็นที่ท่านได้ยกขึ้นมานะครับ แต่ว่าในมาตรา ๓ วรรคแรกคือมาตรา ๕ ผมอยากจะ
ให้คงไว้ร่างเดิมเพราะอย่างไรครับ เพราะว่าคำคำนี้ผมคิดว่าโดยหลักแล้วสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดต้องครบจำนวนครับ ไม่ว่า ๒๔, ๓๖ อะไรนะครับ เพราะฉะนั้นคำนี้ผมคิดว่า
เหมาะสม แต่ว่าประเด็นปัญหานั้นนะครับในมาตรา ๓ วรรคแรกคือมาตรา ๕ ให้คงไว้เดิม
แต่ว่ามาแก้ไขปัญหาค่ะ โดยปัญหาที่พบที่ท่านยกไว้ก็คือมาตรา ๘ มาตรา ๘ นั้น
ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเรียกประชุมครั้งแรกภายใน ๑๕ วัน ตรงนี้จะมีปัญหาเราจะมา
แปรญัตติและแก้ไขตรงนี้ครับว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องเรียกประชุมองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ครั้งแรกภายใน ๑๕ วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ตรงนี้ต้องเดิมเข้าไปเพื่อให้ชัดเจนนะครับว่า ครบตามจำนวนที่มีได้ในจังหวัด
นั้นก็แก้ไขปัญหาดังนี้ได้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วถ้าเราไม่ใส่ตรงนี้ไปก็จะมีปัญหาอีกว่า
ถ้าขาดไป ๑ ท่าน ๒ ท่านจะนับ ๑๕ วันจากวันไหน ผมคิดว่าประเด็นปัญหานี้คงจะแก้ไข
แล้วก็อาจจะมีมาตราอื่นนะครับที่อาจจะเกี่ยวโยงกัน เพราะฉะนั้นผมขอเห็นด้วยใน
ข้อปัญหาที่ท่านนิรัตน์ได้ชี้แจง แต่ว่ามาตรา ๕ ผมคิดว่าสมบูรณ์อยู่แล้ว ขอคงไว้ตามร่างเดิม
และไปแก้ไขในมาตราอื่นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เคียวพอถึงมาตรา ๘ ให้ท่านวิสิษฐ์เป็นผู้อภิปรายอีกทีหนึ่งก็แล้วกันครับ แต่ประเด็นนี้ท่านจะอภิปรายไม่เห็นด้วยว่าควรจะไม่แปรฯ ในมาตรา ๘ ท่านก็ว่าไป แต่ว่าในรายละเอียดว่ากันอีกทีนะครับ อยู่ในมาตรา ๓ แต่ว่าวรรคแรกที่มีมาตรา ๘ เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓ ในมาตรา ๘ นี้ ผมก็เห็นด้วยกับร่างเดิม แต่ก็มีความวิตกกังวลว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ส่วนใหญ่แล้วมักจะพร้อมกันทั่วทั้งประเทศ ที่นี้มีจำนวนมากท่านประธานฯ ครับ เขาบอกว่าจะต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งในขณะนี้กฎหมายนี้ให้ กกต. มามีอำนาจควบคุมการเลือกตั้งและประกาศผลการเลือกตั้ง ผมอยากจะถามตัวแทนของกรรมการการเลือกตั้งว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมทั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนมากพร้อมกันทั่วประเทศ ท่านจะแก้ไขให้เป็นไปโดยความรวดเร็วที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความสุจริตเที่ยงธรรมได้อย่างไร เพราะว่าผมสังเกตเห็นว่ายกตัวอย่างที่บ้านผมนะครับ มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลที่ผ่านมาเป็นเทศบาลตำบลจนบัดนี้ก็ยังไม่มีผลการเลือกตั้งเลยนะครับ ก็ยังอึมครึมกันอยู่อย่างนั้นนะครับ ราษฎรก็สับสนงงงวยว่าฝ่ายใดจะได้รับการเลือกตั้ง จะเป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง จะได้ฝ่ายบริหารมาดำเนินการบริหารกิจการเทศบาลของเขาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ในกฎหมายเสียที อันนี้จะสังเกตเห็นว่ามีปัญหาครับท่านประธานฯ ครับ ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านอุดร ดันติสุนทร ซึ่งเป็นผู้ที่คร่ำหวอดเกี่ยวกับเรื่องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน เพราะท่านเป็นกรรมการอยู่ข้างบนด้วย เราจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไรครับ ผมเห็นด้วยกับการเลือกตั้งอาจจะโปร่งใสบริสุทธิ์เที่ยงธรรม แต่มีวิธีการอย่างไรที่จะไม่ให้แช่เย็นอยู่อย่างนั้น เวลาที่มีการร้องคัดค้านการเลือกตั้งแล้วไม่ประกาศผลรับรองผลการเลือกตั้งก็จะทำให้การดำเนินการของเทศบาลหยุดชะงักไป ที่เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านเป็นห่วงก็เป็นสิ่งที่คิดว่าถ้าหากว่าเราไม่ไปแก้ในมาตรา ๘ ที่ว่า ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ

ที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ก็ยังมีปัญหาใหญ่ว่าจะอย่างไร เมื่อไม่ครบจำนวนที่ฟังจะมีได้ ในจังหวัดนั้น ๆ จะเรียกประชุมได้ไหมหรืออย่างไร กกต. จะแก้ไขปัญหายังไง เมื่อมีการ ร้องคัดค้านการเลือกตั้งพร้อมกันทั้งประเทศจะอย่างไร ~~อันนี้~~ ผมอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นมาแน่นอน เพราะเรามีประสบการณ์มาแล้วในการเลือกตั้ง ส.ว. กิติ ส.ส. กิติ มีปัญหาเรื่องใบเหลือง ใบแดง แล้วมาทำการเลือกตั้งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วสมาชิกสภาเทศบาลอีก อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังตัวแทนที่มาชี้แจงคือ กกต. จะชี้แจงที่ผมถามไปได้อย่างไร ขอขอบคุณท่าน ประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ในประเด็นนี้ขอเพียงอีก ๓ ท่านพอจะครบที่ยกมือไว้ เพราะว่าจะได้ถามมตินะครับ เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด คือผมอยากจะขออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง มาตรา ๓ ที่มี ๒ ท่านได้แปรญัตติไว้แล้วว่ามีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยนะครับ แล้วส่วนของผมเองก็อยากจะแปรญัตติในมาตรา ๓ นี้ไว้ด้วย คือในส่วนที่ผมเห็นด้วยนั้นคือที่ท่านไสวยกขึ้นมาผมจะไม่อภิปรายนะครับ ผมเห็นด้วย แต่ส่วนที่ข้อห่วงใยของท่านนิรัตน์ ที่ได้ยกขึ้นมาเพราะได้เห็นประสบการณ์จากที่วุฒิสภามีจำนวนไม่ครบ ๒๐๐ คนจึงประชุมไม่ได้ ผมได้พิจารณาตามร่างกฎหมายฉบับนี้แล้วก็ไปเกี่ยวข้องกับจำนวนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นแม้จะใช้คำว่า “มี” ตามที่ท่านนิรัตน์ได้ขอแปรญัตติเอาไว้ หรือจะใช้คำว่า “ประกอบ” ก็คงจะอยู่ที่จำนวนเหมือนกัน เพราะตรงนี้อาจจำนวนไม่ครบก็จะไม่สามารถที่จะเปิดประชุมได้ การที่จะไปเขียนไว้ในมาตรา ๘ ที่แก้ไข มาตรา ๒๒ นั้น ผมคิดว่าคงจะไม่ถูกต้อง ถ้าจะเขียนไว้ก็น่าจะเขียนไว้ในมาตรา ๕ ผมอยากจะขอแปรญัตติเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของท่านนิรัตน์เพิ่มเติมนะครับว่า ขอแปรฯ ไว้เป็นวรรคสุดท้ายไม่ทราบว่าข้อความที่ผมจะเขียน ผมบังเอิญนั่งเขียนคร่าว ๆ เมื่อสักครู่นี้ครับ -----

ผมอยากจะขอแปรฯ ว่าอย่างนี้ครับ “เมื่อจำนวนสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งและประกาศผล รับรองการเลือกตั้งแล้วมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกตามวรรคสาม แล้วแต่กรณี” ก็สามารถที่จะให้เป็นไปตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๒๒ ที่จะขอแก้ไขได้ คือผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถที่จะเรียกประชุมครั้งแรกได้ ผมขอแปรญัตติอย่างนี้ครับ ด้วยเหตุผลที่ผมเห็นว่าเรื่องที่จะเปิดประชุมครั้งแรกได้หรือไม่ได้นั้นอยู่ที่จำนวน ไม่ใช่อยู่ที่คำว่า “ประกอบ” หรือคำว่า “มี” ถ้าจำนวนไม่ครบนั้นะครับ แน่นนอน เป็นการตัดสิทธิชัดเจนตามรัฐธรรมนูญนะครับ ของอำเภอที่ยังไม่สามารถที่จะเลือกตั้ง สมาชิกสภาจังหวัดตรงนั้นได้ จึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่าจะไม่มีกฎหมาย อย่างที่ผมได้ขอแปรญัตติเอาไว้เปิดช่องเอาไว้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถเรียก ประชุมได้ แต่จำนวน ๓ ใน ๔ ที่ผมได้ขอเสนอไว้ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นชอบ ผมขอยืนตามนี้ แต่ถ้าไม่เห็นชอบ จะเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ได้ตามที่ผมขอแปรญัตติ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สำหรับประเด็นของท่านประเกียรติ เดี่ยวท่านเขียนบันทึก ให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ผมนัดหนึ่งนะครับ ผมจะให้ท่านอภิปรายอีก ๒ ท่าน เสร็จแล้วก็ ทางฝ่ายชี้แจงตอบ แล้วผมจะถามมติ ๒ มติ ที่ท่านสมาชิกฯ ได้ขอแปรญัตตินะครับ ท่านสมพงษ์ สระกวี เชิญครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีหลายมาตรา แล้วล้วนแต่มีความสำคัญทั้งสิ้นนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่เรียน ท่านประธานฯ ว่าอาจจะมีสมาชิกฯ พิจารณา เพราะท่านให้โอกาสว่าสามารถยกมือ พิจารณาอภิปรายได้ประเด็นละ ๕ นาที แต่สิ่งที่ท่านไม่ได้บอกไว้ก็คือว่า กระผมอาจจะ ยกมือในหลายประเด็นหรือหลายคนอาจจะค้านะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเดียวที่กระผมจะเรียน ท่านประธานฯ ได้ว่า ก็คือว่าผมจะไม่พิจารณาเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับประเด็นนั้น ซึ่งน่าจะ เป็นแนวทางสำหรับสมาชิกฯ ที่จะพิจารณาค้นละสัน ๆ นะครับ แล้วก็ก็สามารถพิจารณาได้

LIRT

ทุกประเด็นที่ยกมือนะครับ เพราะฉะนั้นเดี๋ยวก็น่าจะถูกตัดไปอีกมากเหมือนกัน ท่านประธานฯ ครับ กระผมใครที่จะพิจารณาในมาตรา ๓ วรคสองนี้ ก็คือผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งได้รับการพิจารณาผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วนั้น ได้บรรจุเพิ่มเติมขึ้นนอกเหนือจากมาตรา ๕ เดิมได้ดีทีเดียว กระผมใครพิจารณาอภิปรายสนับสนุนว่า ในการที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายเลือกตั้งแล้ว ยังได้เพิ่มข้อห้ามสำหรับผู้ที่จะไม่มีสิทธิสมัครไว้ นั่นก็คือ ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นรวมทั้งที่ปรึกษาด้วยนะครับ ซึ่งถูกออกเพราะมีเหตุผลได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึง ๕ ปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ท่านประธานฯ ครับในประเด็นนี้นับว่าได้เพิ่มกระบวนการธรรมาภิบาล หรือได้เพิ่มกระบวนการลงโทษอย่างเป็นรูปธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพงษ์ขออนุญาตนิดเดียว ผมไม่ตัดสิทธิท่านหรอก แต่บังเอิญประเด็นที่ท่านอภิปรายอยู่ในวรรคสองวรรคถัดไป เอาไว้ตอนนั้นท่านอภิปรายใหม่ได้ไหมครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ~~ฉัน~~ ^{ฉัน} อยู่วรรคหนึ่งหรือครับ →
ท่านกำลังพิจารณาวรรคสองอยู่ไม่ใช่หรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อยู่ในวรรคหนึ่งครับ วรรคหนึ่งเรื่องประเด็นที่ท่านไสวได้พูดถึงคำว่า “ประชาชน” กับ “ราษฎร” และองค์ประกอบของสมาชิกครับ เผอิญท่านพูดเลยไปในอีกวรรคหนึ่งครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านไม่ได้พิจารณาวรรคสองอยู่หรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ครับท่าน

LIRT

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ขออภัยครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมให้สิทธิท่านอยู่ แต่ว่าหลังจากลงมติประเด็นวรรคแรกแล้ว
นะครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านสมพงษ์ครับ เชิญท่านสงวน นันทชาติ ครับ

- ๒๕/๑

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยาครับ ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมและ
 เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับคำอภิปรายของท่านอาจารย์แก้วสรร อติโพธิ เพราะว่าเป็นหลักการ
 ในการใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง หากท่านสมาชิกฯ จะได้ดูในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ แล้วขอ
 เปรียบไปดูมาตรา ๒๘๖ นะครับ จะมีคำว่า “ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นใดมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่” จะเห็นว่ามาตรา ๒๘๕ เขาใช้ประชาชน
 เพราะฉะนั้นสอดคล้องกับคำอธิบายของท่านอาจารย์แก้วสรร ผมจึงขอยืนยันว่า ผมเห็นด้วย
 กับร่างเดิมครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทิน ยืนยันทะอภิปรายไหมครับ
 เชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
 ครับ ผม พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานครครับ ในวาระสองนี้
 ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมที่ว่า ประกอบด้วย ครับ เพราะอย่างไรก็ตามเราต้องวางมาตรการ
 เพื่อไว้ในวันข้างหน้าว่าในการสมัครรับเลือกตั้งก็ดี คนทุกคนจะต้องทำด้วยความสุจริตใจ
 ครับ แล้วถ้าเพื่อว่าเมื่อมีการกระทำด้วยไม่สุจริตใจ มีการโกงการเลือกตั้งนั้นมีปัญหา ก็ต้อง
 เป็นอย่างนี้ครับ อันที่ ๑ ครับ

๒. เรื่องของราษฎรกับประชาชน ที่ผมเรียนมานั้นนะครับ สมัยเรียนหนังสือ
 มาปกครองท้องที่ก็ดี กฎหมายเทศบาลก็ดี ประชาชนหมายถึงคนทั้งประเทศ เป็นเรื่องที่
 ถูกต้องที่ว่ากฎหมายหลักว่า เลือกตั้งโดยประชาชนนั้นถูกต้องแล้ว แต่ว่าเน้นไปที่ตำบลหนึ่ง
 ตำบลใด หรืออำเภอหนึ่ง อำเภอใดใช้ราษฎรนี้เป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว ท่านประธานฯ ครับ
 ผมเห็นด้วยตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ ท่านสมควร จิตแสง ครับ

LIRT

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น จะขออภิปรายในมาตรา ๓ ส่วนที่ แก้ไขในมาตรา ๕ นะครับ ประเด็นราษฎรและประชาชนนี้ผมไม่คิดใจ แต่คิดใจในการ แก้ปัญหาว่า สมาชิกประกอบด้วยจำนวนสมาชิกสภาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเกี่ยวข้องไปกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ ที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๐๐ คน ถ้าไม่ครบองค์ประกอบตรงนี้จะไม่สามารถเรียกประชุมได้ ท่านประเถียรดิบอกว่าให้เพิ่มจำนวน ถ้ามีการเลือกตั้งสมาชิกและประกาศผลเลือกตั้งได้ ๓ ใน ๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถ เรียกประชุมได้ โดยมาเพิ่มในวรรคแรกนี้ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ถ้าจะเพิ่มตรงนี้เพื่อ แก้ปัญหาในการเรียกประชุม อยากจะให้ไปเพิ่มในมาตรา ๘ ครับ ผู้ว่าราชการจังหวัด กำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มาประชุมสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดครั้งแรกภายใน ๑๕ วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิก ทั้งนี้ต้องมี สมาชิกได้รับการประกาศผลแล้ว ๓ ใน ๔ ให้มาแก้ตรงนี้ ให้มาปรากฏอยู่ในตรงนี้ ไม่อยากจะให้ปรากฏในวรรคแรกของมาตรา ๕ เพราะวรรคแรกนั้นมีความสมบูรณ์อยู่แล้ว ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมขอปิดอภิปรายในประเด็นมาตรา ๓ ในวรรคแรกนี้นะครับ ในเรื่องขององค์ประกอบของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับ ถ้อยคำที่เลือกตั้งจากประชาชน มีผู้ขอแปรญัตติว่าให้เป็น ราษฎร นะครับ เชิญทางฝ่ายชี้แจง จะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ท่านอุดร ดันติสุนทร เชิญครับ

นายอุดร ดันติสุนทร (ตาก) : ขอยืนยันตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยืนยันตามร่างเดิมนี้นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ในส่วนที่จะขอมติจาก ที่ประชุมนะครับ ในมาตรา ๓ วรรคแรก ผมจะไปทีละประเด็นนะครับ มีท่านสมาชิกฯ ได้ ขออภิปรายอยู่ ๒ ประเด็น คือประเด็นที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของสมาชิกกับประเด็น

ที่แก้ไขคำว่า “ประชาชน” กับ “ราษฎร” ผมก็จะถามมติที่ประชุมนะครับ เอาในเรื่องแรก
ก่อนว่า จะคงไว้ตามร่างเดิมหรือจะมีการแก้ไขตามผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ ส่วนจะ
แปรญัตติอย่างไรนั้นจะถามอีกรอบสอง ถ้าหากว่าในประเด็นแปรญัตติขนะนะครับ
ในมาตรา ๓ วรรคแรกท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขตามผู้สงวน
ความเห็นกค เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นไว้คงตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑๑ คะแนน)

- ๒๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นตามผู้ขอแก้ไข ๑๘ ไม่เห็นด้วย ก็คือคงตามร่างเดิมในเสียงข้างมาก ๑๑๑ เสียงนะครับ ไม่ลงคะแนน ๒ นะครับ ขอภัยเมื่อสักครู่นี้ไม่ใช่พรรคหนึ่ง นะครับ พรรคสองนะครับ สมาชิกฯ เสียงข้างมากเห็นคงไว้ตามร่างเดิม ฉะนั้นในประเด็นที่ขอสงวนก็ตกไปนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านวรรคสามนะครับ เชิญครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

"ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว จะต้องไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการหรือที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขึ้นวรรคสามนะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านสมพงษ์ สระกวี อภิปรายค้างไว้ เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี ก่อนครับ เชิญครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในวรรคสามของมาตรา ๓ ซึ่งได้แก้ไขจากร่างเดิมของ พ.ร.บ. องค์การบริหารปกครองส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ในขั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้แก้ไขไว้แล้ว ท่านประธานฯ ครับ กระผมเห็นว่าเป็นการเพิ่มเติมในส่วนซึ่งเป็นสาระสำคัญ ซึ่งเป็นที่กล่าวขวัญกันอย่างยืงว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งแม้ตามรัฐธรรมนูญ หรือตามเจตจำนงของรัฐบาลหรือของประชาชนทั้งประเทศจะเห็นพ้องต้องกันว่าเราควรจะได้กระจายอำนาจ กระจายงบประมาณลงไปยังส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม เจตจำนงที่ดีงาม เช่นนั้นเมื่ออยู่ในขั้นปฏิบัติแล้วก็ยังมีส่วนของการรั่วไหล ยังมีส่วนของการซึ่งจะต้องควบคุม ยังมีส่วนจะต้องตรวจสอบกันอย่างสำคัญ ท่านประธานฯ ครับ กระผมไม่ได้กล่าวว่า

งบประมาณที่อยู่ในส่วนท้องถิ่นนั้นมีการรั่วไหลคอร์รัปชัน เพราะในปัญหาเรื่องคอร์รัปชันนั้นในส่วนกลางก็มี และมีมาโดยตลอด และไม่จบไม่สิ้น แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ครับ ในวันเวลาที่ประเทศเรียกร้องเรื่องธรรมาภิบาล เรียกร้องเรื่องความโปร่งใสในการเป็นตัวแทนประชาชน เรียกร้องเรื่องการจัดการคอร์รัปชันในทุกลำดับชั้น และแท้จริงในกฎหมายแทบทุกฉบับในการกำหนดคุณสมบัติของผู้บริหารองค์การการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำบล หรือเทศบาล ได้ห้ามมิให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นไปเกี่ยวข้องโยงใยหรือมีส่วนได้เสียกับการไปประมูลงานราชการในส่วนที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ครับ เมื่อสมาชิกผู้นั้นได้ถูกพิจารณาหรือถูกตัดสินแล้วว่า ได้มีส่วนได้เสียหรือมีส่วนในการที่จะไปประมูลงานในองค์การการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ ครั้นเมื่อคดีได้สิ้นสุดลง ไม่ว่าจะเป็นชั้นของอยู่ในระหว่างตัดสินจบไปแล้ว ปี ๒ ปี ๓ ปี หรืออะไรก็ตาม---

- ๒๓/๑

แต่ไม่ได้มีการกำหนดว่าคนซึ่งเคยมีประวัติต่างหรือว่ามีส่วนได้เสียหรือทำผิดกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาท้องถิ่นแล้วไปประมุขงานหรือไปมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาประมูลกับองค์กรของตนที่เป็นสมาชิกอยู่จะสามารถกลับคืนหรือล้างมือตัวเองหรือล้างตัว มีความผิดเข้าความผิดไป อาจจะถูกล้างออกไปแต่พอถึงเวลาที่มาสมัครใหม่ได้อีก ล้างตัวได้อีกหรือเอาเงินที่ได้จากการไปประมุขงานหรือการที่ไปมีส่วนได้เสียนั้นกลับมาฟอกตัวได้อีก เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับในเรื่องนี้ผมจึงเห็นว่า นับว่าเป็นมาตรการในการที่จะห้ามมิให้สมาชิกที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยเฉพาะเหตุซึ่งได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่ทำกับองค์กรของตนที่ยังไม่ถึง ๕ ปี ได้กลับมารับสมัครรับเลือกตั้งอีก เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นมานอกเหนือจากร่างพระราชบัญญัติองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นปี ๒๕๔๐ ซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่มีคุณค่าทันสมัย เน้นหนักในธรรมาภิบาล เป็นความคาดหวังที่ประชาชนรอคอยจะได้เห็น กระผมจึงขอสนับสนุนที่จะให้ดำรงวรรคสามของมาตรา ๓ นี้ไว้ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ผมขอเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังตัวแทนของกฤษฎีกา คือวรรคสามมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอันหนึ่ง ที่ไปสมัครเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ได้ อันที่ ๒ ก็คือต้องไม่เป็นผู้พ้นจากตำแหน่งเพราะกระทำการตามที่บัญญัติไว้ ผมคิดว่าระหว่างบุคคล ๒ ประเภทนี้น่าจะใช้ตัวเชื่อมคำว่า “และ” หมายถึงว่าบรรทัดที่ ๓ พอถึงผู้บริหารท้องถิ่นแล้วและต้องไม่เป็น ผมคิดว่าน่าจะดีกว่า ขอเรียนถามกฤษฎีกาเพราะถ้าจะเอาตรงนี้ออก ท่านจะขัดข้องไหมครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะตอบเลยไหมครับ ท่านผู้แทนกฤษฎีกา เชิญครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตครับ ผม ธนาวัฒน์ สังข์ทอง จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามที่ท่านสุนทรเสนอ จริง ๆ แล้วในข้อความที่เขียนก็คือ ในความหมายเดียวกัน เพราะในวรรคนี้ได้เขียนว่า ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารเขตจังหวัดนอกจากต้องมีคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งแล้วแล้วจะต้องไม่เป็นผู้พ้นจากตำแหน่ง ในความหมายเดียวกันก็คือ เหมือนคำว่า “และ” ที่จะต้องคือ นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งแล้ว และต้องไม่เป็นผู้พ้นจากตำแหน่งด้วย เพราะฉะนั้นนี่เป็นการเขียนลักษณะของถ้อยคำที่จะต้องเขียนให้เชื่อมโยงกัน แต่ในความหมายเป็นความหมายเดียวกัน เพราะฉะนั้นเข้าใจว่าอยู่ในความหมายเดียวกันอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องแก้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทิน เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานคร กระผมขอแปรญัตติ ขอคัดถ้อยคำและข้อความในบรรทัดสุดท้ายของย่อหน้าที่ ๓ คำว่า “ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง” ออกทั้งหมด เหตุผลท่านประธานฯ ครับ เหตุผลก็คือต้องการให้ผู้ที่มีสมรรถนะเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ผู้ที่มีหน้าที่นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความสุจริตต่อหน้าที่ การงาน ต่อสังคมและต่อประเทศชาติ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อวานนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราโชวาทให้แก่ผู้ว่าฯ ซีอีโอ (CEO) ว่าให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและยังทรงเน้นด้วย ทรงย้ำอีกว่า ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตนั้นจะมีความเจริญ จะมีอายุยืน มีร่างกายที่แข็งแรง ส่วนผู้ที่ไม่สุจริตนั้นจะมีอันเป็นไป ผมจึงเรียนว่า ๕ ปีที่พักไปนี้ท่านประธานฯ ครับ เป็นการลงโทษที่ไม่สาสมท่านประธานฯ ครับ คนที่มารับใช้สังคมจะต้องเป็นคนสุจริตและตลอดไปด้วย เมื่อพ้น ๕ ปีแล้วมีหลักประกันใหม่ว่าคนเหล่านี้จะไม่ทำการที่ไม่สุจริตอีก อาจจะเป็นเล่ห์เหลี่ยมที่กลับมากันอย่างมูมมามทำให้ประชาชนในท้องถิ่น ราษฎรในท้องถิ่นได้รับความเดือดร้อนและเสียหายมากขึ้นครับ ผมจึงขอคัดถ้อยคำอันนี้ออก ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิจิต พูลลาภ ครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ในเรื่องของมาตรา ๓ วรรคสาม ผมเห็นด้วยกับในร่าง เนื่องจากว่าเป็นการกำหนดสำหรับผู้ที่พ้นตำแหน่ง คือไม่ถึง ๕ ปี ไม่ให้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เพราะว่าเป็นที่ทราบกันคืออยู่แล้วนะครับว่า สมาชิกท้องถิ่นหรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาจังหวัดนั้นส่วนใหญ่ก็เป็นผู้รับเหมากันมาส่วนใหญ่ ถ้าเกิดมีปัญหาว่าได้พ้นตำแหน่งเพราะไปมีสัญญาผูกพันกับองค์กรนะครับ ซึ่งองค์กรท้องถิ่นและพ้นไป เพราะเหตุอย่างนั้นแล้วก็สมควรที่จะให้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ที่กำหนดไว้ ๕ ปีนี้ก็เป็นการเพียงพอแล้วครับ ถ้าจะไม่ให้โอกาสคนเสียเลย เพราะคนนี้อาจจะ

ไม่ได้เจตนาหรืออาจจะสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลข้างเคียงที่ทำ แต่ทำให้สมาชิกนั้น
ต้องพ้นไป เพราะฉะนั้นนี่เขียนไว้อย่างนี้ก็ดีแล้ว เป็นการกลาง ๆ เปิดทางไว้ อย่างที่
ท่านประทีน ขออนุญาตที่เอ่ยนามนั้น ก็เป็นการคัดสิทธิไม่ให้มีคนที่กลับมีโอกาสเลย
ก็จะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพเกินไป แต่ที่ข้อสงสัย วันนี้เป็นการพิจารณาเต็มสภา
เป็นกรรมาธิการเต็มสภา ผมสงสัยว่าถ้ามีสมาชิกฯ ประสงค์จะอภิปราย ท่านประธานฯ
ต้องให้อภิปรายทุกท่าน ท่านอย่าไปตัดสิทธิใครครับ ถ้าท่านคัดสิทธิเหมือนท่านมีเจตนาว่า
จะเร่งกฎหมายนี้ให้เป็นความใจท่านผู้เป็นประธานฯ ท่านต้องให้สิทธิสมาชิกฯ ทุกท่านครับ
อย่าตัดอภิปราย ท่านจะใช้อำนาจไหนท่านเป็นประธานฯ ผมไม่ทราบ เพราะการพิจารณา
เต็มสภา และสงสัยอีกอันหนึ่ง ท่านอุดรท่านไปนั่งข้างบนอย่างไร ท่านเป็นตัวแทนรัฐบาล
หรืออย่างไร ท่านก็เป็นสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกัน ผมก็สนใจกฎหมายท้องถิ่น อบจ.
เหมือนกับท่าน ท่านไม่ใช่สนใจคนเดียว ถ้าอย่างนั้นผมก็ขึ้นไปข้างบนบ้าง มาคอยชี้แจง
เมื่อสักครู่ท่านก็มานั่งแล้วแล้วเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรงป้องกันการทุจริตไม่เกี่ยว
กันเลย อยู่ที่ผู้ว่าฯ ซีอีโอ อยู่ที่ตำรวจครับ จะป้องกันการฮั้วต้องจับคนทุจริต ไม่ใช่ไปเลือก
แล้วก็นายก อบจ. จะแก้ไขปัญหายุทธวิธีได้ ท่านจะขึ้นไปเพื่อโน้มน้าว ขอบคุณครับ

- ๒๕/๑

๓๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๒๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญท่าน พลเอก ศิริ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิบูลโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิบูลโลก กระผมเห็นด้วยและขอให้คงร่างเดิมไว้ เพราะว่า ๕ ปีนี้ถือเป็นมาตรฐานสากลในการลงโทษผู้ที่กระทำผิดในลักษณะทางการเมือง เพราะฉะนั้นก็ควรกำหนดไว้ ๕ ปีครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอุดรครับ

นายอุดร ดันติสุนทร (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพื่อแก้ไขข้อสงสัยของท่านวิจิต ท่านอุดรนี้ครับ ผู้ชี้แจงนะครับ ถือว่าอย่างนี้ครับ คณะกรรมาธิการวิปของวุฒิสภานี้เมื่อร่างกฎหมายนี้กำลังพิจารณาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ท่านก็ขอให้กรรมาธิการการปกครองซึ่งจะต้องเป็นผู้ศึกษาไว้ก่อนแล้วมารายงานต่อวุฒิสภา ผมได้รับมอบหมาย ณ ที่นี้ ผมจึงอยากขอกราบเรียนว่าเป็นผู้มาชี้แจงเท่านั้น แต่มิใช่ว่าจะมาสนับสนุนหรืออะไร เป็นผู้ชี้แจงว่าร่างเดิมเขามีอย่างไรและมีสาระสำคัญอย่างไร เพื่อเป็นการศึกษาล่วงหน้าเพื่อจะกราบเรียนต่อที่ประชุม ที่นี้การพิจารณาต่อที่ประชุมนี้ก็แล้วแต่สมาชิกฯ แต่ละท่านจะเสนอแปรญัตติอะไรก็สุดแท้แต่ท่าน ผมไม่มีอำนาจและไม่มีสิ่งที่จะโน้มน้าวท่านให้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เป็นเพียงแต่กราบเรียนว่าหลักการสาระสำคัญมี ๕ ประเด็นดังกล่าวแล้วเท่านั้นเอง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านไสวครับ

นายไสว พรหมณี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับท่าน พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ อย่างยิ่งเลยว่า การกำหนดเงื่อนไข ๕ ปีนี้เป็นเรื่องที่จะทำให้ผู้เคยได้รับประโยชน์ได้เสียนี้กลับเข้ามาเป็นสมาชิกได้อีก ซึ่งอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้ชี้แจงว่าสภาจังหวัดนั้นเป็นสภาที่เขาเรียกว่าสภาผู้รับเหมา เพราะฉะนั้นจุดนี้เองผมคิดว่า ถ้าเราต้องการที่จะตัดปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันขึ้นในวงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจำเป็นต้องตัดคำว่า ยังไม่ถึงห้าปีนี้ออก

ไปเสียให้หมดเลยตามวาระสุดท้าย เพราะฉะนั้นตรงนี้เองผมเห็นด้วยกับท่านประทิน เป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามเพื่อให้ได้ทราบเหตุผลของการกำหนดไว้ ๕ ปี อยากจะให้ทาง ผู้แทนรัฐบาลผู้ร่างกฎหมายทั้งกฤษฎีกาหรือกระทรวงมหาดไทยได้ช่วยชี้แจงด้วย ทำไมถึง กำหนดเงื่อนไขไว้ ๕ ปี มีเหตุผลอะไรครับ ขอลาถามเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนชี้แจงขอลองข้างล่างก่อนครับ อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการ ผมขออภิปรายสนับสนุนร่างเดิมนะครับ ว่าขอบด้วยเหตุผลทุกประการ กล่าวคือเรื่องนี้เป็นเรื่องการตรวจคุณสมบัติครับ ผมเดิน ไปสมัครนั้นไม่มีใครรู้หรือครับผมจะชื่อไม่ชื่อ ไม่มีอะไรแสดงออก เราก็ดูเฉพาะ คุณสมบัติ ฉะนั้นในเมื่อร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้เราก็เพิ่มหลักการอันนี้มาคือว่า ถ้าใครมีส่วน ได้เสียกับ อบจ. แล้วละก็ถ้าเป็นผู้บริหารก็ต้องพ้นไป แต่ที่ก็ต้องเนื่องมาว่าจะสมัครได้ต่อ หรือไม่ ตรงนี้ก็ต้องตัด ตัดแล้วถามระยะเวลาเท่าไร เอาเกณฑ์ทั่วไปตอนนี้โดยเฉพาะ รัฐธรรมนูญนี้การตัดสิทธิก็คือตัด ๕ ปี ถ้าถือตามนี้ก็ถูกต้อง แล้วต้อง โปรดย่ำลิ่มนะครับ นี่ยังไม่ใช่การทุจริตนะครับ อันนี้เป็นเรื่องความทับซ้อนของผลประโยชน์ซึ่งเป็นกติกาสู่ที่เรา วางไว้ เขาจะทุจริตหรือไม่ยังไม่ทราบ ถ้าทุจริตต้องไปติดคุก ไป ป.ป.ช. โน่น เขามีระบบ อยู่แล้ว อันนี้เป็นเรื่องการทับซ้อนแล้วก็ต้องถูกเอาออก ก็ตัด ๕ ปีก็ตามเกณฑ์ทั่วไปใน รัฐธรรมนูญก็ถูกต้อง แต่ถ้าทุจริตจับได้เป็นเรื่องเป็นราวอันนั้นอีกเรื่องหนึ่ง ต้องคำพิพากษา หรือ ป.ป.ช. ตัดสิทธิพวกนั้นก็ไม่มีสิทธิอีกแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจิโรจน์ โชติพันธุ์ ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมเห็นด้วยกับ หลายท่าน ตั้งแต่ท่านสมพงษ์ ท่านวิชิตและท่านแก้วสรรว่า การลงโทษ ๕ ปีนี้เหมาะสม เพราะว่าโทษต่าง ๆ ทางการเมืองการเลือกตั้งก็ใช้ ๕ ปี แล้วก็เหมือนที่ท่านแก้วสรรว่า ก็ไม่ได้ทุจริตอะไร เพราะฉะนั้นว่าเหมาะสมที่สุดแล้วครับ ๕ ปี ขอบคุณมากครับท่านครับ

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ์ ๒๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภาคนที่สอง) : ท่านสันติภาพ

- ๓๐/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมเองพยายามทำความเข้าใจใน
 มาตรา ๘ วรรคสามคือวรรคสองนี้ ท่านประธานฯ ในข้อเท็จจริงก็คือว่า ผมเอาตรงนี้ก่อน
 ผมจะถามกรรมการก่อนทั้งหมดนี้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตรงนี้ คำว่า มีส่วนได้เสีย นั้น
 เรื่องหนึ่ง ที่นี้ไม่ว่าทางตรงและทางอ้อม ที่นี้พอเกี่ยวข้องกับใครเป็นผู้มีส่วนที่จะชี้ว่ามีส่วน
 ได้เสีย ทางตรงทางอ้อม ก็ไปโยงในมาตรา ๑๑ (๖) นี่นะครับ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
 ต้องห้ามตามมาตรา ๘ วรรคสอง และไปให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยคุณสมบัติ
 คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดถือเป็นที่สุด นั้นหนักเข้าไปใหญ่ เอาละตรงนั้นผมจะ
 ไม่พูดถึง แต่รายละเอียดที่อยากจะถามว่า ถ้าเหตุมีส่วนได้เสีย ในกฎหมายเขียน ผมทำความเข้าใจ
 นิดหนึ่งท่านประธานฯ ว่า “ต้องไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น
 คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการหรือที่ปรึกษา
 ผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่
 เกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง” ยังไม่ถึง ๕ ปี
 ผมไม่แน่ใจว่าถ้าพ้น ๕ ปี เอาละสมัครได้ แต่ยังไม่ถึง ๕ ปี ผมก็พยายามแปลว่าพ้น ๕ ปี
 กับไม่ถึง ๕ ปีจะแปลอย่างไร ถ้าพ้น ๕ ปีนี้แสดงว่า โอ.เค. ได้เลย แต่ไม่ถึงนี้ครับ ๑ ปี
 ๒ ปีนี้ก็สมัครได้หรือ ถ้าผมแปลความอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นก็พยายามที่จะชัดเจนว่าถ้าแปล
 โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายน่าจะเป็นอย่างนั้นก็คือพ้น ๕ ปีแล้วก็ได้ แต่ที่นี้การวินิจฉัย
 ตรงนี้เป็นเรื่องอันตรายแล้วใครละครับเป็นเรื่องวินิจฉัย แต่นี่ท่านเอาเกณฑ์ ทำไมไม่ให้ชัด
 เลยว่า ยังไม่พ้น ๕ ปีนับแต่วันสมัครรับเลือกตั้ง จบ ได้เลย แต่ หรือยังไม่ถึง นี่ผมอยากจะให้
 พ้นให้เด็ดขาด ถ้าจะเอาอย่างนั้น แต่นี่อยากจะถามก่อน ก่อนที่จะสงวนคำแปรญัตติในฐานะ
 กรรมการชี้ว่า ท่านมีแนวคิดอย่างไรที่ใช้ภาษาแล้วให้ผมมานั่งต้องตีความว่าอันนี้ได้ ไม่ได้
 แต่พอถึงได้ ไม่ได้ เสร็จนี้เรื่องคุณสมบัติว่า คำว่า มีส่วนได้เสีย นี้ ผมมีตัวอย่างตุ๊กตาที่เขาชี้
 มาแล้ว นายกเทศมนตรีถึงเวลาตัวเองมีปั้มน้ำมันอยู่ ถึงเวลางานเทศบาลทั้งหมดปรากฏให้
 ไปซื้อที่ปั้มน้ำมันตัวเองถือว่ามีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อม อาจจะบอกไม่ใช่ แต่ของนายกฯ
 ปรากฏว่าเขาชี้มาตรงนี้ คุณสมบัติหมด แต่ถ้าในข้อเท็จจริงตรงนี้ ท่านประธานฯ ว่า
 การชี้ว่าใครมีส่วนได้เสียนั้นเป็นเรื่องที่ผมพยายามนึกอยู่ว่า ถ้าสมาชิกสภาองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดเป็นตัวแทนของราษฎรที่ประชาชนในท้องถิ่นเลือก การวินิจฉัยคุณสมบัตินี้
ทำไมต้องให้คนอื่นไปชี้เป็นชี้ตาย ต้องให้ประชาชนชี้รับมาชี้ นั่นส่วนหนึ่ง อันที่ ๒
อยากจะถามว่า ท่านมีแนวคิดถ้า ๕ ปีผ่านไปแล้วยังไม่ถึง ๕ ปีนี้ท่านมีแนวคิดอย่างไร
เอาตรงนี้ก่อน ก่อนที่ผมสงวน ผมอยากถามตรงนี้ที่เกี่ยวข้อง กฎฎีกาก็ดี กกด. ก็ดี หรือว่า
กรรมการปกครองก็ดี ตามที่วินิจฉัยในวาระแรกของสภาผู้แทนราษฎรนี้ท่านพูดกันอย่างไร
ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านผู้ชี้แจงครับ เชิญครับ

นายรัชชัย ฟักอังกูร (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม นายรัชชัย ฟักอังกูร รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประเด็นที่
ท่านสมาชิกฯ ถามว่า เพราะเหตุใดจึงได้กำหนดลักษณะต้องห้ามเว้นวรรคทางการเมือง
๕ ปี เหตุที่กำหนด ๕ ปีก็เนื่องจากได้พิจารณาเทียบเคียงการตัดสิทธิทางการเมืองตาม
กฎหมายต่าง ๆ เช่น ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๗ ที่ให้อำนาจกับสมาชิกวุฒิสภา
ในการที่จะถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยข้อกล่าวหาว่าประพฤติผิด มีพฤติกรรม
ต่อไปในทางทุจริตหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ที่ให้ตัดสิทธิทางการเมือง ๕ ปี กฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือ ป.ป.ช.
ได้กำหนดให้เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีมติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยข้อกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สิน หรือยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สิน
อันเป็นเท็จ ก็ได้กำหนดมาตรการให้เว้นวรรคทางการเมือง ๕ ปีเช่นเดียวกัน สำหรับกรณี
ที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีส่วนได้เสีย ซึ่งการมีส่วน
ได้เสียนั้นอาจจะไม่ใช่เป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการทุจริตก็ได้ เพียงแต่ว่ากฎหมาย
นั้นไม่ประสงค์จะให้ผู้บริหารหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นเข้ามาเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่า
จะทุจริตหรือไม่ทุจริตก็ตาม เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าเพื่อให้การตัดสิทธิทางการเมืองนั้นมี
บรรทัดฐานแล้วก็เป็นที่ยอมรับกันได้ง่ายว่าจะต้องเป็น ๕ ปี ก็เลยได้บัญญัติการเว้นวรรคไว้
๕ ปีเช่นเดียวกับบรรทัดฐานของการตัดสิทธิทางการเมืองในกรณีอื่น ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ มีอยู่คนหนึ่งที่ถ้ามองในแง่ของรัฐธรรมนูญที่เขียนในมาตรา ๓๐๗ ที่ผมเองฟังพะวง แล้วก็ในข้อเท็จจริงบอกว่าเอาละ ท่านบอกว่า ห้ามไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่หมายถึงว่าเป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น ยังไม่ถึง ๕ ปีนับแต่วันสมัครรับเลือกตั้ง แต่ในรัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้ว่า “ผู้ใดถูกถอดถอนจากตำแหน่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือออกจากราชการนับแต่วันที่ถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนและให้ตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งใดในทางการเมือง หรือในการรับราชการเป็นเวลาห้าปี” นั้นหมายถึงว่าถ้า ๕ ปีพ้นไปแล้วไม่ต้องแปลความ แต่ตรงนี้ถ้าถ้อยคำผมเอง ถ้าท่านยกรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๗ มาของรัฐธรรมนูญก่อนข้างจะเขียนชัดบอกว่า ถ้าเลย ๕ ปีไปแล้ว คุณยังมีสิทธิสมัครได้ แต่ที่นี้ถ้ายังไม่ถึง ๕ ปี ผมว่าถ้อยคำ ยังไม่ถึง ๕ ปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ค่อยสอดคล้องกันตรงนี้ เพราะฉะนั้นภาษาอย่างไรให้พ้นไปเลย อ่านแล้วง่ายไม่ต้องมานั่งตีความ ผมขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ความในมาตรา ๓ วรรคสาม มีผู้แปรญัตติคือท่านพลตำรวจเอก ประทีปกับท่านไสว ขอแปรฯ ตัดข้อความในตอนท้าย ในวรรคสามคือข้อความ “ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง” ออก สำหรับผู้อภิปรายท่านอื่นในฐานะกรรมการมีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิม ผมคงจะถามมติเพื่อที่ประชุมได้ตัดสินใจได้แล้วนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติทั้ง ๒ ท่าน กรุณา กด เห็นด้วย ท่านผู้ใดมีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยการแปรญัตติโดยให้ตัดข้อความ “ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง” ออก กด เห็นด้วย ท่านผู้ใดมีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิม กด ไม่เห็นด้วยครับ ขอปิดการลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗๑ คะแนน)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติจะครบ เห็นด้วยกับการแปรญัตติน้อยกว่าให้คงร่างเดิมจะครบ เป็นอันว่าที่ประชุมของกรรมาธิการข้างมาก มีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิม เชิญท่านเลขานุการดำเนินการในวาระต่อไป

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง จังหวัดใดมีราษฎรไม่เกินห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สี่สิบสี่คน จังหวัดใดมีราษฎรเกินห้าแสนคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินหนึ่งล้านคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบหกคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินหนึ่งล้านห้าแสนคน แต่ไม่เกินสองล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สี่สิบสองคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินสองล้านคนขึ้นไป ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สี่สิบแปดคน”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน อันนี้ผมถามผู้ชี้แจงเพื่อความเข้าใจ
นิดหนึ่ง ในนี้บอกว่าเป็นผมเองผมพยายามอ่านแล้ว ไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น แต่ที่อยากจะทำความเข้าใจครับท่านประธานฯ
ในนี้บอกว่าการเลือกตั้งจังหวัดใดที่มีราษฎรไม่เกิน ๕ แสนคนให้มีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ๒๔ คน ผมหวังว่า คำว่า “ไม่เกิน” ถ้าไม่เกิน
สมมุติว่า ๑๕๐,๐๐๐ ท่านกำหนดเรต (Rate) ไว้เลยใช่ไหมว่า ๑๕๐,๐๐๐ ได้ ๒๔ คน
แต่ถ้าพอเกิน ๑ ล้านคนให้มีการเลือกตั้งสมาชิกได้เกิน ๓๐ คน เพียงแต่ว่านิดเดียว เกินไป
นิดหนึ่ง เกินไปไม่กี่คน ก็ได้อัตราส่วนตามนั้นใช่ไหมครับ แต่สิ่งที่เป็นคำถามผมก็คือว่า
จังหวัดใดราษฎรเกิน ๒ ล้านคนขึ้นไปให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารฯ
ได้ ๔๘ คน ถ้าเกินกว่านั้นแสดงว่าก็ยังอยู่หลักเกณฑ์นี้ใช่ไหม นั่นคือคำถามแรก

อันที่ ๒ เอาละ พออ่านวรรคสาม แล้วก็ผมพยายามทำความเข้าใจไปถึง
วรรคสี่ ที่เกี่ยวข้องก็คือว่า ถ้าอำเภอหนึ่งมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดได้ ๑ คน เอาละ อำเภอ ๑ คน แต่ถ้ามหาเมืองนั้นไม่ถึงเกณฑ์ แล้วปรากฏว่า
ผมพยายามดูว่า กกต. เขาแบ่งเขตการเลือกตั้ง ถ้าไม่ถึงเกณฑ์จากการที่ทำความเข้าใจแล้ว
พยายามอ่านมา อำเภอหนึ่งบางที่มีอยู่แค่ ๓๐,๐๐๐ คน ๑๕,๐๐๐ คนก็มี ประชากรเยอะ
แต่สิทธิในการเลือกตั้งมีเท่าไร สมมุติว่าตามเกณฑ์อำเภอนั้นอยู่ท้ายสุด แล้วมาอำเภอที่ ๒
ก็ยังไม่พออยู่ดี แต่ว่าท่านให้ ๑ คนแล้วในนี้บอกไม่เกิน ๒๔ คน ประชากรไม่เกิน ๕ แสน
แต่เนื้เวลาแบ่งตำบลที่อยู่ริมสุด ตรงกลางก็ไม่พอ แล้วจะเอาตรงนี้ไปให้เขาอย่างไร ผมไม่
แน่ใจ กกต. เวลาแบ่ง ไม่ทราบว่าท่านเข้าใจที่ผมพยายามทำความเข้าใจตรงนี้ไหม
บางอำเภอประมาณ ๒๐,๐๐๐ อัตราส่วนประชากรที่ท่านกำหนดไม่ถึง แล้วปรากฏอำเภอ
ที่ขวางอยู่ก็ไม่ถึง แล้วท่านจะเอาตรงไหนไปโปะ นี่ผมพยายามคิดในข้อเท็จจริง ไม่รู้ กกต.
เขาทำอย่างไร แต่ว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจริง เพราะฉะนั้นผมอยากจะทำความเข้าใจใน

LIRT

รายละเอียดนี้คือถาม แต่อาจจะไม่แปรญัตติ แต่ว่าในฐานะกรรมการ ถามผู้ชี้แจงที่เรา เชิญมาว่าในข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ ท่านจะแก้ปัญหของการแบ่งเขตการปกครองของ การเลือกตั้งอย่างไร องค์การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ท่านมีในการแบ่งและเข้าไป มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไร ผมอยากจะถามเพื่อความเข้าใจ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้อื่นจะมีคำถามอีกไหมครับ เชิญท่านผู้ชี้แจงครับ

นายบุญเกียรติ รักษาติเจริญ (ผู้ชี้แจง) : เรียนท่านประธานฯ ผม บุญเกียรติ รักษาติเจริญ ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเลือกตั้งท้องถิ่น สำหรับการแบ่งเขต เลือกตั้งนั้น กรณีของการเลือกตั้ง ส.จ. นั้นก็จะยึดถือตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคนี้ ซึ่งก็ตรงกับกฎหมายที่เป็นอยู่ปัจจุบันนั้น กรณีที่อำเภอใดมีสมาชิกสภาจังหวัดได้ ๑ คน ก็ไม่ต้องมีการแบ่ง เมื่ออำเภอใดมีสมาชิกสภาจังหวัดเกินกว่า ๑ คนขึ้นไป ก็จะต้องมีการ แบ่งเขตเลือกตั้งเท่ากับจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดที่จะพึงมีในอำเภอนั้น สำหรับการแบ่งเขต เลือกตั้งนั้น เราจะแบ่งโดยไม่มีการแบ่งหมู่บ้าน ถ้ายกก็ต้องยกไปทั้งหมู่บ้านเลย แต่แบ่ง ตำบลได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเกณฑ์คำนวณออกมาว่า อำเภอใดมีสมาชิกเท่าไรแล้วก็จะแบ่ง เขตเลือกตั้งไปตามนั้น โดยให้อำนาเขตของแต่ละเขตเลือกตั้งนั้นภายในพื้นที่ติดต่อกันครับ

- ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ในกรณีที่อำเภอหนึ่งมีการเลือกตั้งได้ ๑ คน โดยผลของกฎหมายตรงนั้นไม่ค่อยมีปัญหา แต่กรณีที่ข้าม คือผมพยายามบอกว่า เอาละมีเกณฑ์หนึ่งท่านบอกว่า ท่านกำหนดไว้ ๑ คน แต่ปรากฏว่าอำเภอนั้นมีประชากรมีเศษ แล้วเกินไปส่วนหนึ่ง แต่ปรากฏว่าเวลาอำเภอ ท่านเคยเห็นไหม บางท้องที่จะยาวเหมือนประจวบคีรีขันธ์อย่างนี้ครับ แต่เวลาเศษของเกินส่วนหนึ่งที่ตำบลที่ท่านว่า เราไม่เอาหมู่บ้านเอาเป็นตำบล แต่ในตำบลนั้น ปรากฏว่าเศษที่เกินถูกขวางอยู่ด้วยเขตปกครอง หรือเขตพื้นที่อีกอันหนึ่ง ท่านทำอะไร ผมไม่แน่ใจตรงนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้ชี้แจงครับ

นายบุญเกียรติ รักชาติเจริญ (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ คือกรณีที่เราจะถือว่า ในแต่ละอำเภอมีเศษมากน้อยแค่ไหน ก็เรียงตามลำดับลงไป ถ้าหากว่าได้สมาชิกของเศษที่อำเภอมากกว่าเพิ่มขึ้นไป อย่างนั้นก็เพิ่มเข้าไป ๑ คน ก็จะไล่ตามลำดับเศษลงมา เพราะฉะนั้นเมื่อคำนวณได้แล้วว่า อำเภอใดมีสมาชิกเท่าไรก็จะแบ่งตามนั้นท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีผู้ใดขอแปรญัตติแก้ไขนะครับ ผ่านไปพรรคห้าครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“ในอำเภอหนึ่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้หนึ่งคน เมื่อรวมจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากแต่ละอำเภอแล้ว จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ตามวรรคสาม ให้ดำเนินการดังนี้ เอาจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดจะพึงมีได้ไปหารจำนวนราษฎรทั้งจังหวัด ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้ถือเป็นเกณฑ์สำหรับคำนวณสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยอำเภอใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดให้อาเภอนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน แล้วให้เอาผลลัพธ์ดังกล่าวหักออกจากจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น เหลือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น ในการพิจารณาเพิ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ยังขาดจำนวนอยู่ และให้กระทำการดังนี้ต่อ ๆ ไปจนได้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครบจำนวน”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีคำถาม เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ตามอย่างนี้ สมมติในกรณีพิเศษของอำเภอ ก แล้วอำเภอ ข มากกว่าสัก ๒๐ คน จำนวนประชากรที่ท่านตั้ง ก็กลายเป็นให้เอา ข มาให้กับ ก ซึ่งมากกว่า แล้วอัตราส่วน สมมติอำเภอ ข มีส่วนหนึ่งของจำนวนประชากร สมมติว่าต่างกันสัก ๒๐ คนอย่างนี้ ปรากฏว่าส่วนที่มากกว่า ๒๐ คน อันนี้จะต้องได้สมาชิกเพิ่มขึ้นอีก ๑ คน ถูกไหมครับ ถูกนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดขอแปรญัตติแก้ไขนะครับ ขึ้นมาตรา ๔ ครับ
เชิญท่านเลขาฯ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

LIRT

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) ตาย

(๓) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๔) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามครั้งติดต่อกัน

โดยไม่มีเหตุอันสมควร”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมนัส รุ่งเรือง ครับ

- ๓๔/๑

นายมนัส รุ่งเรือง (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม มนัส รุ่งเรือง สุพรรณบุรีครับ คิดใจ (๔) ครับ คือว่าด้วยสมาชิกภาพนะครับ
 (๔) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ ครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุ
 อันสมควร ทำไมจึงต้องมีคำว่า “โดยไม่มีเหตุอันสมควร” ด้วย สมควรหรือไม่สมควร
 เป็นดุลพินิจ ใครจะเป็นผู้ชี้ขาดว่าอย่างนี้สมควรหรือไม่สมควร เมียผมปวดท้อง
 เลยต้องดูแลเมียอยู่ที่บ้านขาดประชุม อย่างนี้สมควรไหม ลูกผมร้องแงแง ๆ ผมก็ต้อง
 ดูแลลูกเลยไม่ได้มาประชุม อย่างนี้สมควรไหม ทำไมจึงต้องมีคำว่า “ขาดประชุม
 โดยไม่มีเหตุอันสมควร” ด้วย แล้วผมไปดูรัฐธรรมนูญนะครับ ในมาตราที่ว่า
 “ขาดการประชุม” นะครับ เขาไม่มีหรอกครับ ถ้าเป็นของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๘ (๑๑) ขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุม
 ในสมัยประชุมที่มีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร เขาไม่ได้กำหนดว่าสมควรหรือไม่สมควร เพราะฉะนั้น
 ขาดประชุมนี้ไม่มีสมควรนะครับ เป็นเรื่องคนเกรครับ จะเอาเหตุเกรมาอ้างว่าสมควร
 เป็นไปไม่ได้ ในเรื่องขาดคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภาเขาเหมือนกันนะครับ อยู่ใน
 มาตรา ๑๓๓ (๕) ขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุมในสมัยประชุม
 ที่มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานวุฒิสภา
 เขาใช้คำอย่างนั้นครับ เขาไม่ใช่คำว่า “โดยไม่สมควร” คือผมมีความเห็นด้วยความเคารพ
 นะครับ ถ้าเดิมคำว่า “ขาดประชุมโดยไม่มีเหตุอันสมควร” ปัญหาเกิด ใครจะเป็น
 ผู้ชี้ชัดว่าอย่างนี้สมควรหรือไม่สมควร แล้วก็ใครจะเป็นผู้ยกขึ้นมาว่ากล่าวเอาเรื่อง
 เพราะขาดประชุมก็ไม่มาประชุม ล้มหายตายจากไปไหนก็ไม่รู้ แล้วจะไปรู้ได้อย่างไร
 ว่าที่ขาดประชุมสมควรหรือไม่สมควร ฉะนั้นเพื่อความชัดเจนนะครับ ผมอยากจะ
 เสนอแบบรัฐธรรมนูญนะครับ ขออนุญาตแปรญัตติ (๔) ดังนี้ครับ “(๔) ขาดประชุม
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามครั้งติดต่อกันโดยมิได้รับอนุญาตจากประธาน
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” นะครับ เป็นทำนองเดียวกับที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
 ว่าโดยมิได้รับอนุญาตจากประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยมิได้รับอนุญาตจากประธาน

LIRT

วุฒิสภาครับ ขออนุญาตแปรญัตติช่วงท้ายว่า “ติดต่อกันโดยมิได้รับอนุญาตจากประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนจะอภิปรายกันต่อไปนี้ ขอทบทวนกับที่ประชุมชนิดหนึ่งนะครับว่า มาตรา ๔ ความในวรรคแรก ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ ขึ้นวรรคสองเป็นการแก้ไขความในมาตรา ๑๑ นะครับ ซึ่งมีอยู่ ๘ อนุมาตราด้วยกันนะครับ ท่านมนัสขอแปรญัตติใน (๔) ไปแล้ว สำหรับ (๑) (๒) (๓) ขอทบทวนที่ประชุมมีท่านผู้ใดคิดใจไหมครับ ท่านถวิล เชิญครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมไม่ขอแปรญัตติครับ แต่อยากจะถามทางกระทรวงมหาดไทยนิดเดียวครับ ผมจำได้ว่าเคยมีปัญหาใน (๓) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เคยมีกรณีฟ้องร้องกันหรือเปล่าที่ว่า การยื่นใบลาออกมีผลตั้งแต่เจ้าหน้าที่ธุรการรับป้อนหรือต้องถึงมือผู้ว่าฯ เพราะฉะนั้นมีกฎหมายหลายฉบับที่เขียนไว้ว่า ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้มีผลเมื่อเจ้าหน้าที่ธุรการรับใบลา โดยที่ผู้ว่าฯ ไม่จำเป็นต้องมาเซ็นอนุญาตลาหรือไม่ลา เพราะเป็นเรื่องของในทางการเมือง ผมไม่ทราบว่าในประเด็นนี้ทางผู้ร่างเห็นตรงกับที่ผมเรียนหรือไม่อย่างไร ทำไมไม่เพิ่มเติมให้ชัดเจน ผมกลัวมีปัญหา เพราะมีหลายแห่งกรณีท้องถิ่นนะครับ ยื่นใบลาไปแล้ว เสร็จแล้วผู้ว่าฯ เก็บไว้เฉยๆ และคนที่ยื่นใบลาออก รู้สึกจะเป็นสมาชิกสภาเทศบาลก็บอกว่าผู้ว่าฯ ยังไม่ได้ลงรับเลย อย่างนี้เป็นต้น มีการถกเถียงกันมาก ผมไม่ทราบว่ามีการพิจารณาเรื่องนี้อย่างไรบ้างครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในฐานะกรรมการการะครับ ในมาตรา ๑๑ วรรคสอง ผมมีอยู่ ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นที่ ๑ คือ (๓) ที่ในร่างฉบับนี้บอกว่า ให้ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งประเด็นปัญหาทางปฏิบัติอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านฉวีได้เรียนถามนั้นก็ประเด็นหนึ่งนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนถามทางผู้ชี้แจงก็คือว่า ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ฉบับปัจจุบันนี้ให้ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนะครับ ผมไม่ทราบเหตุผลว่าทำไมจึงมาเปลี่ยนเป็นลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนะครับ

ประเด็นที่ ๒ คือ (๔) เรื่อง ขาดการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ ครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรนี้นะครับ ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านมนัสจากสุพรรณบุรีที่ได้แสดงความห่วงใยในเรื่องที่จะตีความว่า การลา ๓ ครั้งติดต่อกันนั้นมีเหตุผลสมควรหรือไม่ ซึ่งจริง ๆ เราก็ไปมอบอำนาจให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นคนตัดสิน ซึ่งอันนี้อาจจะเป็นการคุ้มครองการที่ทางฝ่ายข้าราชการส่วนภูมิภาคจะมามี จะเรียกว่ามีส่วนในการที่จะตัดสินอนาคตของสมาชิกสภาท้องถิ่นนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับทางผู้แปรญัตติ คือว่าการลาออกที่จะถือว่าไม่เป็นการขาด โดยจะต้องได้รับอนุมัติจากทางประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้ตัดคำว่า “โดยไม่มีเหตุอันสมควร” ออกครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านผู้ชี้แจงจะชี้แจงตอนนี้ก็ได้ครับ

นายธวัชชัย พิทักษ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม ธวัชชัย พิทักษ์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นครับ ขออนุญาตชี้แจง ๓ ประเด็นครับ

LIRT

ประเด็นแรก เกี่ยวกับเรื่องของ (๑) ว่า กฎหมายเดิมกำหนดให้การลาออกให้ยื่นต่อประธานสภา ส่วนกฎหมายใหม่ไปกำหนดให้ยื่นลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ข้อเท็จจริงก็สืบเนื่องมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเกี่ยวกับการลาออกของสมาชิกสภาท้องถิ่นครับ ไม่ใช่เฉพาะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างเดียวครับ ของเทศบาลด้วย ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย มีหลายกรณีที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับการที่เป็นการช่วยเหลือกันบ้างระหว่างตัวสมาชิกกับตัวประธานสภา แล้วก็ยังมีหลายกรณีที่เขาประสงค์ที่จะขอลา แต่ว่าประธานสภาไม่อนุญาตโดยที่ไม่มีเหตุผล ทั้ง ๆ ที่เขามีเหตุผลอันสมควรที่จะขอลาการประชุม แล้วก็ทำให้เกิดกรณีต่าง ๆ ขึ้น เมื่อมีปัญหาอย่างนี้การที่จะแก้ไขปัญหาได้ ก็มาคิดว่า ถ้าเพื่อให้สมาชิกผู้ใดประสงค์จะลาออกก็ให้มายื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ก็จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ ในการที่จะอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเรื่องของการลาออกก็จะทำให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น

ส่วนประเด็นที่เขียนว่า ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หากการกระทำใดจะถือว่าเป็นการยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เรื่องนี้ก็มีระเบียบงานของสารบรรณของทางราชการเป็นบรรทัดฐานไว้แน่ครับ ในข้อความนี้เขียนว่า “ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด” นะครับ เพราะฉะนั้นในหนังสือก็ต้องเรียนผู้ว่าราชการจังหวัด และเมื่อหนังสือนี้ได้มาลงรับตามระเบียบงานของสารบรรณแล้วก็ถือว่าการยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเกิดผลสมบูรณ์ตั้งแต่วัน เวลาที่มีการลงรับตามระเบียบงานสารบรรณ

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องของการขาดการประชุมโดยที่ไม่มีเหตุผลอันควรควรที่จะเปลี่ยนเป็น ให้ยื่นต่อประธานเมื่อประธานสภาอนุญาต กรณีนี้ก็สืบเนื่องมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกัน มีหลายกรณีที่ประธานสภาไม่อนุญาตทั้ง ๆ ที่เขามีเหตุผลอันสมควรเพื่อที่จะทำให้สมาชิกได้สิ้นสภาพไปก็มีย่อยหลายครั้งด้วยกัน หรือบางครั้งก็ประธานสภาอนุญาตแต่ไม่มีเหตุผลอันควรก็มีเช่นเดียวกันเพื่อที่จะช่วยเหลือกันไม่ให้ขาดสมาชิกภาพ

LIRT

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สร้อยญา ๓๕/๓

เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตนะครับ ถ้าเผื่อจะยกขึ้นมาเป็นข้อที่จะพิจารณาว่าขาดสมาชิกภาพหรือไม่ ก็เห็นว่าควรจะต้องดูถึงเหตุผล ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีไปนะครับ

- ๓๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมมติทรีครับ

นายสมมติทรี ศิริเจริญไชย (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมมติทรี ศิริเจริญไชย กรรมการครับ สำหรับมาตรา ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดลง (๓) การลาออก โดยยื่นลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ผมเห็นด้วย เหตุผลเพราะว่าประธานสภาจังหวัดก็เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าประธานสภาจะลาออกต้องยื่นต่อผู้ว่าฯ ในทำนองเดียวกันสมาชิกก็เช่นเดียวกันครับ ขอสนับสนุนครับ ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านมนัสครับ

นายมนัส รุ่งเรือง (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม มนัส รุ่งเรือง สุพรรณบุรีครับ ที่ผมได้ขอแปรญัตติเป็นว่า โดยมีได้รับอนุญาตจากประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ก็สืบเนื่องจากว่าปกติการเรียกประชุมนั้น ประธานสภาเป็นผู้เรียกประชุม ฉะนั้นการที่จะลาการประชุมก็ควรจะต้องจากผู้เรียกประชุมแล้วก็ถ้าเพื่อไม่กำหนดไว้ว่าจะให้ใครเป็นผู้อนุญาตหรือไม่อนุญาตนั้น จะเป็นข้อความที่เลื่อนลอยนะครับ แต่ถ้าเราดูตาม (๔) เติมนะครับ ที่พิมพ์ไว้จะครับ ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ ครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นข้อความที่เลื่อนลอยนะครับ ไม่รู้ว่าใครจะเป็นผู้ชี้ขาดหรือไม่ขาด สมควรหรือไม่สมควร ไม่รู้ว่าใครจะหยิบยกขึ้นมาอ้างได้ ฉะนั้นควรจะกำหนดไว้ให้ชัดเจนว่า การขาดนั้น คือปกติถ้าขาด ๓ ครั้ง ผมเองก็เคยเป็นสมาชิกสภาเทศบาลมา ๒๕ ปี ก็เคยลาครับ ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ ก็หายจ้อยไป ฉะนั้นควรจะกำหนดให้ชัดเจนว่าในการที่จะไม่มาประชุม ปกติเราก็นับเวลาคราวนี้จะขึ้นกับใคร จะขึ้นกับนายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือขึ้นกับผู้ใด หรือจะขึ้นกับผู้ว่าฯ ตาม (๓) แต่ที่ผมขอแปรญัตติเป็นว่าให้ยื่นต่อประธานสภาองค์การบริหาร ก็สืบเนื่องจากเหตุผลที่ว่า ปกติการประชุมทั่ว ๆ ไป ยกเว้นครั้งแรก ผู้ที่เรียกประชุมก็คือประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงกำหนดไว้ แล้วก็ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ปกติก็เป็นบุคคลซึ่งสมาชิกในสภานั้นยอมรับนับถือ จึงยอมให้เป็นประธานสภา ฉะนั้นการที่ท่านจะใช้ดุลพินิจยอมประกอบด้วยเหตุและผลอันชอบอันควร

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

นำเชื้อมือครับ ฉะนั้นอย่าไปคิดมากว่าถ้าประธานอนุญาตหรือไม่อนุญาตแล้ว บางทีก็มีเหตุผลสมควรหรือไม่สมควร ท่านเป็นผู้ใหญ่ในสังคมนั้นก็ควรจะมอบความไว้วางใจให้ท่านนะครับ และปกติท่านก็ไม่กลั่นแกล้งหรือกดขี่ เพราะว่าท่านเป็นที่ยอมรับของสมาชิกให้เป็นใหญ่ในสถานนั้น ฉะนั้นเหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติน่าจะเหมาะสมกว่าข้อความเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์พนัสครับ

นายพนัส ทศนียานนท์ (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พนัส ทศนียานนท์ จากจังหวัดตากนะครับ กระผมฟังจากทั้งเพื่อนสมาชิกฯ ที่ขอแปรญัตติและที่ฟังจากคำชี้แจงแล้วกระผมคิดว่า จากคำชี้แจงของท่านผู้ชี้แจงก็คิดว่าเป็นการชี้แจงจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เพราะฉะนั้นการอนุญาตหรือไม่อนุญาตนี้อาจจะมีเหตุอันไม่สมควรเกิดขึ้นได้นะครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นปัญหาหรือถ้าอาจจะเกิดขึ้นก็มีอยู่ในวาระครองสุดท้ายว่า ในเมื่อมีข้อสงสัยเกิดขึ้นเกี่ยวกับสมาชิกภาพตาม (๔) ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัย อันนี้ก็คงจะเป็นมาตรการที่จะทำให้ความรู้สึกที่ว่าจะรู้ได้อย่างไรว่าสมควรหรือไม่สมควร มีความชัดเจนขึ้น และถ้าเกิดมีการโต้แย้งกันตรงนี้ก็อาศัยวาระครองสุดท้ายนี้ให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ชี้ขาดไป อันนี้ก็แก้ปัญหาก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ตามร่างเดิมนั้นเหมาะสมแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสร อติโพธิ ในฐานะกรรมาธิการก็เห็นตรงกับท่านผู้ชี้แจงนะครับว่า ปัญหาเกิดขึ้นได้จริง ๆ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีการกลั่นแกล้งกัน เพราะฉะนั้นนะครับ ก็มีการตรวจสอบโดยผู้ว่าฯ อยู่แล้ว พุคตามตรงให้ผมไปเขียนลงไปในเรื่องพระราชบัญญัตินี้ว่าอะไรคือสมควรบ้าง ผมก็นึกไม่ออก เพราะฉะนั้นต้องปล่อยเป็นดุลพินิจ แล้วหลักการใช้ดุลพินิจก็โดนกำกับอยู่ ก็น่าจะถูกต้องแล้วครับตามร่างเดิม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพรครับ

- ๓๗/๑

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมการ ต้องขออภัยท่านประธานฯ นิดหนึ่งครับ ไม่ค่อยตรงที่นั่งผมเสียท่านประธานฯ ครับ กอดอย่างไรก็ไม่ออก ต้องย้ายที่ครับ ขออภัยด้วยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มาตรา ๑๑ ในเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติของสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมติดใจอยู่นิดหนึ่งท่านประธานฯ ครับ ที่ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดถือเป็นสิ้นสุด ผมสงสัยว่า สมาชิกสภาจังหวัดมาจากการเลือกตั้งของประชาชน แล้วในบทที่เกี่ยวกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เช่นกันว่า ถ้ามีกรณีอย่างนี้เกี่ยวกับคุณสมบัติของสมาชิกที่ดี ของนายกฯ ก็ดี จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและถือว่าเป็นที่สิ้นสุด ผมอยากจะถามว่า ผู้ร่างที่ร่างมานี้ว่าอำนาจของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งถือว่าเป็นอำนาจอธิปไตยที่แท้จริงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อย่างสมาชิกวุฒิสภาก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกภาพจะสิ้นสุดลงได้ก็ต่อเมื่อรัฐธรรมนูญกำหนด รัฐธรรมนูญกำหนดเท่านั้น นี่ก็มาจากการเลือกตั้งของประชาชนไม่ว่าจะเป็นนายกองค์การที่ดี หรือสมาชิกองค์การที่ดี มาจากการเลือกตั้งโดยตรง แต่ว่าให้ผู้มีอำนาจคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากรัฐบาลกลางเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดสอบสวนให้ถือเป็นที่สุด อำนาจนี้นะครับเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารโดยแท้ แต่ว่าไปวิโต้ (Veto) ไปยับยั้ง ไปโต้แย้งสิทธิของพี่น้องประชาชนที่เลือกสมาชิก อบจ. มา หรือนายก อบจ. มา อันนี้ผมคิดแล้วจะขัดกับในเรื่องของอำนาจอธิปไตยของปวงชน เพราะว่าอำนาจอธิปไตยของปวงชนเขาถือว่าเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ เป็นเสียงสวรรค์ของประชาชน ประชาชนเลือกมาแล้วให้ผู้บริหาร ให้ตัวแทนของรัฐบาลกลาง ซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งมาวินิจฉัยชี้ขาดสอบสวนแล้วให้ถือเป็นที่สุด ผมคิดว่าประชาชนที่เลือกสมาชิก อบจ. มาก็ดี นายก อบจ. มาก็ดี เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องครับ น่าจะหาวิธีอะไร

(นายถวิล ไพรสมณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านถวิลประท้วงครับ ท่านสมพรครับ

LIRT

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ครับ ผมในชีวิตไม่เคยประท้วงเลยครับ ผมประท้วงท่านประธานฯ เพราะว่าประเด็นนี้ยังไม่ถึงเลยครับ เราแค่ (๔) เท่านั้นเอง ท่านประธานฯ ก็ปล่อยให้สมาชิกฯ พุดอยู่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพร กรุณาบรรทัดหน้อยให้อยู่ในประเด็นครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ครับผม ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ คือผมอาจจะอภิปรายเลยไปนิดหนึ่งในเนื้อหาสาระ เพราะผมอ่านมาทั้งฉบับแล้วก็ไปรับประทานอาหารกลางวันมานะครับ ก็ด้วยเหตุที่ท่านประธานฯ เราไม่ได้พักการประชุมเหมือนผู้แทนฯ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ข้อ (๔) นี้ก็เช่นกัน (๔) ใช่ไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็คือมาตรา ๑๑ ก็ว่ากันไปตามอนุมาตราหรือวงเล็บ ๆ ไป ผมก็สามารถที่จะพูดได้ทั้งมาตรา มาตรา ๑๑ นี่นะครับมันก็เกี่ยวโยงกันครับท่านประธานฯ ครับ คือว่า (๔) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ ครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันควร อันนี้ก็เช่นกันครับท่านประธานฯ ครับ ผมว่าถ้าเราขาดประชุมไม่มีเหตุอันควร เราก็มາให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือว่าให้ประธานวินิจัยชี้ขาดเลย ผมคิดว่าอาจจะจะเป็นสิ่งที่ลิดรอนสิทธิของพี่น้องประชาชนหรืออำนาจอธิปไตยที่ว่า ให้สิทธิ ให้เสียงผู้นั้นมาเป็นสมาชิก อบจ. แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะมีวิธีการอะไรต่าง ๆ ที่ดีกว่านี้ รัดกุมกว่านี้ แล้วไม่ไปวิบัติสิทธิอันชอบธรรมของผู้เลือกตั้งมาครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพครับ ยังอยู่ใน (๓) (๔)

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : (๔) ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ จากจังหวัดน่าน ใน (๔) ผมเรียนท่านประธานฯ และผู้ชี้แจงว่า โหดเกินไปครับ ยกตัวอย่างไปวรรคท้ายของมาตรานี้ครับ ท่านประธานฯ ไปให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด ผมยกตัวอย่างสมมุติกัน ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เกิดมีการกิจครั้งสุดท้ายที่ถามไปนะครับ จะเป็นจะตายแล้วมาไม่ได้ แต่การวินิจัยคำว่า โดยไม่มีเหตุอันสมควร ใครวินิจัยละครับ ถ้าขาดก็ให้

LIRT

ขาดก็ครั้งก็ระบุไว้ แต่อย่าไปผูกเงื่อนไขตายของการใช้ดุลพินิจของคน ยกตัวอย่าง ท่านนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่ง ทำงานกันมีปัญหาในองค์กร และปรากฏว่าประธานสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ค่อยชอบชี้หน้าสมาชิกคนนี้ นี่ผมยกตัวอย่างให้เห็น และ
บังเอิญไปชี้กับผู้ว่าฯ ครั้งสุดท้ายและอะไรจะเกิดขึ้นละครับ คนทำงานเพราะมีเหตุ
แต่สุดท้ายไม่ได้มีเจตนาอย่างนั้นละครับ แต่ว่าเป็นการวินิจฉัยของการให้การใช้ดุลพินิจว่า
โดยไม่มีเหตุอันสมควร -----

- ๓๘/๑

แต่พอต่อไปมาตรา ๔ เสร็จนี้ะครับ ไปโยงสุดท้ายหมายถึงว่าคำวินิจฉัยเรื่องคุณสมบัติเขาบอกว่า การสอบสวนหรือวินิจฉัยเรื่องคุณสมบัติเพราะการที่ขาดการประชุมเป็นเรื่องของการขาดคุณสมบัติส่วนหนึ่งที่จะให้พ้นจากการเป็นสมาชิกภาพ ถ้าข้อเท็จจริงว่าอย่างนี้ผมยกตัวอย่างพอมีปัญหามา คุณเสนอมาถึงเวลาคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถือเป็นที่สุด จบเห่แล้วครับ นั่นคือสิ่งที่เรากำลัง ไหน ๆ จะให้เขาเกิดแล้วครับ ให้เขาทำงานผมว่าอย่าไปทำมันเขาเลย อย่าไปคุมกำเนิดเขาเลยครับ ท่านกำหนดไว้ ๑๐ ครั้ง เหมือนพวกเราที่ครั้งว่าไป ถึงเวลาไม่มีใบลาที่ว่าไป แต่ผมกลัวว่า ท่านอย่าลืมนะครับท่านประธานฯ ว่าความขัดแย้งในองค์กรปกครองท้องถิ่นมีสูง มีหลายก๊ก แต่ในขณะเดียวกันผมเห็นหลายจังหวัดแล้ว พอมีปัญหามาของเดิมยังไม่โหดขนาดนี้ แต่ปัจจุบันกฎหมายฉบับนี้เปิดโอกาสให้ใช้ดุลพินิจเหมือนกับสถาบันตุลาการ คนที่มีอำนาจใช้ดุลพินิจก็คือฝ่ายบริหารผมไม่ห่วงหรอกครับ เพราะผมไม่ได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่มองโดยภาพรวมว่า การที่มีอะไรผูกเงื่อนตายไว้ส่วนหนึ่ง แล้วมีช่องโหว่ให้การใช้ดุลพินิจ ถ้าคนที่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดที่ใช้ดุลพินิจแล้วเกิดความเป็นธรรม ผมรับได้ครับ ท่านประธานฯ แต่สมมติว่ามีปัญหาก็ไปฟ้องศาลอะไรก็ได้แล้วแต่ฟ้องปกครองไปคู่ครับ ในมาตรา ๑๑ ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดใช้ใหม่ บอกว่าคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดถือเป็นที่สุด ผมบอกผมทำตามกฎหมายมีอะไรเกิดขึ้นใหม่ครับ ทำไม่ได้หรอกครับ แต่ว่าประชาชนที่เป็นอำนาจฐานประชาชน ๒๘๒ ให้ประชาชนเลือกตั้ง ปากว่าอำนาจคนที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งไปใหญ่กว่าคนที่มีอำนาจจากการเลือกตั้งอะไรเกิดขึ้นล่ะครับ ท่านจะยื่นร่างเดิมผมไม่คิดใจ จะแปรฯ อะไรก็ว่ากันไป แต่นี่คือข้อสังเกตที่ผมเรียนว่าผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านมนัสว่าต้องทำอะไรให้รัดกุมขึ้นหนึ่ง ถ้าจะเปิดโอกาสให้เดินก็ต้องให้โอกาสเขา แต่ไม่ใช่มาผูกเงื่อนตายแล้วก็ล่อไว้อย่างนี้นะครับ แล้วจะก่อให้เกิดความถกเถียงในทางปฏิบัติ และที่สำคัญการบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่น สมมติว่าหมิ่นเหม่จะเป็นจะตายขาดเสียคนหนึ่งเสี่ยงข้างมากขณะแล้วอะไรจะเกิดขึ้น นี่คือข้อห่วงใยผมแล้วแต่กรรมการจะชี้แจงว่าทำไมท่านออกมาอย่างนี้ แล้วเป็นปัญหาทำไมต้องให้ใช้ดุลพินิจมากมายขนาดนี้ท่านชี้แจงแล้วกัน ขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่า (๑) (๒) (๓) ไม่มีท่านผู้ใดแปรญัตตินะครับ มีผู้แปรญัตติใน (๔) นะครับ ก่อนที่ประชุมจะลงมติ ผู้ชี้แจงจะชี้แจงก่อนไหมครับ ใน (๔) มีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ ถ้าไม่มีเพิ่มเติมนะครับ อาจารย์แก้วสรรเชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมาธิการนะครับ เรื่องปัญหาเหตุสมควรและจะมีหลักประกันอะไรนี้ะครับ ผมขอเรียนว่าเท่าที่ได้ศึกษาระบบในกฎหมายไทยนะครับ การที่ไปเขียนว่าเป็นที่สุด ตัวนี้จะเป็นการเป็นที่สุดในทางบริหาร ผู้ว่าฯ ตั้งเป็นที่สุดแล้วจะไปร้องรัฐมนตรี ร้องนายกฯ ไม่ได้ ถ้าไม่เขียนไว้ถึงนะครับ เพราะผู้ว่าฯ อยู่ได้อำนาจของรัฐมนตรีกับอยู่ได้อำนาจนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเขาเขียนให้ถึงที่สุดหมายความว่ายุติในชั้นบริหารนะครับ แล้วแนวกฎหมายของไทยตัวพระราชบัญญัติศาลปกครองเองไม่สามารถจะตัดสินคดีได้นะครับ เพราะฉะนั้นผู้ว่าฯ จะไปใช้อำนาจตามอำเภอใจนะครับ ตรงนี้ถ้าเป็นผมโดนผมฟ้องแน่ เพราะฉะนั้นหลักประกันก็มีอยู่ในชั้นนั้น แล้วกรุณาคุณโดยเหตุที่เขาจะไปถอดถอนไปสั่ง ขาดประชุมโดยไม่มีเหตุสมควรผมจะไปชี้เองง่าย ๆ ได้อย่างไรครับ ขากนะครับ แล้วมีศาลคอยคัดอยู่อีกที ผมว่าก็สมควรด้วยระบบแล้วละครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุมให้พิจารณาใน (๔) ได้แล้วนะครับ ขอเรียนเชิญท่านที่รับประธานอาหารอยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติด้วยครับ ความใน (๔) หรืออนุมาตรา ๔ นะครับ มีท่านมนัส รุ่งเรือง ขอแปรญัตติแก้ไขจากความเดิมนะครับ ที่ว่า “ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร” ขอแปรญัตติแก้เป็น “ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามครั้งติดต่อกันโดยมิได้รับอนุญาตจากประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” ถูกต้องนะครับ ถ้าหากท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแปรญัตติของผู้แปรญัตตินะครับ กรุณา กด เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควร

LIRT

๕๓)

ว.๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อภิธาน ๓๘/๓

ให้คงไว้ตามร่างเดิมกรณาคด ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้ว

ปิดการลงคะแนนนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๒๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๑ คะแนน)

- ๓๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติในครั้ง ที่ประชุมเห็นด้วยกับการแปรญัตติ ๒๕ ไม่เห็นด้วย ๕๑ นะครับ เป็นอันว่า ให้คงไว้ตามร่างเดิม ต่อไป (๕) มีท่านผู้ใดตั้งใจไหมครับ ท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ครับ เชิญครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตถ์ครับ ใน (๕) อยากจะถามผู้ชี้แจงนิดหนึ่งครับว่า ผมมีประเด็นที่เป็นเรื่องจริงที่เคยเกิดขึ้นนะครับ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องสมาชิกภาพ ซึ่งใน (๕) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยตรงทางอ้อม หรือเป็นคู่สัญญาในกิจการที่องค์การนั้นได้กระทำนะครับ คือมีอย่างนี้นะครับว่า เดิมสมาชิกนี้ถูกร้องเรียนว่า มีส่วนได้ส่วนเสีย พอกรรมการสอบ ปรากฏว่าจึงลาออกนะครับ และนี่ก็จะหมดสมัยแล้ว ถ้าเกิดในการสมัครครั้งหน้านี้เข้าใจว่า ก็ต้องสมัครได้แน่ ๆ อยู่แล้ว เพราะว่าไม่ได้โดนที่ว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่ได้โดน เพราะจึงลาออกเสียก่อน แต่อยากจะถามทางผู้ชี้แจงนะครับ ถ้าเป็นในประเด็นอย่างนี้ สมมุติว่าเกิดครั้งหน้าสมัครแล้วได้รับเลือกตั้งเป็นนี้นะครับ เกิดมีผู้ร้องเรียนอีกนี่ก็ต้องโดนใน (๕) อย่างนี้ด้วยหรือไม่ครับ ไม่ทราบ ว่า พอเข้าใจนะครับ ขอขอบคุณครับ ช่วยตอบข้อชี้แจงด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีคำตอบไหมครับ ผู้ชี้แจง เชิญครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตครับ ผม ธนาวัฒน์ สังข์ทอง จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ใน (๕) เรื่องเป็นผู้มีส่วนได้เสียครับ ไม่ว่าทางตรงทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลนี้นะครับ ในกรณีซึ่งสมาชิกได้กระทำการตาม (๕) คือการฝ่าฝืนตาม (๕) นี้แล้ว และอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนอยู่นะครับ แต่จึงลาออกเสียก่อนเพื่อจะไม่ให้ตนได้ถูกคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะโดยเหตุนี้ ซึ่งจะมีผลต่อมาตามที่เราได้ผ่านการพิจารณามาแล้ว คือถ้าถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งก็จะถูกเว้นเว้นวรรคไว้ ๕ ปีนะครับ -----

เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ถ้าเขาชิงลาออกแล้ว โดยตามหลักเมื่อได้มีการสอบสวนไปแล้ว ก็สามารถที่จะดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดก็อาศัยอำนาจตรงนี้ สั่งสอบสวนต่อไปได้เมื่อเหตุมีมูล ซึ่งในกรณีนี้ถ้าเขามาสมัครอีกก็จะมีเหตุที่ว่าเขาเป็นผู้ประพฤติที่ไม่สมควร ซึ่งจริง ๆ แล้วในทางปฏิบัติเมื่อเขาถูกสั่งสอบสวนในเรื่องนี้ แล้วชิงลาออกด้วยซ้ำ ก็เป็นเหตุที่ทางประชาชนที่จะเลือกตั้งเขามาก็สามารถพิจารณาได้ว่าเป็นผู้มีเจตนาสุจริตหรือไม่ เพราะว่าลักษณะที่ถูกสอบสวนแล้วไม่ยอมที่จะดำเนินการที่จะต่อสู้ให้ถูกต้องว่าตัวเองไม่มีส่วนได้เสียตาม (๕) นี้ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแรกคือ ถ้าลาออกแล้วสอบต่อได้ไหม ก็สอบต่อได้ แล้วเขาลาออกแล้วมาสมัครเลือกตั้งใหม่ แม้จะสมัครได้ แต่ก็โดยผลแล้วเมื่อประชาชนเขามาเลือก ถ้าราษฎรหรือประชาชนที่ทำการเลือกตั้งบุคคลดังกล่าวเข้ามาอีก แสดงว่าระบบการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาเลือกบุคคลเข้ามาบริหารตนเองนั้นเป็นการที่ว่า ตัวเองยอมให้ผู้มีส่วนที่ประพฤติโดยไม่สุจริตเข้ามาบริหารงานอีก เพราะฉะนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งสามารถถูกควบคุมโดยการเลือกตั้งของประชาชนได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำนวน ชโลปถัมภ์ ครับ

นายคำนวน ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คำนวน ชโลปถัมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสิงห์บุรี ผมขอกราบเรียนถามเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะทางกรมการปกครองหรือฝ่ายส่วนท้องถิ่นที่มาตอบชี้แจง อันนี้ขอกราบเรียนว่าข้อเท็จจริงที่ผมจะกราบเรียนถามก็คือว่า ถ้าอ่านตาม (๕) ของมาตรา ๑๑ แล้วจะหมายความว่าอยู่ในวงเฉพาะผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำ ที่นี้ ปัญหาที่ข้อความอันนี้ ถ้าอ่านตามนี้จะไม่หมายความว่ารวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ พออยู่ตรงนี้แล้วคุณกระจายไปตาม อบต. ต่าง ๆ ครอบคลุมไปถึง อบต. ต่าง ๆ ไหมว่า คุณเป็นอยู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วเขาไปมี อบต. อีก ๒๔ อบต. ๓๐ อบต.

LIRT

ผมจะไปอยู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วจะไปประมูลหรือจะไปมีส่วนได้เสียกับ อบต. นั้น ๆ ไม่ทราบว่าอันนี้ครอบคลุมถึงหรือไม่ ขอกรุณาตอบคำถาม แล้วก็ถ้าได้ความไม่ชัดเจนอะไรผมจะขออนุญาตถามต่อครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับผู้แทนส่วนราชการที่มาชี้แจงวันนี้เป็นผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ใช่กรมการปกครอง กรุณารับทราบตามนี้ด้วยนะครับ เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ผมขอเรียนถามอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่า ใน (๕) การมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือทางอ้อมเคยมีปัญหาขึ้นมาใน พ.ร.บ. ฉบับหนึ่งซึ่งผ่านรัฐสภาเราไป โดยตรงนี้แน่ชัด ถ้าสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปมีชื่อเป็นเจ้าของบริษัท หรืออะไรก็ตามตรง ปัญหาถือว่าทางอ้อมเป็นปัญหาว่าไปเขียนว่า ทางอ้อม ทางอ้อมคืออะไร ใน พ.ร.บ. ฉบับนั้นคือ พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับสถาบันการเงิน ปัญหาจุดนี้เพื่อที่จะให้ผู้เอากฎหมายไปปฏิบัติเขาได้มีกรอบ ท่านประธานฯ ครับ เขาก็เลยไปกำหนดคำว่า ผู้มีส่วนได้เสียทางอ้อม คืออะไร เขาไปกำหนดกรอบไว้เลยครับ ผมจะยกตัวอย่างครับ ท่านประธานฯ

๑. คือมีบุตร สามี ภรรยา ไปจด ไปถือหุ้นหรือไปเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำ
สัญญา นั้นเขาเรียกว่า ทางอ้อม

๒. ถึงแม้จะไม่มีบุตรหรือภรรยาไปถือหุ้น แต่ถ้าบุคคลนั้นสามารถครอบงำ
ในการตัดสินใจของบริษัทนั้น เขาก็ถือว่าเป็นทางอ้อม

๓. ไปถือหุ้นเกิน เขากำหนดไว้เลย สมมุติว่าถ้าเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์
เขาถือว่าครอบงำ

๔. บริษัท ก สมมุติว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ถือหุ้นใน
บริษัท ก แต่บริษัท ก ไปถือหุ้นในบริษัท ข อยู่อีกเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เขาก็ถือว่าบริษัท ก
ที่ถืออยู่นี้มีส่วนครอบงำบริษัท ข แล้วถ้าเกิดบริษัท ข นี้มารับงานหรือมีส่วนได้เสีย
ท่านประธานฯ ครับ เขามีกรอบ เพราะฉะนั้นเมื่อมีกรอบ มีรายละเอียดออกมาแล้วนั้นจะครับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งจะไปพิจารณานี้ก็ง่าย ๑๕ จังหวัด ๑๕ ท่านผู้ว่าฯ นั้นจะครับ มีกรอบ
ปฏิบัติ ทางอ้อม ผมดูในนี้แล้วผมกลัวว่าไม่มีกรอบ แต่ละคนไปตีความหมายกัน จะเป็น
ปัญหาข้างหน้า ก็ขอเรียนถามท่านผู้มาชี้แจงว่า คำว่า “ทางอ้อม” นี้ท่านมีกรอบหรือไม่
และกรอบของท่านนี้คืออะไรครับ ถ้าท่านชี้แจงให้ผมเข้าใจแล้วผมก็จะไม่ขอแปรญัตติครับ
ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิสิษฐ์ครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ ใน (๕) นั้นจะครับ
ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นแรกเรื่องการทำสัญญานี้ อันนี้คงจะชัดเจน อ่านแล้วก็พอจะ
ตีความได้นะครับว่า ถ้ามีสัญญากับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้ามีผลประโยชน์โดย
ทางตรง ทางอ้อม ประเด็นนี้ผมคงไม่คิดใจจะครับ แต่ผมมาอ่านนะครับ คิดใจในประเด็น
หลังครับที่ว่า หรือในกิจการที่กระทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือที่องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดนั้นกระทำ ประเด็นนี้กว้างครับ ท่านประธานฯ ครับ ยกตัวอย่างจะครับ
ในประเด็นที่ว่า หรือในกิจการที่ทำให้้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ยกตัวอย่างจะครับ

LIRT

ผมเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดทำถนนผ่านในบริเวณที่จะเชื่อมระหว่างตำบล หมู่บ้านก็ตาม ผมในฐานะที่เป็นเจ้าของที่ดินนั้นนะครับ ผมบริจาคได้ไหมครับ บริจาคที่เพื่อทำให้ถนนกว้าง ๆ ครับ จาก ๔ เมตร นี่ครับ พื้นที่ไม่พอ ผมยินยอมสละที่ให้ ถ้าตีความตามนี้นะครับ ทำไม่ได้ นะครับ เพราะว่าผมได้รับประโยชน์ทางอ้อมครับ ทำให้ที่ดินผมเหล่านั้นมีถนนผ่าน ตรงนี้เมื่อบัญญัติเข้าไปแล้ว นะครับ ในทางปฏิบัติเจตนาคืออะไรครับ แต่ถ้าผมอ่านตามนี้นะครับว่า เหตุผลที่ผมยกขึ้นนั้นทำไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เสียหายเลย แต่ผมบริจาคที่ดินทำถนน ผมได้ประโยชน์ทางอ้อม ทำให้ที่ดินแปลงของผมที่บริจาคไปนั้นมีถนนที่สวยงามดีขึ้น กรณีนี้นะครับ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าในประเด็นที่เพิ่มมา ๒ ประเด็นนี้นะครับ ต้องตีความกันให้ชัดเจน แล้วก็เจตนาของผู้ร่างกฎหมายนี้เป็นอย่างไร ผมขอสอบถามใน (๕) ประเด็นนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการธิการเต็มสภา ผม การุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการชั้น ๆ ท่านประธานฯ ครับ คือ (๕) ยกอุปสรรคถามเลย สมมุติว่าท่านประธานฯ เป็นสมาชิก อบจ. หรือนายก อบจ. ผมเป็นผู้รับเหมา ผมไปทำสัญญากับ อบจ. ของท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ขายอิฐ หิน ปูน ทราย เหล็ก เครื่องก่อสร้าง แต่ท่านประธานฯ ไม่ได้เป็นคู่สัญญา ผมเป็นผู้รับเหมาเป็นคู่สัญญา ครั้นผมจะไปซื้ออิฐ หิน ปูน ทราย ที่ไหน กรรมการตรวจรับก็ดูท่าทางจะว่าไม่ถูกต้อง แทบจะต้องล้างหิน ล้างปูน ล้างทราย ฟอกแพ็บ ฟอกสบู่ จึงจะรับ ความหมายเลย ๆ ท่านประธานฯ แต่ถ้าไปซื้อจากบริษัทของท่านประธานฯ ร้านค้าท่านประธานฯ นี้ กรรมการตรวจรับ รับผิดชอบ รับเร็วเหลือเกิน ตัวอย่างอย่างนี้ ท่านประธานฯ เกี่ยวข้องไหมกับ (๕) ถื้อมใหม่ว่ามีส่วนได้ส่วนเสียทางอ้อมอย่างนี้ แต่ที่นี้พฤติกรรมโดยเหตุจะไม่ออกแบบนี้ พฤติกรรมโดยเหตุ ท่านประธานฯ ก็ยิ้ม ๆ อยู่เลย ๆ ผมส่งให้เรียบร้อย ส่งให้ปลอดภัย เพื่อให้กรรมการเรียบร้อย รับเงินเรียบร้อย เช็คออกเร็ว จะต้องไปเอาจากร้านท่านประธานฯ ที่ถามนี้ไม่ใช่ถามธรรมดา ท่านประธานฯ ผมจะส่ง

LIRT

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อรสา ๔๑/๓

เรื่องวินิจฉัย มีอยู่ ตัวอย่างนี้ แบบเดียวกันกับของผมพุดนี้เป๊ะเลย จังหวัดไกลโน้น ไม่ใช่
บุรีรัมย์หรือก ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมพรครับ

- ๔๒/๑

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมการ (๕) ท่านประธานฯ ครับ เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านก็พูดไปแล้วนะครับ การเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญา ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นผู้สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดหรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำ อันนี้กว้างครับ ท่านประธานฯ ครับ บ้านผมก็มีเรื่องฟ้องร้องกันอยู่นะครับ เป็นเทศบาล เป็นเจ้าของโรงแรม เป็นสมาชิก สภาเทศบาลนะครับ แล้วก็มีเทศบาล โดยนายกเทศมนตรีไปจัดเลี้ยงอาหารที่โรงแรมเขา ก็อยู่คนละฝ่ายกันก็หาว่ามีส่วนได้เสียในทางตรงหรือว่ามีส่วนได้เสียในกิจการของเทศบาล นั้น อันนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องมีกรอบให้ชัดเจนครับ ไม่อย่างนั้นเป็นการเมืองครับ อยู่คนละ ฝ่ายก็ถล่มเกลี้ยงกันได้ครับ เพราะฉะนั้นเราต้องเขียนกฎหมายให้ชัดเจน อย่าให้มีช่องทาง ที่จะใช้ความได้เปรียบหรือเสียเปรียบมาถล่มกันเกลี้ยงกันในทางการเมืองให้เสียโอกาสในการ ที่จะดำเนินการวิถิทางการเมืองให้แก่ตนเอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่า (๕) นี้จะต้องบัญญัติให้ ชัดเจน จะต้องบัญญัติว่าอาจจะไม่มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงทางอ้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือตามที่กฎกระทรวงได้กำหนดไว้แบบนี้จึงจะชัดเจนครับ คือมีกรอบให้ชัดเจนไม่ให้คน ที่เป็นศรีธนญชัยมาถล่มกันเกลี้ยงกัน เพราะประเทศไทยเรารู้ของท่านประธานฯ ครับ คนที่เป็น ศรีธนญชัยก็มีไม่ใช่น้อยนะครับ เป็นบางคนแล้วก็หลาย ๆ คนก็อาจจะมิที่เป็นคู่ต่อสู้ทาง การเมืองกันแล้วเพื่อจะเอาแพ้เอาชนะกันก็ถล่มกันเกลี้ยงกัน คือใช้สิ่งเหล่านี้ที่กฎหมายอาจจะ บัญญัติไว้ไม่รัดกุมไม่รอบคอบก็มาถล่มกันเกลี้ยงกัน อันนี้ผมเห็นว่าน่าจะแก้ไขนะครับ ท่านที่เป็นผู้ร่างกฎหมาย ท่านเป็นกฤษฎีกาก็ดี เป็นตัวแทนของกรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่นก็ดี น่าจะแก้ไขให้รัดกุมถูกต้องก่อนที่จะกฎหมายนี้จะถูกบัญญัติ ให้ใช้กับคนทั้งประเทศครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ความใน (๕) นี้ยังไม่มีท่านผู้ใดแปรญัตตินะครับ มีแต่คำถามนะครับ ทางผู้ชี้แจงจะมีคำตอบไหมครับตอนนี้ เชิญครับ ท่านค่านวณครับ ประธานโทษครับ ทางกฤษฎีกาเดี๋ยวจึงท่านค่านวณ

นายค่านวณ ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : ขอบประธานอนุญาต ท่านประธานฯ นะครับ เพื่อให้ทางกฤษฎีกาหรือผู้ที่รับผิดชอบในการตอบได้พิจารณา

ด้วยนะครับ เพื่อให้ความแน่ชัดผมกับท่านสมพรเห็นเหมือนกันแล้วตอนนี้ ขอเพิ่มเติมเลย
 ต่อจากข้อความที่มีอยู่ตาม (๕) นะครับ ที่บอกว่า หรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะ
 กระทำ เพิ่มเป็น “และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดนั้น” ขอความกรุณาท่าน
 พิจารณาด้วยแล้วกันครับ สรุปแล้วก็หมายความว่า องค์การที่เกี่ยวกับการบริหารส่วนจังหวัด
 ก็คือ อบต. จะไปทำมาหากินในเรื่องของ อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดนั้นไม่น่าให้
 กระทำได้ ความหมายที่กระผมกราบเรียนขอแปรญัตติข้อความที่ว่านี้ครับ ถ้าข้อความไม่ขัด
 ก็คุยกันในหลักการก่อน แล้วถ้าอย่างไรรู้ก็ค่อยปรับข้อความอีกทีนะครับ กราบเรียนชัด ๆ ว่า
 เมื่อคุณเป็น อบจ. แล้วคุณจะไปทำมาหากินใน อบต. หรือในเทศบาลในจังหวัดนั้น
 ความหมายตามที่ผมกราบเรียนนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านช่วยกรุณาทบทวนข้อความที่ท่านเพิ่ม ผสมกับความเดิมนะครับ
 อีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าผมจดไม่ทัน และคิดว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็คงฟังไม่ทัน
 เหมือนกัน

นายคำนวณ ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : เพิ่มข้อความต่อท้ายใน (๕)
 ว่า “และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดนั้น” ซึ่งกระผมกราบเรียนมีความหมาย
 ถึง อบต. และเทศบาล กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตถ์ครับ สืบเนื่องจาก
 ท่านผู้ทรงเกียรติได้ขอแปรญัตติเพิ่ม อันนี้ผมขอให้ข้อมูลเลข ๆ นะครับ ถ้าเป็นอย่างที่
 ท่านผู้แปรญัตติขอแปรญัตติไว้และเกิดคะแนนชนะในวุฒิสภานี้เกิดประกาศเป็นกฎหมายนี้
 ก็แสดงว่าอย่างผู้ที่ประกอบการค้าหรือนักธุรกิจนี้ไม่สามารถที่จะไปสมัครได้เลยนะครับ
 เพราะสมมุติว่าอย่างที่ยกตัวอย่างนะครับว่าเป็นร้านวัสดุก่อสร้าง อาจารย์เจิมศักดิ์บอก
 ปั่นน้ำมันด้วยขายไม่ได้เลยนะครับ ไม่ต้องไปเล่นเลขการเมืองท้องถิ่นนี้ ผมคิดว่าไม่จำกัด
 สิทธิกันมากเกินไปหรือครับ ขอเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณานะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิจิต พูลลาภ ครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตรครับ ผมขอสั้น ๆ ใน (๕) นี้ ผมเห็นด้วยกับท่านคำนวณ ที่แปรญัตติเพิ่มว่า และองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น แต่ผมอยากจะเพิ่มเติมเนื่องจากท่านคำนวณไปว่า หรือส่วนราชการใด ๆ ในจังหวัดนั้น เพื่อจะล้างเลขครับ ล้างไม่ให้พวก ส.จ. สมาชิกสภาจังหวัดเป็นผู้รับเหมา ล้างสภาผู้รับเหมาเสียที่ครับ ความหมายในมาตรานี้คงจะไม่ถึงขั้นว่า ทางอ้อมนี้หมายถึงว่าขายวัสดุ ขายน้ำมันไม่ได้ ไม่ใช่คุณคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ จะขายน้ำมันไม่ได้ คงไม่ถึงขั้นนั้นครับ คงหมายถึงว่าทางตรงก็คือเป็นผู้รับเหมาโดยตรง ทางอ้อมก็คือให้ลูกเมียตั้งบริษัทรับเหมาแทน ส.จ. นั้น ๆ ผมขออย่างนี้ เพิ่มไปเลขครับ ล้างสภาผู้รับเหมาครับ ขอแปรญัตติเพิ่มครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบทวนข้อความที่ท่านเพิ่มอีกครั้งครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ว่าไปตามปกติครับ แล้วเพิ่มจากท่านคำนวณ ที่ท่านคำนวณบอกว่า หรือส่วนปกครองท้องถิ่นใด ผมก็เพิ่มไปว่า “หรือส่วนราชการใดในจังหวัดนั้น ๆ” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาครับ ท่านประธานฯ ครับ ฟังดูเผิน ๆ ในการเดิมนั้นดี เป็นการป้องกันในจังหวัดนั้น เพื่อไม่ให้มีการหากินไขว้กันในจังหวัดนั้น แต่ผมคิดว่าปัญหานี้ไม่จบ เพราะจริง ๆ แล้วเขาไขว้จังหวัดครับ เขาไปตั้งบริษัทอยู่ ตัวเขาเองอยู่อีสาน มีญาติตั้งบริษัทก่อสร้างอยู่เชียงใหม่ แล้วก็จากเชียงใหม่ก็สามารถมาประมูลอีสานได้ ไม่จบครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้อ่าไปแก้ไข ผมคิดว่าไปแก้ไขยุ่งยากเปล่า ๆ เพราะว่ากันไม่ได้ การตั้งบริษัท เขาก็หนีไปตั้งนอกเขตจังหวัด ก็จบอีกโดยสรุป เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่าไปแก้ไขครับ ร่างเก่าดีแล้วครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการ ผมคิดว่าตามร่างเดิมน่าจะถูกต้องนะครับ เรากำลังร่างกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิ ต้องทำเท่าที่เป็นเหตุเป็นผลอธิบายได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน หลักอยู่ตรงนั้น เขาไม่ได้ต้องการปราบผู้รับเหมา ไม่ใช่ครับ ผู้รับเหมาดี ๆ ก็มี เลว ๆ ก็มี ก็เหมือน ส.ว. เหมือนกัน เพราะฉะนั้นอย่าไปมองใครไม่ดี ไม่เลวโดยอาชีพไม่ได้ ร่างกฎหมายนี้มาเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน คุณอยู่ อบจ. อย่าเป็นคู่สัญญา กับ อบจ. ก็เท่านั้น เพราะฉะนั้นสิทธิในการทำมาหากินของผู้คนก็ยังอยู่ เพราะฉะนั้นความเลวของการเป็นผู้รับเหมาอยู่ตรงไหน ไม่เลว ถ้าเลวตรงการที่ผลประโยชน์ทับซ้อน ฉะนั้นการประกวดราคาอะไรต่าง ๆ ยังเป็นปัญหาอยู่ ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ แต่ต้องแก้ด้วยกฎหมายอื่น ด้วยมาตรการอื่น แก่กันตรงนั้น ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นนะครับ กรมโยธาธิการนี้ ไม่ควรจะใช้เป็นหลักในการออกแบบ และวางสเปก (Spec) หรือแม้กระทั่งไปเป็นกรรมการประกวดราคาให้กับท้องถิ่น ตรวจรับงานด้วย ก็แค่เท่านั้นก็ช่วยได้มาก แต่อย่ามาจำกัดสิทธิ อันนี้คือสิทธิในการปกครองตนเองนะครับ จะเป็นอาชีพอะไรก็มีสิทธิกันทั้งนั้น ต้องตัดเฉพาะที่เป็นเหตุผลจริง ๆ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนภินทรครับ

นายณภัทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม ณภัทร ศรีสรรพางค์ จากจังหวัดราชบุรีครับ ในมาตรานี้ (๕) เจตนาที่แท้จริงก็คือ
 ต้องการมิให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองเพื่อ
 ผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมนะครับท่านประธานฯ ซึ่ง (๕) ก็ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจน
 แล้ว แต่การเพิ่มเติมนั้นเราจะเห็นได้ว่าเป็นการที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
 ไม่ได้มีอำนาจหรือให้คุณให้โทษแก่องค์กรส่วนท้องถิ่นอื่นหรือส่วนราชการอื่นเลย
 แต่การเพิ่มเติมลงไปเช่นนั้นนี้เท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต
 ไม่ให้เข้าสู่วิถีทางทางการเมือง ซึ่งผมไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มเติมใน (๕) ขอยืนตามร่างเดิม
 ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอุทัยพันธุ์ครับ ท่านสมพรไม่ต้องยืนครับ รอดี๋ย
 ท่านอุทัยพันธุ์ก่อน

นายอุทัยพันธุ์ สวงนเสริมศรี (สุรินทร์) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
 ผม อุทัยพันธุ์ สวงนเสริมศรี จากสุรินทร์ ในฐานะกรรมการ ดูจากร่างเดิมแล้วผมแน่ใจว่า
 เป็นบทบาทหนึ่งในการปฏิรูปการเมืองการปกครองเพื่อให้การปกครองในระดับองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีความใสสะอาด โปร่งใส เพราะฉะนั้นก็ได้
 กำหนดไม่ให้ผู้ที่อยู่ใน อบจ. หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าไปมีส่วนในธุรกิจ
 ที่ท่านคำนวณ ต้องขออนุญาตเอ่ยนาม ได้เพิ่มเติมผมก็เห็นด้วยนะครับ เพราะเหตุว่า
 เมื่อเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่หรืออยู่ในองค์กรส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ควรจะได้อุทิศตน อุทิศเวลา
 อุทิศสติปัญญาทำงานให้เต็มที่เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า ไม่ควรจะไปติดขัดกับ
 ธุรกิจ เมื่อท่านมีธุรกิจท่านก็ทำของท่านไป ก็อย่างที่หลายท่านได้พูดแล้วเป็นการล้างหรือ
 เป็นการซุบหรือเป็นการทำให้ภาพของ อบจ. สดใสขึ้นว่าไม่ใช่เป็นสภาธุรกิจ ผมเห็นด้วย
 นะครับ เพราะว่าถ้าอนุมาตรานี้ออกไปก็จะทำให้ภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
 สวยงามยิ่งขึ้น เพราะว่าผู้ที่มาเป็นสมาชิกในองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็จะเป็นผู้ที่ไม่ได้ยุ่ง
 เกี่ยวกับธุรกิจ จริงอยู่ครับธุรกิจก้าวหน้า ธุรกิจก็ก้าวหน้า เพราะฉะนั้นถ้าท้องถิ่นเรา
 สามารถที่จะบริหารได้อย่างรอบคอบอย่างดีแล้วโดยไม่มีธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง การแก่งแย่ง

จึงดีกันก็คงจะเบาบางลงนะครับ แล้วทุกคนก็จะได้คนที่เสียสละจริง ๆ เท่านั้นที่จะเข้ามา
ผมเห็นด้วยจะเพิ่มหรือไม่เพิ่มก็เห็นด้วยทั้งคู่ครับ ขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมการครับ ท่านประธานฯ ครับ
เมื่อกี้ผมอภิปราย แต่ผมจะขอแปรญัตติเพิ่มต่อท้ายใน (๕) ว่า “ตามที่กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวง” ด้วยเหตุผลที่ว่า ท่านประธานฯ ครับ ผู้มีส่วนได้เสียในทางตรงหรือทางอ้อม
พูดกันยาก ท่านประธานฯ ครับ ต้องกำหนดกรอบให้ชัดเจนครับท่านประธานฯ ครับ
ดูซิครับท่านประธานฯ ครับ เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านอภิปรายไป ผมขออนุญาตโชว์
เอกสารนี้ครับท่านประธานฯ ครับ นี่เป็นข้อบัญญัติจังหวัดของ อบจ. จังหวัดหนึ่ง
ในทางภาคเหนือ ท่านประธานฯ ครับ ได้เงินอุดหนุนไปปีหนึ่ง ๑๐๐ กว่าล้านบาท รวมทั้ง
ภาษีด้วยท่านครับ แต่เพื่อนสมาชิกฯ ลองดูซิครับ ดูหมวดรายจ่ายนะครับ ไม่ต้องไปเป็น
ผู้บริหารหรอกครับ ประเภทสดุดงานบ้านครัวมีอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ครับ ๑. ถ้วย
เมลามีนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ นิ้ว จำนวน ๒ โหล งานเมลามีนขนาด ๘ นิ้ว จำนวน
๒ โหล ถังน้ำแข็งพลาสติกขนาด ๒๐๐ ลิตร จำนวน ๑ ถัง หม้อแกงเบอร์ ๕๐ จำนวน ๒ ใบ
หม้อแกงเบอร์ ๓๘ จำนวน ๒ ใบ กระทะใหญ่จำนวน ๑ ใบ หม้อตุลเลอร์อะลูมิเนียม
จำนวน ๑ ใบ นี่นะครับข้อบัญญัตินี้ครับท่านประธานฯ ผมเสียขายเงินพี่น้องประชาชน
เงินภาษี ผมก็เสียภาษี เพราะฉะนั้นต้องบัญญัติให้ถูกต้อง ให้เกี่ยวกับปากท้องพี่น้อง
ประชาชนครับ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี นี่ทางอ้อม คนที่มีร้านอย่างนี้ตัวเองไม่ได้ขายจริง
แต่ลูกเมียขาย ไม่ทางตรงก็ทางอ้อมล่ะครับ -----

ต่อไปในเรื่องของหมวดวัสดุก่อสร้างที่เป็นเงินอุดหนุน ประเภทวัสดุก่อสร้าง ๑. ปูนซีเมนต์
 พอร์ตแลนด์ (Portland cement) จำนวน ๔๘๐ ถุง ๒. กรวด จำนวน ๗๔ ลูกบาศก์เมตร
 ๓. ทราช จำนวน ๓๗ ลูกบาศก์เมตร ๔. เหล็กอาร์บี (RB) เส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ มิลลิเมตร
 จำนวน ๕๑๒ เส้น ๕. ลวดผูกเหล็ก จำนวน ๒๓ กิโลกรัม อย่างนี้ที่พวกผมห่วง เพราะว่า
 ทางตรงหรือทางอ้อมหรือเปล่าครับ เอาความจริงมาพูดซิครับ ในโลกปัจจุบันนี้โลกาภิวัตน์
 เราต้องเอาความจริงอย่าไปเอาทองมาห่อหุ้ม อย่าพูดแต่เปลือก พูดเนื้อในมัน เราจะแก้
 กฎหมายให้ประชาชนและประเทศชาติ ตอนนี้เราต้องพูดความจริง เราจะปรับปรุงให้
 สภาจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลเป็นไปตาม
 กฎหมาย แผนและการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี ๒๕๔๒ เพราะฉะนั้น
 ต้องทำให้ถูกต้องท่านประธานฯ จะมาพูดบอกว่าร่างเดิมไม่ดีแล้ว ไม่ดี ผมเป็น ส.ว.
 เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ก็สิ่งที่ประชาชนมามอบหมายให้ทำวันนี้แหละครับ
 ให้มาพูดวันนี้แหละครับถึงจะสมเจตนารมณ์พี่น้องประชาชน ผมทนอยู่ไม่ได้แล้วที่มาเห็น
 ข้อบัญญัติอย่างนี้ ตาสีตาสาหรือคนที่ไม่ใช่ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดหรือนายก อบจ.
 ก็ทำได้ ไม่ต้องมาเป็นนายก อบจ. หรือครับ ให้ถ้วย ให้ช้อน ให้กะละมัง ให้ปูนซีเมนต์
 ให้ทราย ให้หิน ไม่ต้องทำอย่างนั้นหรือครับ เพราะฉะนั้นผมวิตกเหลือเกินว่าเงินภาษี
 ที่รัฐบาลทุ่มให้ไปเป็นเบี้ยหัวแตกหมดครับ ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นเราต้องกำหนด
 ตรงนี้ ที่กำหนดตรงนี้ดีแล้ว แต่ต้องมีกรอบให้ชัดเจนเพื่อป้องกันสิ่งเหล่านี้ เดียวผมจะมอบ
 ให้ท่านประธานฯ เลขครับ แล้วจะพูดในเรื่องของมาตราอื่นต่อไป ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ
 การเก็บภาษี เช่น ภาษีสุราก็ดี ภาษีน้ำมันก็ดีว่าเขาเอาเงินไปทำอะไรกัน ณ วันนี้ ณ เวลา
 เมื่อ ๑๐ ปี หลายสิบปีเป็นอย่างไร เดียวนี้ก็เป็นอย่างนั้นครับ ผมถึงเป็นห่วงเหลือเกินว่า
 เงินภาษีแต่ละบาทแต่ละสตางค์ที่พี่น้องประชาชนเอาไปเป็นเงินอุดหนุนนี่นะครับ เอาไป
 เป็นภาษีนี้นะครับ ไม่มีประโยชน์อย่างแท้จริงถึงปากท้องพี่น้องประชาชน อันนี้เป็นเรื่อง
 เราห่วง แล้วเราจะต้องแก้ไขตรงนี้ด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอขอบคุณครับ ประเด็นของท่านสมพรคือเพิ่มเข้าไปอีกนะครับ
 ในประเด็นเดียวกันนะครับ ใน (๕) เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉน์ พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขออนุญาตปรึกษาท่านประธานฯ นะคะ เนื่องจากว่าในกรรมาธิการเต็มสภาเราได้มีการอภิปราย แล้วก็เสนอแปรญัตติไปหลายท่าน แต่อยากจะฟังทางผู้ชี้แจงได้ชี้แจงบ้าง บางครั้งถ้าท่านประธานฯ ได้แบ่งช่วงให้ทางผู้ชี้แจงได้มาชี้แจงบ้างนะคะ บางครั้งประเด็นข้างล่างจะลดลงบ้าง ถ้าทางผู้ชี้แจงได้ชี้แจงว่าท่านมีกรอบบ้างไหม ในระหว่างว่าผู้ที่มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงทางอ้อมนี้มีกรอบบ้างไหม ถ้ามีกรอบคิดว่าประเด็นที่จะแปรญัตติข้างล่างจะลดลงค่ะ ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญทันจะฟังคำตอบก่อนไหมครับ เชิญท่านบุญทัน คอกไรสงครับ เชิญครับ

นายบุญทัน คอกไรสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน คอกไรสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา กระผมไม่คิดใจในประเด็นที่มีผู้อภิปรายสนับสนุนหรือค้าน แต่กระผมจะขอตั้งข้อสังเกต ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ เรามักจะเอาพฤติกรรมไปเกี่ยวข้องกับการเมือง ตัวพฤติกรรมนั้นเป็นตัวการปฏิบัติ ซึ่งเราไม่สามารถจะตามคิดไปทุกหนทุกแห่งได้กับสันดานคน ขอโทษไม่สุภาพ ผมขอถอนนะคะ ถ้าฉันสักคนมีนิสัยที่จะคดโกง เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นประเด็นที่น่าจะเป็นประเด็นที่เป็นไปตามร่างเดิม ถ้าจะอภิปรายกันอย่างยาวนานให้เหตุผลก็ไม่สามารถที่จะมาแก้ไขปัญหาค่ะ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณครับ ทางท่านตัวแทนผู้ชี้แจงจะอธิบายไหมครับ เชิญท่านผู้แทนกฤษฎีกาครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตครับ ผม ธนาวัฒน์ สังข์ทองครับ จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ ประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ต่าง ๆ ได้พูดกัน กระผมขอตอบดังนี้ค่ะ เข้าใจว่าน่าจะครบทุกประเด็นที่พูดกัน เนื่องจาก

LIRT

๑๑๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๔๕/๓

ใน (๕) เป็นบทบัญญัติที่เกิดขึ้นเพื่อที่จะให้เป็นการที่จะควบคุมดูแลผลประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด-----

- ๔๖/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๑๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๔๖/๑

โดยตัวสมาชิกหรือผู้เข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น คนมีตำแหน่งหน้าที่อะไร ก็ควรจะต้องกระทำไปเพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เพราะฉะนั้น การที่สมาชิกหรือผู้บริหารต่อไป หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะในกรณีนี้คือ องค์การบริหาร~~ส่วน~~จังหวัดนั้น ใช้ตำแหน่งหน้าที่เข้าไปหาประโยชน์ ได้รับประโยชน์หรือเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งแล้วนะครับ เท่ากับว่า เป็นการทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเสียหายนะครับ เสียหายเกิดขึ้น ซึ่งการใช้อำนาจหน้าที่นั้น จึงเป็นการไม่สมควร สมควรที่จะถูกให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตรงนั้นไปนะครับ แต่อย่างไรก็ตามในบทบัญญัติตรงนี้นะครับ ในส่วนหนึ่งในบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ก็ย่อมจะมีอาชีพของตนอยู่ ในเหตุนี้ (๕) ตรงนี้จึงเฉพาะที่จะดูแลควบคุมในกรณีที่ว่า ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาหรือกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นที่ตนเป็นสมาชิกอยู่นะครับ การไปตัดสินใจถึงขนาดที่ว่า เขาไม่สามารถที่จะทำการตามอาชีพของเขาในลักษณะที่เขาได้ดำเนินการอยู่มานะครับ ที่จะทำอะไรไม่ได้เลยกับองค์กรส่วนท้องถิ่นอื่นด้วย ส่วนราชการอื่นด้วย ก็ไม่เป็นการสมควร ก็กลายเป็นการกีดกันในการปฏิบัติหน้าที่ในการประกอบอาชีพของเขาเลยนะครับ เพราะฉะนั้น โดยหลักตาม (๕) ก็เลยถือหลักที่ว่า ต้องไม่อาศัยอำนาจหน้าที่หรือตำแหน่งหน้าที่ของตนที่ตนดำรงอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไปหาประโยชน์หรือเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลใด โดยอาศัยตำแหน่งอำนาจหน้าที่กับโดยกิจการหรือสัญญาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ นะครับ นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ คือในเรื่องของทางตรงทางอ้อมนั้น การเป็นผู้มีส่วนได้เสียทางตรงทางอ้อม ทางตรงก็จะเป็นกรณีที่ยุติก็คือว่าตัวบุคคลนั่นเอง ก็ตัวสมาชิกนั่นเองนะครับ ที่ต้องไม่เข้าไปเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการของ อบจ. หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้นะครับ

ส่วนในกรณีทางอ้อมนั้นก็คือ โดยปกติเท่าที่มีอยู่ตอนนี้ก็คือ อาศัยเทียบเคียงจากกฎหมายที่มีอยู่นะครับ เช่น กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองนะครับ ในเรื่องของทางอ้อมก็คือ บุคคลที่เป็นทางอ้อมก็คือ เช่น คู่สมรส บุตร หรือญาติพี่น้อง หรือเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือบุคคลนั้นมีนิติสัมพันธ์อยู่นะครับ รวมถึงผู้ที่เคยได้รับการอุปถัมภ์

หรือผู้อุปการะนะครับ อย่างไรก็ตามการที่กำหนดไว้ในเรื่องของทางตรงทางอ้อมนี้ ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่ง หรือลักษณะประการหนึ่งในการพิจารณา แต่โดยท้ายสุดแล้ว ในการที่บุคคลคนนั้นเข้าไปที่จะได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงทางอ้อมนั้น ก็ต้องอยู่ที่ว่า การกระทำของเขานั้นที่เขาไปดำเนินการอยู่เป็นการที่จะได้รับประโยชน์หรือ เอื้อประโยชน์ที่ตัวเองจะได้รับประโยชน์หรือเอื้อประโยชน์ให้บุคคลอื่น จนทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือ อบจ. ในกรณีนี้ ได้รับความเสียหาย หรือเสียประโยชน์ไป นั่นคือหลักปกตินะครับ หลักที่จะต้องพิจารณากัน ซึ่งเป็นหลักที่อยู่ใน (๕) นี้ เพราะฉะนั้น (๕) นี้ คือการวางหลักที่จะไม่ให้ตัวสมาชิกอาศัยตำแหน่งอำนาจหน้าที่เพื่อที่จะหาประโยชน์ใส่ตัวนะครับ หาประโยชน์ใส่ตัวโดยทำให้ท้องถิ่นได้รับความเสียหาย

ส่วนในเรื่องที่บัญญัติไว้ ในเรื่องของว่า นอกจากมีคู่สัญญาแล้ว เรื่องของ สัญญาแล้วทำไมไม่มีเรื่องของกิจการมาด้วย เพราะในเรื่องบางเรื่องนั้น องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้นมิใช่ทำในเรื่องของสัญญาเข้ามา ดำเนินการเรื่องสัญญาแต่ประการเดียว ยังมีกิจการอื่น ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นที่จะดำเนินการได้ เช่น ในการที่เข้าไป ดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในเรื่องของ การที่จะก่อสร้างทาง หรือบำรุงรักษาท้องถิ่น ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นนะครับ เพราะฉะนั้นในกิจการอื่นนั้น เมื่อมีการกระทำให้แก่ท้องถิ่น หรือกิจการที่ท้องถิ่นกระทำอยู่นั้นเกิดขึ้น แล้วบุคคลคนนั้น หรือสมาชิกไปดำเนินการในลักษณะที่เป็นการเอื้อประโยชน์หรือได้รับประโยชน์จากการทำ อันนั้น โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่แล้ว ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำเข้ามาพิจารณา ซึ่งจะทำให้พ้น จากสมาชิกภาพในกรณีนี้ได้ครับ

ส่วนกรณีซึ่งจะขอเพิ่มเข้ามานะครับว่า จะเป็นไปได้ไหม จะกำหนดกรอบ ให้ชัดเจนว่า เป็นไปตามกรอบของกฎกระทรวงหรือกรอบของกฎหมายนั้น ในเรื่องนี้ เพราะว่าในการดำเนินการทางปฏิบัตินั้น การเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงทางอ้อมนี้ นะครับ ต้องอาศัยข้อเท็จจริงในการพิจารณาเป็นหลักด้วยนะครับ การกำหนดไว้ว่า กรณีนี้เป็น กรณีนี้ไม่เป็นนั้น ถ้าการกำหนดไว้นั้น กระทำให้เกิดการพิจารณา ถ้ากำหนดไว้ ไม่ครอบคลุมหรือกำหนดไว้แคบเกินไปก็จะเกิดปัญหา ซึ่งจะไม่สามารถรองรับ

LIRT

หรือสามารถที่จะดำเนินการในทางข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงทีนะครับ หรือในกรณีที่บัญญัติเคร่งครัดจนเกินไปในบางเรื่องนั้น จนไม่สามารถที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ในลักษณะที่เป็นปกติ ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของสมาชิกหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็จะทำให้เกิดปัญหาในทางบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองนะครับ เพราะฉะนั้น โดยหลักใน (๕) นี้ ที่เขียนไว้ลักษณะนี้เพื่อจะวางกรอบในการพิจารณา รวมถึงอาศัยพิจารณาตามหลักที่กระผมได้ชี้แจงนะครับว่า นอกจากการมีส่วนได้เสียทางตรงทางอ้อมแล้ว ก็ต้องเป็นเรื่องของการที่จากการกระทำอันนั้นกลับมา ซึ่งให้ตัวเองได้รับประโยชน์หรือเอื้อประโยชน์ให้บุคคลอื่นนะครับ ผมขอชี้แจงเท่านั้นก่อนครับ

- ๔๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังติดใจอยู่หรือครับท่านประเกียรติ เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมาครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด คือฟังคำชี้แจงแล้วนี้ ผมเองในฐานะผู้จะลงคะแนนให้ผู้แปรญัตติหรือจะลงไว้ร่างเดิมนี้อย่างไม่ค่อยเข้าใจ คือสิ่งที่ผมไม่ค่อยเข้าใจในมาตรา ๑๑ (๕) นั้นครับ ก็คือสมาชิกนี้จะต้องสิ้นสุดลง สมาชิกภาพจะสิ้นสุดเมื่อมีส่วนได้เสียจะครับ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่สัญญา คือไปเป็นคู่สัญญานี้แน่นอนผมเห็นด้วย ไปเป็นคู่สัญญากับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าเป็นสมาชิกอยู่ที่น่าจะเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยตรง ภรรยาไปเป็นก็น่าจะมีส่วนได้เสียทางอ้อม แต่พอเดิมนั้น หรือกิจการ กิจการกับสัญญานี้คนละเรื่องกันแล้วจะครับที่จะกระทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด อันนี้ผมไม่เข้าใจ กิจการตรงนี้คืออะไรบ้าง สมมุติว่าสมาชิกวุฒิสภาอาจจะทำผิดให้สถานะครับ ได้ไหม ให้นะ เสียอย่างเดียวไม่ได้ทำได้หรือเปล่า อันนี้คือประเด็นที่ ๑ ที่ผมอยากจะถาม

อันที่ ๒ ที่หรือสุดท้ายนี้ ยังทำให้งงใหญ่ หรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะกระทำ สมมุติว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะตัดถนนผ่านบ้านสมาชิกคนนั้น สมาชิกคนนั้นพ้นสภาพหรือเปล่า เพราะเขามีส่วนได้เสียที่จะต้องได้ประโยชน์ในการใช้ถนนตรงนั้น อย่างนี้ผมเห็นว่าฟุ่มเฟือยและควรจะต้องตัดออกด้วยซ้ำ ๒. หรือข้างหลังนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้ท่านได้ชี้แจงให้เข้าใจสักนิดหนึ่ง คำว่า หรือจะกระทำนี้ผมยังสงสัยใหญ่นะครับ อย่างที่ผมยกตัวอย่างให้ฟังเมื่อสักครู่นี้ ยกตัวอย่างอีกสักอันหนึ่งก็ได้ บังเอิญบ้านอยู่ทุ่งนาสมาชิกคนนี้ แล้วต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการพัฒนาตัดถนนเข้าไปผ่านบ้านเขา และไปสุดเอาตรงนั้นพอดี สมาชิกคนนี้ต้องพ้นสภาพไปหรือเปล่า เพราะเขามีส่วนได้ประโยชน์ แต่ไม่ใช่เขากระทำนะ เขาได้ประโยชน์ช่วยอธิบายจะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

๑๑๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติ ๔๗/๒

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่า คำถามของผม
 ที่ถามไปว่าทางตรงหรือทางอ้อมนี้ สมควรที่จะทำเป็นกฎกระทรวงหรือไม่นี้ครับ ถ้า
 ผู้ตอบคือผู้ที่นำไปปฏิบัติก็คือ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ตอบนี้ผมพอจะรับได้
 ครับ แต่ถ้าเป็นกฤษฎีกาตอบแล้ว ผู้นำไปปฏิบัติเองยังหาจุดกรอบไม่เจอเลยผมก็เป็นห่วง
 ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ การไปร่างกฎหมายนี้ การไปออกกฎระเบียบนี้ เขาจะ
 เขียนว่าผู้มีส่วนได้เสียทางตรงหรือทางอ้อม อย่างน้อยเขาจะบอกว่า อย่างน้อยก็คือ
 ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ มีกรรยาไปทำสัญญา มีบุตรมีธิดา อันนั้นคือกรอบนะครับ ท่านประธานฯ
 ครับ การปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ ต่อไปนี้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็คือว่า ให้ประชาชน
 ได้มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ ต่อไปนี้การทำงานอะไรก็ตาม ประชาชนจะเป็น
 ผู้ตรวจสอบ ผมขอกราบเรียนนะครับว่า ถ้าประชาชนคนในจังหวัดเราได้ทราบกรอบตัวนี้
 ข้อสงสัย ข้อฟ้องร้อง ข้อร้องเรียนจะน้อยลง ความเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภาพของ
 เป็นผู้รับเหมาจะดีขึ้น เขาไม่ใช่โจรครับท่านประธานฯ เสียภาษีครบ ถ้ามีกรอบแล้วนี้
 ท่านประธานฯ จะง่าย ประชาชนคนที่เขาเลือกไปเข้าไปทำ ถ้าอยู่ในกรอบเขาก็จะไม่
 ฟ้องร้อง ไปเขียนอย่างนี้กรอบไม่มี ถึงเวลาฟ้องร้องมาผู้ว่าฯ ก็ไปเรียกกฤษฎีกาถามว่า
 กฤษฎีกานั่งอยู่กับผู้ว่าฯ ตลอดวันจันทร์ถึงวันศุกร์ไม่มีครับท่านประธานฯ ผมถึงเรียนว่า
 คนที่จะให้คำตอบผมและผมรับได้ และผมจะตัดไม่ตั้งข้อสังเกตนี้คือกรมส่งเสริม
 การปกครองท้องถิ่น กฤษฎีกาผมไม่ต้องการหรอกครับ กราบเรียนท่านประธานฯ อยากฟัง
 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่กฤษฎีกาบอกมาอ้างกฎหมายเทียบเคียงนี้แนวคิดของ
 ท่านคิดว่าอย่างไร แต่ถ้าท่านตอบไม่ได้ แล้วผมถามผู้ว่าฯ ๑๖ ท่านนี้ทำไมถูกรับ
 กราบเรียนท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะชี้แจงไหมครับ
 เชิญรองอธิบดีครับ

LIART

- ๔๘/๑

นายรัชชัย พิกอังกูร (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ รัชชัย พิกอังกูร รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นครับ เกี่ยวกับเรื่องของผู้มีส่วนได้เสีย ทางตรง ทางอ้อม ในขณะนี้ถ้าสอบถามว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้มีมากครับ แล้วก็ผู้ว่าราชการจังหวัดหลายแห่งในฐานะเป็นผู้ที่มีอำนาจวินิจฉัยสอบสวนตามกฎหมาย บางครั้งท่านก็ได้ตัดสินใจวินิจฉัยไปเอง บางครั้งมีบางกรณีหลายกรณีที่เดี๋ยวกี้ได้หารือ ทางกระทรวงมหาดไทย ซึ่งแต่ละกรณีขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงทั้งสิ้นว่า กรณีใดจะถือว่าเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ขณะนี้ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้วางแนวบรรทัดฐานในการตีความทางตรง ทางอ้อมไว้หลายประการนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทางผู้แทนกฤษฎีกาได้พูดก็เป็นข้อเท็จจริงที่ได้มีการวางแนวทางไว้แล้ว และได้มีการแจ้งเวียนให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดได้รับทราบแนวทางการตีความเกี่ยวกับทางตรง ทางอ้อม ประเด็นที่มีการสอบถามเกี่ยวกับข้อความที่บอกว่า หรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น มีท่านสมาชิกฯ ได้สอบถาม ผมขออนุญาตยกตัวอย่างว่ากิจการใดก็แล้วแต่ที่เข้ามาดำเนินการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดถือว่าเป็นกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น บางครั้งท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจะไปให้บริษัทหรือนุคคลใดบุคคลหนึ่งเข้ามาทำแทนอำนาจหน้าที่ที่ตนมีอยู่ เช่น เรื่องของการจัดเก็บขยะ เรื่องอะไรก็แล้วแต่ แล้วบุคคลนั้นไปมีส่วนได้เสียในกิจการนั้น ซึ่งเข้ามาทำงานให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด นี่ก็ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย หรือในกรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดไปกระทำในกิจการที่ตนเองมีส่วนได้เสียในทางกลับกัน เช่น มีบางท่านได้ยกตัวอย่างเรื่องของการจัดงานเลี้ยง การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าไปจัดงานเลี้ยง และคนที่ได้ผลประโยชน์จากการจัดงานเลี้ยงนั้นส่วนหนึ่งก็เป็นเจ้าของกิจการเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องมาให้บริการเรื่องของการจัดงานเลี้ยงอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งบางครั้งก็ไม่ได้ทำสัญญากัน อันนี้ก็เป็นการเขียนกฎหมายเพื่อที่จะป้องกันไว้เกรงว่าถ้าเผื่อจะดูการมีส่วนได้เสียเฉพาะต้องมีสัญญาแล้วเท่านั้นก็อาจจะแคบไป ไม่เป็นการประกันว่าเราจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียได้อย่างกว้างขวางจริงหรือไม่ ขออนุญาตกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในประเด็นนี้มีอภิปรายซักถามและก็มีการตอบจากผู้ชี้แจงแล้วนะครับ และก็จะขอเป็นท่านสุดท้าย อาจารย์แก้วสรรนะครับ จะได้ขอมติประเด็นนี้ เจริญครับ ท่านแก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการฯ ใครขอเรียนข้อมูลเพิ่มเติมให้สมาชิกฯ พิจารณานะครับ คือมีกฎหมายกลางที่เรียกว่า กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายนี้เขาวางหลักว่า เจ้าหน้าที่ทางปกครองจะไปมีส่วนได้เสียโดยตรงหรืออ้อมในสิ่งที่ตนวินิจฉัยไม่ได้ และเขาก็ให้กรอบไว้อย่างที่ตัวแทนกฤษฎีกาได้กรุณาชี้แจง ญาติ ลูก เมีย เจ้าหน้าที่ลูกหนี้ ก็เป็นหลักการซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายกลาง แต่พอมาเรื่องนี้สัญญาอันนั้นสภาอาจจะไม่ใช่เป็นผู้อนุมัติ ฝ่ายบริหารคือนายกองการฯ เป็นคนอนุมัติ เอากฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้ไม่ได้ แต่มีผลโดยอ้อมในฐานะที่ถูกไปครอบงำองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่ที่นี่ เราต้องล็อกไว้แต่ต้น ไม่ให้เกิดส่วนได้เสียทับซ้อนแบบนี้ ที่นี้ผมในฐานะผู้ใช้กฎหมายหลักมีอยู่ชัดเจนครับ ว่าถ้ามีกฎหมายกลางขึ้นเป็นหลักอยู่แล้วจะไปใช้ดุลพินิจเคล็ดเปิดเปิงคิดเอาเอง อะไรกันเองไม่ได้ ก็ต้องใช้หลักกฎหมายเทียบเคียง ซึ่งเดี๋ยวนี้เขาก็ใช้กันอยู่ทั้งนั้น หลักข้อนี้กำลังใช้อยู่ ต่อให้เราเขียนใส่ตรงนี้นะครับ หลักในกฎหมายนั้นก็ต้องเข้ามาอยู่ดี โดยไม่จำเป็นต้องเขียนไว้เลย เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายเฉพาะต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ต้องมาเสียเวลาเขียนให้ซ้ำซ้อนอะไรกันอีก หลักกฎหมายเทียบเคียงขึ้นอยู่แล้ว และหลักการก็ขึ้นชัดเจนอยู่แล้ว ผู้ใช้อำนาจก็ต้องใช้อำนาจโดยเทียบเคียงจากอันนั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ปิดอภิปรายประเด็นนี้นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๔ ข้อความในมาตรา ๑๑ เรื่องคุณสมบัติในอนุมาตรา ๕ มีท่านสมาชิกฯ ขอแก้ไขใน ๓ ประเด็นด้วยกันนะครับ มีประเด็นของท่านคำนวณ และท่านวิจิต พูลลาภ และท่านสมพร คำชื่น แต่ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นตามผู้แก้ไขหรือจะคงตามร่างเดิมนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขตามผู้ขอสงวน

๑๒๐

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ลัดดาวัลย์ ๔๘/๓

คำแปรญัตติเห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน)

- ๔๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เห็นสมควรให้มีการแก้ไข ๓๑ นะครับ ไม่เห็นด้วย คือเห็นคงตามร่างเดิม ๕๘ นะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ท่านสมพร มีประเด็นไหนครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ กรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ นิดหนึ่งนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ไม่ใช่ว่าแพ้แล้วขวนขวายไม่ไ้ชนะครับ จากอนุฯ ที่ผ่าน ๆ มาด้วยนะครับ อยากจะให้มติที่ออกมาเป็นมติที่แท้จริง แล้วแต่ท่านประธานฯ จะมีวิธีการอย่างไรก็ได้ที่ควบคุมให้เป็นมติหรือ โหวตที่แท้จริงครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ มติที่ประชุมก็โหวตแท้จริงอยู่แล้วนะครับ เสียข้งมาก ก็ว่าไปตามมติที่ประชุม ก็เคารพมติเสียข้งมากนะครับ ขอขอบคุณมากท่านสมพรครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ วรรคสอง

(๗) สภากลางการบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง โดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภากลางการบริหารส่วนจังหวัด โดยมีสมาชิกสภากลางการบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภากลางการบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภากลางการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภากลางการบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่สภากลางการบริหารส่วนจังหวัดมีมติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ตั้งแต่เริ่มพิจารณากฎหมายนี้นะครับ

๑๒๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

กาหลง ๔๕/๒

ผมจะถามเพื่อความเข้าใจ แต่ต่อไปนี่ขอแปรญัตติในฐานะกรรมการ ทานประธานฯ ครับ
 ใน (๗) เป็นอย่างนี้ครับ การที่จะถอดถอนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในร่าง
 ของ (๗) เขียนไว้ว่า มีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบ
 เรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของ
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่นี้เวลาเขาถอดถอนเขาบอกว่า ให้สมาชิก ๑ ใน ๓ เข้าชื่อ
 หลายครั้งที่กรรมการเองได้ชี้แจงว่า การพิจารณากฎหมายฉบับนี้ เอารัฐธรรมนูญในมือ
 ผมนี้เป็นเกณฑ์ แม้กระทั่งใช้เสียงของประชาชนก็ตาม แต่เมื่อการที่จะถอดถอนบุคคลเหล่านี้
 ในฐานที่ประชาชนเลือกตั้งมา เหมือนกันครับเขาใช้สิทธิประชาชนเลือกตั้งมาทำหน้าที่
 แต่พอเวลาเขาทำอะไรไม่เข้าท่า ทำไมไม่ถอดถอนเขาตามรัฐธรรมนูญล่ะครับ เพราะฉะนั้น
 โดยความเห็นผม ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ในเมื่อสมาชิกสภาองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดกระทำผิด อย่าเอาแค่ความประพฤติซึ่งจะต้องไปแปล จะต้องไปให้คนอื่น
 วินิจฉัย ในขณะที่เขากันที่บอกว่า ความเสื่อมเสียซึ่งก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย แค่นั้น
 เพียงไร ผมเลยขอถือโอกาสตรงนี้ครับท่านประธานฯ ในฐานะกรรมการขอแปรญัตติว่า---

- ๕๐/๑

๑๒๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๕๐/๑

ถ้าการถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่งนี้ะครับ มีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ผมว่าในสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ะครับ ก็ไม่ต่างอะไรกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ซึ่งจะต้องพ้นจากตำแหน่ง แต่การพ้นจากตำแหน่งนี้ะครับ ท่านดูในมาตรา ๓๐๓ ของรัฐธรรมนูญนี้เขียนเอาไว้เลยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ตามนี้ะครับ เขาบอกว่า มีพฤติการณ์ร้ายชัดผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย แต่ที่นี้เมื่อเรามองอย่างนี้ในมาตรา ๓๐๓ การถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่ง หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือบุคคลนี้ะครับ ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีในมาตรา ๓๐๓ ผมว่าถ้าคนเหล่านี้เขากระทำผิด ท่านประธานฯ ผมอยากจะตัดของเดิมท่านประธานฯ ตั้งแต่ตรงนี้เลยว่า “โดยเห็นว่ามี ความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” ผมจะตัดตรงนี้ทิ้งครับท่านประธานฯ แล้วเริ่มต้นว่า “โดยเห็นว่ามีพฤติการณ์ร้ายชัดผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย” แล้วต่อจากนั้นต่อไปเลยครับท่านประธานฯ ว่า “สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียง” คือให้เป็นไปตามร่างเดิม แต่ตัดถ้อยความข้างบน เหตุผลอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ เหตุผลสนับสนุนก็คือว่า ถ้าสมาชิกฯ เขาเห็นได้ลือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๔ การจะถอดถอนบุคคลใดจะไม่มีข้อครหาและข้อกล่าวหาว่า คุณเอาอำนาจมาจากไหนมาถอดถอน เราบอกว่าเหมือนที่ท่านอธิบายผม กรรมาธิการอธิบายเมื่อสักครู่ที่ว่าเขากระทำผิดไม่เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุผลอย่างนี้ท่านประธานฯ ว่า ถ้าการที่จะถอดบุคคลซึ่งมาจากที่ประชาชนเลือกตั้ง ในขณะที่เดียวกันงบประมาณของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปี ๆ หนึ่งนี้ะครับ บางที่

๑,๐๐๐ ล้านบาท บางที่ ๕๐๐ ล้านบาท ๘๐๐ ล้านบาท บางที่ก็ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ ล้านบาท การที่จะเอาบุคคลเหล่านี้ออกนี่นะครับ จะได้มีข้ออ้างและตอบคำถามสังคมได้ว่า คุณไม่ปฏิบัติหน้าที่ต่อตำแหน่งราชการหรือว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย ถ้าอย่างนี้ชัดเจนเวลาเราอ้าง เพราะฉะนั้นเวลาสมาชิกฯ นี่นะครับ จะถอดถอนบุคคลใดไม่ใช่ว่าข้อกล่าวหาที่เลื่อนลอย แต่เป็นข้อกล่าวหาซึ่งมีเขียนไว้ชัด ๔ – ๕ ประการ ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นด้วยความเห็นผมที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานฯ และที่ประชุมว่า การจะถอดถอนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญเช่นกัน และได้มีความสงบเรียบร้อย และต่อไปเวลาเราทำอะไรก็ตาม รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะครอบคลุมไปตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ทุกองค์กร ขอขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสันติภาพ ในประเด็นที่ท่านได้ขอแก้ไขคำแปรญัตติ ระหว่างนี้ท่านเขียนข้อความให้ฝ่ายเลขาฯ ผมคิดหนึ่งจะได้เอามาพิมพ์นะครับ เชิญท่านไพบูลย์ อุปัติสฤงค์ ครับ

นายไพบูลย์ อุปัติสฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปัติสฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ตครับ ขอเรียนถามท่านรองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นนะครับ เดิมในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒๕๔๐ นะครับ ส.จ. นี่จะโดนถอดถอนก็เมื่อมีมติ ๓ ใน ๔ ของสภา อันนี้ท่านเสนอกฎหมายฉบับนี้นะครับ ท่านแก้ไขใหม่ ให้บอกว่า ถ้า ส.จ. ๑ ใน ๓ นี้เข้าชื่อถอดถอนนะครับ ผมขอเรียนถามว่าเหตุผลที่ท่านแก้กฎหมาย เพราะอะไร ในการปฏิบัติเดิม ในกฎหมายเดิมท่านมีปัญหาอย่างไรบ้าง มี ส.จ. จังหวัดไหนที่มีปัญหาแล้วท่านใช้กฎหมายเดิมไม่ได้ ผมว่าท่านต้องมีเหตุผลในการแก้ไขกฎหมาย ว่าทำไมของเดิมปฏิบัติไม่ได้หรืออย่างไร ที่ผมเป็นห่วงนะครับท่านประธานฯ ครับ เป็นห่วงว่า ส.จ. ๑ ใน ๓ น้อยมาก ถ้าอยากจะแก่ง ส.จ. คนใดคนหนึ่ง แค่เข้าชื่อ ๑ ใน ๓ นี่เรื่องใหญ่แล้ว เป็นเรื่องใหญ่ในสภา ผมเลยเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง

LIRT

๑๒๕

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๕๐/๓

ท่านรองอธิบดีคะครับว่า เติมนี่มีปัญหาอะไรนะครับ ผมจะได้ลงมติถูกครับท่านประธานฯ
ขอบคุณครับ

- ๕๑/๑

๑๒๖

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

มิ่งขวัญ ๕๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองอธิบดีตอบครับ เชิญครับ

นายรัชชัช พิทักษ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม รัชชัช พิทักษ์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กฎหมายเดิมกับร่างที่แก้ไขใหม่จะมีข้อแตกต่างกันอยู่ตรงที่ว่า กฎหมายปัจจุบันก็คือ กฎหมายเดิมคือกฎหมายปัจจุบันนี้ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขว่า เวลาจะเข้าชื่อกันเพื่อที่จะเสนอญัตตินี้จะอย่างไรนะครับ กฎหมายปัจจุบันเพียงแต่บอกว่า มตินั้นใช้เท่าไรก็คือ ๓ ใน ๔ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า ในทางปฏิบัติถ้าหากจะมีผู้ยื่นญัตติเพื่อที่จะให้สมาชิกสภา อบจ. พ้นจากตำแหน่งด้วยข้อหาเหล่านี้ะครับ เราจะใช้การยื่นญัตติแบบมีผู้รับรองธรรมดาเท่านั้น แต่ว่าโดยหลักของการที่จะขับสมาชิกออกจากสมาชิกภาพจำเป็นจะต้องมีเสียงจำนวนหนึ่งพอสมควรเข้าชื่อกันเสียก่อน ตามหลักทั่ว ๆ ไป ในกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๔ ได้กำหนดสัดส่วนไว้ว่า ต้องใช้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ ใน ๔ แต่ว่ากฎหมายนี้ที่ได้แก้ไขใหม่ก็ได้บัญญัติให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้นว่า จะต้องมีการมีสมาชิกรายชื่อจำนวนเท่าใดเสียก่อนนะครับ เข้าชื่อกันเพื่อที่จะยื่นญัตติ ก็ได้กำหนดไว้ ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ อันนี้ก็เป็นเหตุผล ก็เขียนให้ชัดเจนขึ้น ไม่ใช่ใครนี่ก็จะต้องการที่จะให้ใครพ้น และก็ทำเป็นญัตติ แล้วก็มีคนรับรอง ๒ - ๓ คน นี่เป็นเหตุผลประการแรกที่กำหนดแตกต่างไปจากกฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันครับ ส่วนหลักการนอกนั้นยังคงเดิมคือ มติที่จะให้สมาชิกพ้น ๓ ใน ๔ ก็ยังคงเหมือนเดิมกับกฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิจิต พูลลาภ ครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ผมเห็นด้วยในร่างเดิมครับ ที่กำหนดไว้ต้องมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ถึงจะยื่นถอดถอนสมาชิกสภาจังหวัดนี้ได้ครับ ก็เพื่อจะให้การถอดถอนได้ยากขึ้น อย่างที่ท่านรองอธิบดีผู้มาชี้แจงได้ชี้แจงไปแล้ว มิฉะนั้นก็จะยกว่าใครเสื่อมเสีย ยกมาเป็นมติ ๓ ใน ๔ ซึ่งก็เคยมีปรากฏอยู่ ผมไม่เอ่ยจังหวัดแล้วกัน

๑๒๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

มิ่งขวัญ ๕๑/๒

เดี๋ยวจะไปว่าพิจิตร เพราะฉะนั้นเป็นการดีแล้วครับ ที่จะทำให้เป็นการถ่วง ทำให้รอบคอบขึ้น แม้แต่การกำหนดในการถอดถอน ส.ส. ส.ว. เราก็ยังมีกำหนดไว้นะครับ ก็เป็นที่ไปที่มา ผมเห็นว่ามาตรานี้ (๑) เหมาะสมแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสงวน นันทชาติ ครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ท่านประธานฯ ครับ ผมเคยมีประสบการณ์อยู่อย่างหนึ่งในกฎหมายลักษณะนี้นะครับ ที่จังหวัดผมรู้สึก อบต. เขาก็ใช้เหมือนกับ (๑) นี้นะครับ มี อบต. คนหนึ่งเคยมาปรึกษาผมว่าดูสภาของเขา คือเขาเป็นเสียงข้างน้อยและมีจำนวนน้อยด้วย แล้วฝ่ายบริหารมีเสียงข้างมากกว่า โดยเพียงแค่เกิดจากการเสนอที่ ท่านประธานฯ ครับ หนังสือเสนอที่ลักษณะวิจารณ์สภา อบต. ที่นั่นเขาสงสัยว่าจะเป็นบุคคลนี้ เขาก็ลงมติให้ออก เขาก็มาปรึกษาผม ที่นี้ผมเห็นว่าในความเห็นของท่านสันติภาพน่าจะมีหลักการที่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมากขึ้น -----

- ๕๒/๑

เพราะคำว่า “นำมาเสื่อมเสียหรือไม่สงบเรียบร้อย” ประมาณไหน รู้สึก็จะประมาณยาก แต่พรรคสามนี้ผมก็เห็นด้วยว่า การกระทำอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็น่าเห็นด้วย แต่ว่าอันที่ ๑ ประพฤติเสื่อมเสียและก่อความไม่สงบเรียบร้อย ผมไม่เห็นด้วย ผมเห็นด้วยกับท่านสันติภาพที่ชัดเจน คือถ้าหากว่าเราเอาตัวนี้เป็นถอดถอนของ ส.จ. เขานี้ เท่ากับว่ากฎหมายฉบับนี้มีความเข้มงวดยิ่งกว่าวุฒิสภาด้วยซ้ำไป เพราะวุฒิสภาชัดเจนว่าต้องเป็นอย่างนั้น ต้องเป็นอย่างนั้น แต่ของเขานี้ไม่เป็นตามที่รัฐธรรมนูญกล่าวอ้าง ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับประเด็นนี้ขอปิดอภิปรายนะครับ ความในมาตรา ๑๑ (๗) มีท่านสมาชิกฯ ขอแปรญัตติ สำคัญคือหลักเกณฑ์ในการที่จะถอดถอนนั้นให้ยึดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ เป็นหลัก กับข้อความกว้างเดิมนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นชอบให้มีการแก้ไขหรือเห็นด้วยกับการแก้ไขขอให้กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นคงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วยเชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่ร่วมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ เสียงข้างมากเห็นควรไว้ตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“(๘) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียง เห็นว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด”

๑๒๕

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สำรวม ๕๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรสิทธิ์ ใน (๘) พรรคสองศรี รับ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ในมาตรา ๑๑ พรรคสองศรี คือที่ขึ้นว่า
“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพ” ต้องเป็นพรรคสองของมาตรา ๑๑ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พรรคสองของ (๘) ใช่ไหมครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : ไม่ใช่ครับ (๘) คือวงเล็บหนึ่ง
ผมว่าอันนี้เป็นพรรคสองของมาตรา ๑๑ ที่แก้ไข ไม่เกี่ยวกับ (๘) (๘) เป็นเรื่องราษฎร
ลงชื่อถอดถอนครับ ไม่ใช่ครับ อันนี้เป็นพรรคสองของมาตรา ๑๑ ที่แก้ไขโดย
มาตรา ๔ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ถูกนะครับ ผมจะได้อภิปรายเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญเลยครับ

- ๕๓/๑

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : ที่ผมต้องลุกขึ้นอภิปรายและขอแปรญัตติในนามคณะกรรมการครั้งนี้ก็เพราะว่า ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร ไปทำหน้าที่เสมือนกับตุลาการ ที่ผมบอกตรงนี้เพราะว่าอะไรครับ เพราะเป็นผู้มีอำนาจชี้ขาดคุณสมบัติของบุคคล ซึ่งฝ่ายบริหารผมเห็นว่าทำไม่ได้ ที่ผมพูดตรงนี้ก็เพราะว่า ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดคุณสมบัติของบุคคลไว้หลายมาตรา ซึ่งไปเกี่ยวโยงกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เกี่ยวกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ ผมยกตัวอย่างง่ายๆ ว่า สมมติว่ามีการร้องเรียนว่า สมาชิกสภาจังหวัดล้มละลาย ผู้ว่าฯ สามารถชี้ขาดได้ไหมว่า สมาชิกคนนั้นล้มละลาย ผมอยากจะถามว่า ผู้ว่าฯ สามารถชี้ขาดได้ไหม ถ้าอ่านประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ แล้วจะเห็นว่า ถ้าเกิดมีกรณีสงสัยว่า สมาชิกผู้นั้นล้มละลาย อยู่ใน (๖) เชื่อมโยงมาตรา ๕ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ผมดูกฎหมายมาแล้วทั้งหมดครับ เกี่ยวโยงกันทั้งหมดครับ อย่าเพิ่งพูดให้ผมเขว ผมพยายามจะพูดในสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ให้สภาแห่งนี้เห็นว่าทำไม่ได้จริง ๆ หยิบพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วอ่านมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ ดูครับว่าการขาดคุณสมบัติข้อนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดทำได้ไหม ยกตัวอย่างอีกอย่างหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถตั้งดุลพินิจเรื่องคุณสมบัติหรือเรื่องสัญชาติของสมาชิกได้หรือไม่ นี่คืออำนาจตุลาการ ไม่ใช่อำนาจบริหาร และอาจจะมีสมาชิกฯ บอกว่า คำสั่งนี้เป็นคำสั่งบริหาร ผมกลับเข้าใจว่าไม่ใช่คำสั่งบริหาร เพราะถ้ากฎหมายจะเห็นว่าคำสั่งนี้ไม่สิ้นสุด กฎหมายจะเขียนไว้อย่างนี้ว่า ไม่ตัดสิทธิ ผู้ที่เสียหายนั้นจะไปใช้สิทธิทางศาล นั่นถึงจะเข้าใจได้ว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นการตั้งของผู้ว่าฯ คำสั่งของผู้ว่าฯ นั้นเป็นคำสั่งทางบริหาร นี่ไม่ใช่ นี่เป็นคำสั่งของทางตุลาการ ผมจึงเห็นว่า ถ้าบัญญัติไว้อย่างนี้เป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ ขัดอย่างไรครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้ที่อ้างขึ้นมา คำปรารภไม่ได้ยกข้ออ้างว่าสามารถที่จะอ้างได้อย่างไร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ไม่มีบัญญัติไว้ด้วย และอีกอย่างหนึ่งผมเทียบเคียงตามรัฐธรรมนูญครับ การวินิจฉัยคุณสมบัติของบุคคล เขาให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัย ตามมาตรา ๘๖ คุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หยิบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๖ ดูครับ จะเห็นว่าการวินิจฉัยว่า

๑๓๑

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

กัชนี ๕๓/๒

ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือไม่ต้องให้สมาชิกฯ ลงชื่อเสนอต่อประธานสภา และประธานสภา
ยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัย นี่คือนิติบัญญัติที่ผมเอามาทาบเคียงให้ทราบว่า
การบัญญัติอย่างนี้ผมไม่เห็นด้วย ผมจึงขอแก้ไขเป็นดังนี้ว่า ตามวรรคสองนะครับ “เมื่อมี
ข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม
(๔) (๕) หรือ (๖) ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม
ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อต่อผู้ว่าราชการ
จังหวัดเพื่อยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของผู้สิ้นสุดลงหรือไม่
คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นให้ถือเป็นที่สุด” คือผมขอศาลเดียว คือให้ศาลชั้นต้นเป็นผู้วินิจฉัย
ว่าสมาชิกภาพนั้นสิ้นสุดลงหรือไม่ เหตุผลตามที่ผมกล่าวมา ผมขอแปรญัตติตามที่ผม
ได้ชี้แจงแล้วนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ที่ทำคำแปรญัตติแจ้งให้
ท่านสมาชิกฯ แล้วนะครับ จะได้ดูง่ายขึ้น เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

- ๕๔/๑

๑๓๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. ๕๔/๑

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมการ ผมก็เห็นเช่นเดียวกับ ท่านกรรมการผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ขอบก๊วยที่เอ่ยนาม ท่านสุรสิทธิ์ นัทรชัยเดช เพราะว่าผมก็ได้อภิปรายมาครั้งหนึ่งแล้ว (๘) วรรคสอง เมื่อมีข้อสงสัย เกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) (๔) ก็คือขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ ครั้งติดต่อกันโดย ไม่มีเหตุอันสมควร (๕) ก็คือในเรื่องของเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงทางอ้อม ในสัญญาที่มีต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะกระทำ หรือ (๖) ก็คือในเรื่องของการขาดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ วรรคสอง มาตรา ๕ วรรคสองนี้ก็ยิ่งไปกันใหญ่ท่านประธานฯ ครับ ที่บอกว่า “กรณีที่ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ตามกำหนดเวลาใน วรรคสอง หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอรัฐมนตรีให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” อันนี้เป็นเรื่องใหญ่เลย เพราะว่าสามารถที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอไปถึงรัฐมนตรี ให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ อันนี้ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าจะ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยโดย รัฐบาลส่งไปปกครองที่จังหวัด เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดของรัฐบาลกลาง แต่ก็สามารถยุบ สภาเสนอรัฐมนตรียุบสภาที่มาจากประชาชนทั้งจังหวัด อันนี้เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาให้ ละเอียดถี่ถ้วนให้รอบคอบ เพราะว่าเราให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดทั่วทั้งจังหวัด และสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็คือสภาของจังหวัดที่พี่น้องประชาชนทุกคน เลือกตั้งมา และอำนาจของปวงชนนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดนี้จะมีสิทธิไปโต้แย้งได้ไหม จะไปค้านอำนาจได้ไหม ลองคิดดูซิครับผมพูดแล้วว่า คุณสมบัติของ ส.ว. ก็คือ ส.ส. ก็คือยังกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งใครจะไปชี้ขาดไม่ได้ นอกจากรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ การจะถอดถอนออกจากตำแหน่งก็ต้องให้ตัวแทนของประชาชน คือสมาชิกเช่นเดียวกัน อย่าง ส.ว. ถอดถอนกันก็ต้องใช้เสียง ๓ ใน ๕ ครับท่านประธานฯ ครับ อันนี้ก็ เห็นด้วยกันครับ ขาดการประชุม ๓ ครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร แล้วให้

๑๓๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐสภา ๕๔/๒

ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจัยชี้ขาดเลยว่าจะสิ้นสุดหรือไม่สิ้นสุดสมาชิกภาพของท่าน
 อย่างนี้ผมคิดว่าไม่ถูกต้อง ก็น่าจะให้สถานั้นแหละครับวินิจัยชี้ขาดเหมือนในวรรคแรก
 ใช้เสียงอาจจะ ๒ ใน ๓ หรือ ๓ ใน ๔ ก็บัญญัติไป ไม่ใช่ว่าฝ่ายเข้าเป็นฝ่ายประธานสภา
 แต่อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายตรงข้ามส่งใบลาแล้วไม่ให้ลา หาวาขาด ทำอย่างนี้ติดต่อกัน
 ๓ ครั้งนี้ สมาชิกภาพของเพื่อน ส.จ. ผม หรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็
 ขาดสิทธิสิ้นลงนะครับ อย่างนี้ไม่ถูกต้องครับ เหมือนวุฒิสภาเรานี้ก็เหมือนกันก็มี
 ระเบียบการลาขึ้นมา เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่หมิ่นเหม่ต่อการคานอำนาจของ
 ประชาชน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นตัวแทนประชาชน ประชาชน
 ทั้งจังหวัด อย่าง ส.ว. ก็ตัวแทนประชาชนทั้งประเทศนะครับ จะให้คนใดคนหนึ่งมา
 วินิจัยชี้ขาดให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนี้ผมเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควร ไม่มีเหตุอันสมควร
 จริง ๆ จะให้เลือกตั้งโดยตรงได้อย่างไรครับท่านประธานฯ ก็แต่งตั้งกันเสียเลย ถ้าแต่งตั้ง
 ผู้มีอำนาจแต่งตั้งก็วินิจัยชี้ขาดสิ้นสุดสมาชิกภาพได้ แต่ว่าเลือกตั้งมาจากประชาชนนี้
 แล้วให้คนซึ่งไม่ใช่ประชาชนเลือกตั้งมาวินิจัยชี้ขาดให้สิ้นสุดนี้ มันไม่ถูกต้อง
 ท่านประธานฯ อย่างไรก็ไม่ถูกต้อง อันนี้ลองตรองดูให้ดีเถอะครับ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้
 เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก เป็นสิ่งที่จะคานอำนาจให้เกิดความสมดุลกันในเรื่องของ
 อำนาจฝ่ายบริหารกับสิ่งที่มาจากอำนาจประชาชนโดยตรง เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณา
 ให้รอบคอบ ผมเห็นควรให้แก้ไขตรงนี้ ส่วนจะแก้ไขอย่างไรเพื่อนสมาชิกฯ ของผม
 ก็คงจะพิจารณาต่อไป แล้วฝากผู้ที่อยู่ข้างบนนะครับ เป็นตัวแทนของการชี้แจงนี้
 ได้ช่วยพิจารณาให้รอบคอบต่อเพื่ออีกสักครั้งครับ เพื่อผลประโยชน์ของผู้ที่มาจาก
 ประชาชนครับ เพราะผมก็มาจากประชาชนครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ คือเอาประเด็นที่เราเห็นด้วย
 กับร่างเดิมกับประเด็นที่เราเห็นแตกต่างหรือจะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ ก็จะได้
 กระชับขึ้น เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ก่อนอื่น

๑๓๔

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จ. ๕๔/๓

ผมขอร่างเดิมนี้นะครับ คำว่า “ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว”
ข้อเท็จจริงที่ผมเคยเจอ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด คำว่า “โดยเร็ว” นี่ผมไม่ทราบว่
หมายความว่าถึงแค่ไหน ฟังดูตัวอักษรนี้ไม่ยากครับ แต่ป็นิ่งยังไม่เร็วเลยครับ
พอทำครับ ผู้ร้องนี้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองบอกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ บัดนี้
ปฏิบัติงานล่าช้ามากขอให้ศาลสั่ง คำว่า ให้พิจารณาโดยเร็ว นี่ให้เร็วครับ-----

- ๕๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ศาลชั้นต้นก็ตั้งบอกว่า ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการวินิจฉัยให้เสร็จภายใน ๒๐ วัน แทนที่จะได้ดำเนินกรับ แปล่ากรับ อุทธรณ์ไปศาลปกครองสูงสุด นี่แหละครับการที่กฎหมายเขียนไว้แล้วมันหละหลวมนะครับ ใช้คำว่า โดยเร็ว ถ้าคนไม่มีจิตสำนึกการทำงานไม่เร็ว อันนี้เป็นตัวอย่าง ที่นี้ผมก็คิดว่าถ้าหากว่าเขียนอย่างไรให้ชัดเจนไปยิ่งกว่านี้ว่าภายในกี่วัน จะได้ไหม ผมก็เรียนถามผู้ชี้แจงนะครับ ส่วนของท่านสุรสิทธิ์ที่ท่านขอแปรญัตติมานั้น ผมก็ว่าดี แต่ที่ท่านบอกว่าเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นจะมีปัญหาต่อไป ศาลชั้นต้นอาจจะไม่ยื่นที่จังหวัดก็ได้ครับ สมมุติว่าจังหวัดพิตรของท่านสุรสิทธิ์มีปัญหาเขาไปยื่นที่ ศาลชั้นต้นแม่ฮ่องสอนได้ไหมครับ แล้วศาลชั้นต้นยังมีศาลแขวง ศาลจังหวัดอีกครับ ท่านสุรสิทธิ์ครับ ผมเรียนท่านประธานฯ ไปยังท่านสุรสิทธิ์นะครับ ตรงนี้ผมก็อยากจะลงคะแนนให้ท่านนะครับ แต่ไม่ชัดเจนท่านครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านต้องการแสดงความเห็นเยอะเลยในมาตรานี้ครับ เชิญ ท่านแก้วสรร อติโพธิ ก่อนครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมมีความเห็นว่าตามร่างนั้นก็ได้ร่าง ถูกต้องตามหลักวิชาแล้วก็รัฐธรรมนูญเป็นอันดีแล้วนะครับ กล่าวคือถ้าท่านสมาชิกฯ โดยรัฐธรรมนูญนะครับ หมวคว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้บังคับมาตรา ๑ รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ ของประชาชนในท้องถิ่น มาตรา ๑ ก็บอกว่า ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ ความหมายตามนัยนี้หมายความว่า ท้องถิ่นจะเป็น อบต. อบจ. หรือเทศบาล โปรระลึกว่าท่านไม่มีอำนาจอธิปไตยของตนเอง ท่านไม่ใช่ดาวฤกษ์ ท่านเป็นเพียง ดาวเคราะห์ที่รับแสงรับอำนาจจากรัฐ มอบกิจการท้องถิ่น มอบกิจการชุมชนให้ไปปฏิบัติ แทนรัฐ ต้องเข้าใจตรงนี้นะครับ แต่ในกรณีของรัฐสภาของเรานี้ เราเป็นอำนาจนิติบัญญัติ เรามี ส่วนใช้อำนาจอธิปไตยของชาติ การที่จะให้นายกรัฐมนตรีมาสั่งให้ ส.ว. คนนั้นออก คนนี้ออกไม่ได้ ต้องไปศาลรัฐธรรมนูญ แต่ในกรณีของท้องถิ่นนี้นะครับ ถ้าตามทฤษฎี เป็นอย่างที่ผมกล่าว แล้วรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญชัดเจนแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นในโครงสร้าง

๑๓๖

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

วนิดา ๕๕/๒

ของการปกครองท้องถิ่นของไทยนี้เขาเรียกว่า อำนาจกำกับดูแลของรัฐ ถ้าท่านประธานฯ คู
 มาตรา ๒๘๑ วรรคสอง การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่
 กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประ โยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือ
 ประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม อำนาจกำกับตรงนี้มีได้หลายอย่าง แต่สิ่งที่สำคัญ
 และก็เป็นหลักสากล ถ้าท่านไปดูประเทศที่ปกครองโดยรัฐเดี่ยวนะครับ ฝรั่งเศสหรือญี่ปุ่น
 ถ้าตัวแทนท้องถิ่นประพฤติผิดหรือกระทำการขัดต่อกฎหมาย ผู้ว่าราชการจังหวัดจะใช้
 อำนาจตามกฎหมายนี้แทนรัฐแล้วก็สั่งให้พ้นสมาชิกภาพ แม้ว่าจะมีศาลคอยรับอุทธรณ์
 ได้แย้งกันอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นกฎหมายท้องถิ่นของเราไม่ว่าจะฉบับไหนจะมีบทบัญญัติ
 อย่างนี้ทั้งสิ้น อบจ. อบต. เทศบาล ไปศึกษาดูเถอะครับ ถ้าสมาชิกมีความประพฤติที่เป็น
 ปัญหาผู้ว่าฯ จะเป็นคนรักษากฎหมาย ถ้าขาดคุณสมบัติล้มละลายผู้ว่าฯ ก็จะเป็นคนซึ่ง
 มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๑ (๕) ผู้ว่าฯ ก็ชี้ -----

- ๕๖/๑

๑๓๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สุภาภรณ์ ๕๖/๑

เพราะฉะนั้นนี่เป็นการรักษากฎหมายตามข้อเท็จจริงที่มีอยู่ แต่ถ้าเป็นเรื่องความประพฤติเสื่อมเสีย ไม่สงบเรียบร้อย ปฏิบัติงานไม่บรรลุผล ตรงนี้ราษฎรเขาจะจับได้กันเองหรือไม่ ส.จ. ก็ไล่ออกไปเอง ท่านผู้ว่าฯ เป็นผู้รักษากฎหมาย ถามว่ากฎหมายนี้จะผิดอธิปไตยท้องถิ่นหรือ คำตอบคือ ไม่ได้ละเมิด เพราะท้องถิ่นไม่มีอธิปไตย เพราะฉะนั้นกฎหมายอำนาจในระดับ้านาจอธิปไตย คือสภานี้ไปเทียบกับสภาจังหวัด คนละเรื่องนี่คือท้องถิ่นเอาอำนาจของรัฐ ไปปฏิบัติ แล้วรัฐก็สร้างกฎหมายควบคุม แล้วต้องมีคนดูแล ซึ่งก็คือผู้ว่าฯ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจิโรจน์ โชติพันธุ์ เชิญครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ความจริงท่านประธานฯ ครับ ผมก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านทักท้วงเรื่องเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่ว่า ทำไมมาวินิจฉัยและชี้ขาดปัญหาต่าง ๆ น่าจะเป็นเรื่องศาลอย่างไรก็ตามท่านครับ ก็ไม่ใช่ความคิดที่ผิด แต่ว่าข้อเท็จจริงแล้วท่านครับ ในร่างพระราชบัญญัติ อบจ. ฉบับนี้ได้อยู่แล้วครับ คอมพลีต (Complete) อยู่แล้ว ที่เขาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัย ที่เป็นอย่างนั้นกระผมต้องขอลำดับเล่าให้ท่านประธานฯ ฟังนิดหน่อยครับ ขอเวลาสั้น ๆ ครับ คือการปกครองของประเทศไทยเรานั้น เรามีการปกครองแบ่งเป็นส่วนกลาง ศูนย์รวม มีนายกรัฐมนตรี เรามีการปกครองส่วนภูมิภาค เขาเรียกว่า การแบ่งอำนาจ ตั้งตัวแทนไป ในกรุงเทพฯ มีกระทรวงมหาดไทย จังหวัดนั้นมีจังหวัดซึ่งแบ่งอำนาจไปจากรัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทย แต่พอไปถึงระดับท้องถิ่นท่านประธานฯ ครับ เขาเรียกว่า การกระจายอำนาจ ซึ่งอันนี้ละครับ พี่น้องประชาชนปกครองด้วยตัวเองตามหลักการปกครองท้องถิ่นของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นทำไมผมบอกว่า เหมาะสม ที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาควบคุมดูแลนี้เหมาะสมเพราะอะไรครับ ท่านประธานฯ เรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมถึงเทศบาลก็ตามท่านประธานฯ เรื่องนี้เป็นเรื่องกรอบอยู่ในการปกครองของประเทศไทย มี พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

๑๓๘

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สุภาภรณ์ ๕๖/๒

ภูมิภาค เขามีระเบียบท่านครับ เป็นเรื่องของการปกครอง ความจริงแล้วท่านประธานฯ ครับ สมัยก่อนองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นบริหารงานโดยผู้ว่าราชการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นนายกองค์การ เดียวนี้เขาให้ผู้ว่าฯ ออกไปแล้ว แต่ว่าเขาก็ยังให้ผู้ว่าฯ นี้คอยดูแล ดูแลแทนกระทรวงมหาดไทย อย่างที่ท่านบอก ทำไมไม่ให้ศาลละ ทำไมไม่ให้ผู้ว่าฯ ใหญ่ละ ผู้ว่าฯ ไม่ได้ใหญ่แล้วเดี๋ยวนี้ครับ ไปใหญ่อะไรครับ หมดยานาแล้ว กระผมก็เคยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดมาท่านครับ ลงจากเวทีแล้ว ไม่ได้ใหญ่ครับ แต่เขาให้ดูแลในฐานะเป็นหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นที่ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง ในจังหวัด ท่านประธานฯ ครับ ทางปกครองนั้นผู้ว่าฯ ใหญ่ที่สุดครับ แต่ใหญ่สุดไม่ใช่ว่ามีอำนาจ ไม่ใช่มีอะไร ไม่ใช่เลยครับ เดียวนี้กำลังเป็นซีอีโอ ขยับตัวไม่ได้ผู้ว่าฯ นี้ น่าสงสาร ผมบอกตรง ๆ ท่านครับ ไม่ใช่ว่ามาคุมองค์การนี้จะใหญ่ ไม่ใช่ซะครับ คอยมาช่วยตัดสินใจอะไรแค่นั้นเอง เพื่ออยู่ในกรอบการปกครอง คืออย่างนี้ท่านครับ ท่านประธานฯ ต้องมาดูอีกทีหนึ่ง แล้วท่านสมาชิกฯ จะยกให้ศาลโน้น ผมฟังอยู่เมื่อสักครู่นี้ ถูกผิดไม่รู้ละ ไปให้ศาลได้อย่างไร ศาลนี้คดีความ ประชาชนเขาทะเลาะกันนั้นจะบ้าตายอยู่แล้ว เดียวนี้ละครับ โน่นผู้พิพากษาเราบอกว่า จะเป็นผู้พิพากษาได้ต้อง ๒ ปี ท่านบอกว่า ไม่ได้แล้ว คดีมีมาก เป็นร้อย ๆ พัน ๆ คดี ทำไมเรื่องแบบนี้จะต้องเอาไปให้ศาลเขา เรื่องอะไรเราไปให้ศาลเขาละ ศาลเขามากนะครับปัญหานี้ จัดสินคดีความนี้ตายเลยนะครับ นี่เป็นเรื่องของการปกครองแท้ ๆ อยู่ในกรอบในระเบียบ และไม่ใช่ผู้ว่าฯ จะใหญ่อะไร ก็ไม่ได้ใหญ่ละครับ มาช่วยเขาเลย ๆ อย่าไปคิดว่าผู้ว่าฯ ใหญ่ละครับ จริง ๆ มาช่วยเขาครับ -----

- ๕๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๓๕

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณช ๕๗/๑

เพราะฉะนั้นเพื่อให้ไม่เสียเวลาท่านประธานฯ ครับ สรุปว่าผมขอสนับสนุนว่านี่ล่ะครับ มาตรการที่เราพูดกันมานี้คืออยู่แล้วครับ ๑. ให้ผู้ว่าฯ ขุดก็ตาม ขุดที่ว่าขุดไม่ใช่ขุดอยู่ ๆ ผู้ว่าฯ ไปขุดนะครับ ขุดเพราะองค์การมีปัญหา ไม่ใช่ขุด ๆ ผู้ว่าฯ ไปแกล้งขุด ไม่ได้หรอกครับท่าน เขาก็บอก อ้าว นี่ขุดแล้ว เขาก็เสนอมา ผู้ว่าฯ ก็เซ็นคำสั่งขุดไปแค่นั้นเองครับ และการวินิจฉัย คุณสมบัติต่าง ๆ เหมือนกัน ผู้ว่าฯ ก็วินิจฉัยไปอย่างนั้นครับ แต่ถ้าเหลือบว่ากว่าแรงก็ต้อง ถึงศาลท่านครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ล่ะครับ เป็นกรอบ เป็นระเบียบที่กระผมคิดว่าน่าจะ เหมาะสมอยู่แล้วที่เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยโดยแท้จริง อย่าไปโยนให้กระทรวง ยุติธรรมเลยครับ กระทรวงนั้น กระทรวงนี้อย่าเอาไปโยนเลยครับ เอาที่กระทรวงมหาดไทย คุณให้ตีพ้อเถิดครับ ผมว่าอันนี้จะสะดวกและเป็นประโยชน์ และมีประสิทธิภาพแก่การ ปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุน ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ มาตรการ ดังที่กล่าวนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเชื้อ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านยืนตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ ในวาระนี้เกี่ยวกับ เรื่องอำนาจในการพิจารณาเรื่องสมาชิกภาพตาม (๔) (๕) และ (๖) ของผู้ว่าราชการจังหวัด ประเด็นนี้ผมเห็นด้วยตามร่างเดิมทุกประการ เพราะอะไรท่านประธานฯ ครับ ผมขอเน้น นะครับว่าตามคำอภิปรายของท่านอาจารย์แก้วสรรครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านนะครับ ผมว่าเป็นเรื่องที่ต้องครับ การที่ทางรัฐบาลหรือว่าส่วนกลางนั้นกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น ปกครองกันเองนั้นนะครับ ไม่ใช่ว่าจะเป็นอำนาจอิสระ ไม่ใช่จะมีอำนาจทุกอย่างที่ตัดขาด จากส่วนกลาง ส่วนกลางนั้นต้องคอยเป็นผู้คอยดูแลกำกับเมื่อเกิดปัญหา ที่นี้ในประเด็นนี้ ในมาตรานี้และวาระนี้นะครับว่ามีปัญหาเรื่องสมาชิกภาพนะครับ ใครจะเป็นผู้ตัดสิน ล่ะครับ ถ้าไม่ตัดสินเรื่องสมาชิกภาพ การดำเนินกิจการในการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็จะ มีปัญหา ก็ให้ผู้ว่าฯ ในฐานะซึ่งเป็นอำนาจจากรัฐ จากส่วนกลางเป็นผู้ตัดสิน อันนั้นถูกต้อง ด้วยประการทั้งปวง เพราะฉะนั้นผมเห็นในร่างนี้นะครับว่าเห็นด้วย

LIRT

อีกประเด็นหนึ่งนะครับ ผมคงไม่ลงในรายละเอียดนะครับ เพราะว่าท่านอาจารย์แก้วสรนันได้อภิปรายค่อนข้างชัดเจนนะครับว่า แยกขาดจากกันไม่ได้ ที่นี้ในคำแปรญัตติด้วยความเคารพนะครับ ในคำแปรญัตติของท่านสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช นั้นท่านได้แปรญัตติว่าในการพิจารณาเรื่องสมาชิกภาพนั้น ท่านเริ่มต้นต้องให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าชื่อกันไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ เริ่มต้นจากนี้ แล้วถึงให้ผู้ว่าฯ ทำคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณาว่าขาดสมาชิกภาพหรือไม่ ตรงนี้สำคัญครับท่านประธานฯ ครับ เพราะว่า การพิจารณาเรื่องสมาชิกภาพของสมาชิกนั้น แล้วให้สมาชิกด้วยกันเองต้องลงชื่อกันถึง ๑ ใน ๓ ทางปฏิบัติจะเป็นไปได้ไหมครับ ความเกรงใจครับ ความอยู่ด้วยกันแล้วต้องมาตัดสินสมาชิกภาพกันเองนะครับ ผมคิดว่าการปฏิบัตินั้นค่อนข้างจะลำบากและการปฏิบัติ นั้นจะเป็นไปได้ยาก โอกาสที่สมาชิก ๑ ใน ๓ นั้นจะลงชื่อเพื่อให้พิจารณาสมาชิกภาพกันเองจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าไม่เกิดขึ้นตรงนี้ผู้ว่าฯ ก็ไม่มีอำนาจในการจะไปยื่นคำร้อง เพราะฉะนั้นในร่างเดิมถูกต้องแล้วครับ ด้วยเหตุ ด้วยผลต่าง ๆ และด้วยความเคารพนะครับ ว่าคำแปรญัตติของท่านสุรสิทธิ์นั้น ผมคิดว่าจะไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง เพราะผมเชื่อว่า ๑ ใน ๓ ที่จะมาลงชื่อกันเพื่อพิจารณาสมาชิกกันเองนั้น ความเกรงใจเหล่านี้ ความทำงานร่วมกันและการต้องมาทำหั่นกันเองเพื่อให้พ้นสมาชิกภาพไปนั้น เป็นไปด้วยความลำบากครับ ผมไม่เห็นด้วยนะครับ และก็ขอยืนยันตามร่างเดิมครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จันทบุรีครับ ท่านครับในข้อที่กำลังอภิปรายกันอยู่นะครับ คงจะไม่ใช่ว่า ๘ แล้วนะครับ เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพตามที่ให้ชื่อว่า เป็นผู้ตัดสินใจนี้ นะครับ ผมขอกราบเรียนที่ประชุมแห่งนี้ว่าในฐานะที่ทำงานท้องถิ่นมาครึ่งชีวิตของการทำงาน พบว่าผมมีปัญหากับผู้ว่าฯ มาตลอด แต่มีชื่อว่าผู้ว่าฯ จะเป็นที่จะไม่มีพิจารณาอนุญาต ไม่มีวินิจฉัย แม้ว่าจะมีปัญหากับผู้ว่าฯ มาตลอด แต่ผู้ว่าฯ วินิจฉัยถูกผมก็เคารพ ที่ผ่านมามีผู้ว่าฯ ก็มีประสบการณ์มากมายที่จะวินิจฉัยในฐานะที่เป็นตัวแทนไปจาก ส่วนกลางได้ ซึ่งผมก็ยอมรับได้ ผมจะไม่พูดถึง (๔) หรือ (๕) แต่จะพูดถึง (๖) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ วรรคสอง ตรงนี้สำคัญสำหรับประเทศชาติมากครับ สำคัญสำหรับองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมาก โดยเฉพาะผมทำงานในกรมการ การปกครองมา ๓ ปี เกือบจะ ๔ ปีแล้วนะครับ เรื่องของในมาตรา ๘ วรรคสองนี้ นะครับ กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ตามกำหนด เวลา ในวรรคสองนะครับ หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอรัฐมนตรีให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ท่านครับถ้าเลือกมาเป็นปีแล้วยังไม่สามารถเรียกประชุมได้ เลือกมาเป็นปี ไม่สามารถมีประธานดำเนินการได้ ต้องอาศัยงบประมาณเก่า ๆ หรืองบประมาณเก่า ๆ ดำเนินการต่อถ้าจะมีข้อยกเว้นตามที่เคยมีอยู่ ผมถือว่าสภาแห่งนี้มีความผิดอย่างร้ายแรง ทั้งสมาชิกที่ได้รับเลือกมา มีความผิดอย่างร้ายแรง เพราะว่าไม่สามารถที่จะรับผิดชอบต่อ การกิจที่ประชาชนมอบให้ได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะ เสนอรัฐมนตรีให้ดำเนินการโดยเร็ว มิฉะนั้นจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อองค์การ บริหารส่วนนั้น ๆ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ผมจึงมีความเห็นว่าร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอมาแล้ว นั้น สภาผู้แทนราษฎรเสนอมาแล้วนั้นเป็นร่างเดิมที่ถูกต้องแล้วครับ ขอบพระคุณครับ ท่านครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : อภิปรายมาพอสมควรแล้วนะครับ แล้วประเด็นที่ซ้ำเดิม ผมจะให้เจ้าของที่ขอสงวนคือท่านสุรสิทธิ์ท่านเดียว แล้วเดี๋ยวผมจะขอมติ เชิญท่านสุรสิทธิ์ นัตรชัยเดช ครับ

นายสุรสิทธิ์ นัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ จริง ๆ ผมว่าผมชี้แจงชัดเจน แต่ว่ามีผู้พาดพิงกล่าวถึงผม และถึงคำแปรญัตติของผมด้วย ผมจะกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังผู้ที่ท้วงติงญัตติของผมนะครับ ขอให้ท่านไปศึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๖ แล้วท่านจะรู้ว่าคำพูดของท่านที่พูดมานั้นพูดผิดนะครับ ผมร่างผมดูกฎหมายเป็นคืบ ๆ ผมเอามาร่างตรงนี้จุดประสงค์ของผมอย่างเดียวก็คือ ผมไม่อยากให้ผู้ว่าฯ เป็นผู้ชี้ขาดคุณสมบัติ เพราะอะไร ผมก็บอกแล้วผู้ว่าฯ ทำหน้าที่บริหาร ไม่ใช่ทำหน้าที่ตุลาการ และที่ที่บอกว่า (๖) มาตรา ๘ ไม่ใช่มาตรา ๘ ตามพระราชบัญญัติที่แก้ไขนี้นะครับ เป็นมาตรา ๘ แก้ไขโดยมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ พรรคสองเขาพูดถึงเรื่องคุณสมบัติ กลับไปอ่านกันใหม่ครับ มาตรา ๘ ซึ่งแก้ไขโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในมาตรา ๓ พรรคสองเขาพูดถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครนายกองค์การอะไรต่าง ๆ นั้นนะครับ ก็มีบัญญัติอยู่ในมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๔๕ กลับไปอ่านกันนะครับ -----

๑๔๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อรนิตย์ ๕๕/๑

แล้วผมจะบอกว่าผู้ว่าฯ นี่มีสิทธิจะชี้ขาดให้ผู้ใดเป็นบุคคลล้มละลายหรือ คำชี้ขาดว่าบุคคลใดตามตัวอย่างที่ผมยกขึ้นมาเป็นคำชี้ขาดคุณสมบัติของบุคคลนั้นเป็นผลไปทางอื่นด้วยว่าเขาล้มละลาย ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติให้ผู้ว่าฯ มีอำนาจพิพากษาว่าบุคคลนั้นล้มละลายที่ผมบอกว่าต้องใช้ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาดเพราะอะไร ท่านลองไปอ่านพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มาตรา ๔๕ อ่านเลยเขาจะบอกว่า บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้สมัครรับเลือกตั้งคือ ล้มละลาย คำว่า “ล้มละลาย” มีได้ ๒ อย่างตามพจนานุกรม ก็คนมีหนี้สินล้นพ้นตัว อีกอย่างหนึ่งล้มละลายโดยคำพิพากษาของศาล ผมถามว่าถ้าเกิดปัญหาอย่างนี้ผู้ว่าฯ จะมีสิทธิชี้ขาดใหม่ว่า สมาชิกท่านนั้นล้มละลาย นี่ผมถึงจะบอกว่าผมอยากให้แกจะเป็นศาลไหนก็ช่าง แต่ในแนวคิดของผมคือศาลชั้นต้นที่อยู่ในเขตอำนาจของคดีของที่บุคคลนั้นอยู่เป็นแนวนั้น ศาลชั้นต้นที่ผมพูดนี้คือศาลจังหวัดที่สมาชิกนั้นมีภูมิลำเนาอยู่แค่นั้นเอง เพราะถ้าให้อยู่อย่างปัจจุบันนี้ที่จะเอาพระราชบัญญัติเดิมนี้ ผมเห็นว่าเป็นการเพิ่มอำนาจตุลาการให้กับผู้ว่าฯ และต้องขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านอาจารย์แก้วสรร ที่อ้างโครงสร้างระดับประเทศกับระดับท้องถิ่น ผมถามว่าต่างกันอย่างไร ในเมื่อประเทศนี้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน ทำไมจะต้องไปแบ่งแยกว่าเป็นท้องถิ่นก็ดี เป็นระดับประเทศก็ดี ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้ สิ่งที่ผมทำขึ้นผมแสดงเจตนาของผมนี้ ผมคิดว่าผมล้อเลียนมาจากรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท ถ้าท่านไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแม่บทเขาก็บัญญัติไว้อยู่แล้วว่า ใช้บังคับไม่ได้ ผมจึงจำเป็นต้องให้ทำเลี่ยนลือกกฎหมายแม่บท และถ้ากฎหมายนี้เพิ่มเติมไปว่า เมื่อผู้ว่าฯ สั่งแล้วไม่ตัดสิทธิผู้ที่ถูกเพิกถอนสิทธินั้นไปฟ้องร้องต่อศาล ผมจะไม่ลุกขึ้นติติงอะไรทั้งสิ้นและจะไม่ขอแปรญัตติด้วย สิ่งที่ผมเห็นเพราะผมพิจารณากฎหมายมาหลายฉบับ ถ้าจะเป็นคำสั่งทางการปกครองต้องไม่ตัดสิทธิเขา และอีกอย่างหนึ่งผมอยากให้ทุกท่านดูพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ว่าฯ ไม่มีอำนาจใด ๆ นอกจากเป็นผู้กำกับดูแลเฉย ๆ จะให้ผู้ว่าฯ มามีอำนาจชี้ขาดคุณสมบัติของบุคคลได้อย่างไร ผมมีเหตุผลเท่านี้และขอยืนตามที่ผมแปรญัตติขอขอบคุณครับ

| แก้ว

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อสักครู่อำจารย์แก้วสรร ถูกพาดพิง
ผมให้อาจารย์แก้วสรร ในฐานะที่ถูกพาดพิง เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการ ก็เป็นความเห็นที่ต่างกันซึ่งเป็นธรรมดา ผมขอเรียนเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจดังต่อไปนี้ คือที่ผมอภิปรายว่าท้องถิ่นไม่ใช่ดาวฤกษ์ เป็นดาวพระเคราะห์ที่ได้รับมอบอำนาจจากรัฐ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่จัดตั้งท้องถิ่นไม่ใช่กฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็คือกฎหมาย อบจ. ที่เราพิจารณาอยู่นี้ แล้วถามว่าจะมอบอะไรได้แค่ไหน ผมก็อ้างอิงชี้ให้เห็นรัฐธรรมนูญว่า รัฐยังคงอำนาจที่จะตรากฎหมายเพื่อกำกับดูแลท้องถิ่นได้ เรื่องสมาชิกภาพนี้เป็นเรื่องสำคัญและเราก็ต้องการให้มีการดูแลโดยใกล้ชิด ไม่ใช่ให้ท้องถิ่นมากล่าวหาตัวเอง ผู้ว่าฯ เขาก็รักษากฎหมาย เขาไม่ได้มีอำนาจล้นฟ้าอะไร เขาก็ต้องรักษากฎหมายเพื่อจะกำกับท้องถิ่น ซึ่งผมก็ชี้ว่าเป็นหลักที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญก็เท่านั้น ส่วนประเด็นที่ ๒ เรื่องเป็นอำนาจตุลาการอะไรนี้ ผมเข้าใจอย่างนี้อาจจะไม่ตรงกับท่าน ตามความเข้าใจของผม ผม นายแก้วสรรเป็น ส.จ. อุบลฯ สมมติสถานภาพแรกของผมตามกฎหมายแพ่ง ผมมีความสามารถไปซื้อขายอะไรต่าง ๆ ได้ คนที่จะทำให้ผมล้มละลายไม่ใช่ผู้ว่าฯ ต้องเป็นศาล ศาลเป็นผู้สั่งให้ผมล้มละลาย ไม่ใช่ผู้ว่าฯ แต่ขณะเดียวกันผมเป็น ส.จ. อุบลฯ ด้วย ศาลตั้งไปแล้วผมยังเป็น ส.จ. อยู่ เพราะฉะนั้นการที่ผมพ้นจาก ส.จ. ไม่ใช่ศาลตรงนี้ผู้ว่าฯ ผู้ว่าฯ ไม่ได้มาสั่งให้ผมล้มละลาย ศาลสั่งให้ผมล้มละลาย แล้วผู้ว่าฯ มาสั่งให้ผมพ้นสมาชิกภาพ ส.จ. อันนี้เป็นการใช้อำนาจทางปกครองตามร่างพระราชบัญญัติ อบจ. ไม่ได้แย่งอำนาจตุลาการอะไรทั้งสิ้น ผมจะล้มไม่ล้มนั้นศาลยุติธรรม ว่าผมจะอยู่ใน ส.จ. ต่อไปหรือไม่ผู้ว่าฯ ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นต่างว่าไม่ใช่การล่ออำนาจตุลาการอะไรทั้งสิ้น ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เรากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อบจ. มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ และให้ใช้ความมาตรา ๑๑ ในเรื่องสมาชิกภาพของ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดและเรากำลังพิจารณาวรรคสอง ววรรคสอง
พิจารณาเฉพาะ(๔) (๕) (๖) ว่าเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การ
บริหารจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) (๖) เอา (๔) (๕) (๖) เท่านั้นนะครับ
(๔) (๕) (๖) คือขาดประชุม (๕) มีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญา และ (๖) ขาดคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๕ ววรรคสอง มีเท่านี้ครับ ไม่มีล้มละลาย ไม่มีอะไรนอกประเด็นทั้งนั้น
ผมจะขอติใครเห็นด้วยกับการแก้ไขหรือให้คงร่างเดิมครับ ผมขอติดังนี้ครับ ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับการแก้ไขที่ท่านสุรสิทธิ์และท่านสมาชิกฯ ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่ที่ว่า
“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุด
ลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่า
หนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อ
เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของ
สมาชิกผู้นั้นสิ้นสุดลงหรือไม่ คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นให้ถือเป็นที่สุด” ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วย
กับท่านสุรสิทธิ์ขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดให้คงร่างเดิมให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เชิญท่านผู้มีเกียรติที่อยู่ข้างนอกลงคะแนนครับ ในมาตรา ๔ หรือ
มาตรา ๑๑ ของมาตรา ๔ ใหญ่ในวรรคสอง (๔) (๕) (๖) เท่านั้น ใครยังไม่ได้ลงคะแนน
ครับ ลงเรียบร้อย ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับท่านสุรสิทธิ์
คือแก้ไข ๕๓ ไม่เห็นด้วย ๗๖ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าคงร่างเดิม
ต่อไปเชิญท่านเลขานุการ ววรรคสามของมาตรา ๑๑ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุด
ตาม (๘) พร้อมกันทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ที่จริงผมไม่ได้อภิปรายวรรคสาม แต่เมื่อสักครู่นี้มีข้อสงสัยอยู่นิดเดียว ไม่ใช่ที่ลงมติไปแล้ว คือท่านเลขฯ ได้อ่าน (๘) แล้วก็ไปอ่านวรรคสอง วรรคสามไปเลย อ่านไปแล้วก็มาอภิปรายวรรคสองไปเลย ส่วน (๘) มีผู้สงสัยมากมายนึกไม่ได้พิจารณา แต่อย่างไรก็ตามข้ามไปแล้ว ผมก็ไม่ทราบว่าจะทำอะไรดี ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผ่านไปแล้วครับ เมื่อสักครู່ผ่านไปแล้วครับ

เชิญวรรคสาม มีท่านผู้ใดอภิปรายวรรคสาม ไม่มีผ่านครับ เชิญท่านเลขฯ มาตรา ๕

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลง เพราะถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้น แทนตำแหน่งที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลง เพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น”

LIRT

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๒) สิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๓) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๕
- (๔) สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง โดยเห็นว่า

มีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ ให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติ”

- ๖๑/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านเลขาฯ ครับ ท่านนิเวศจะขออภิปรายประเด็นไหนครับ ตรงวรรคไหนครับ ขณะนี้เราพิจารณามาตรา ๗ ยกเลิกมาตรา ๑๘ ผ่านไปจนถึงวรรคสอง ถึง (๔) แล้ว ท่านจะอภิปรายประเด็นไหนครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในฐานะกรรมการการนับคะแนนครับ กระผมจะอภิปรายในมาตรา ๑๘ (๔) นะครับ คือกระผมเห็นว่า (๔) นี้ซ้ำซ้อน เพราะว่าการที่ประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะพ้นจากตำแหน่งนี้มีอยู่ใน (๒) ก็เขียนว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพในขณะเดียวกัน (๔) ก็ไปบอกว่า พ้นจากตำแหน่งเมื่อถูกสภาลงมติขับไล่ ซึ่งจะไปซ้ำกับมาตรา ๑๑ (๗) ซึ่งในมาตรา ๑๑ (๗) นั้นครับ กำหนดให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาจังหวัดต้องสิ้นสุดลง ซึ่งจริง ๆ ถ้าสิ้นสุดลงตามนั้นก็ถือว่าพ้นจากตำแหน่งประธานสภาไปด้วย เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าน่าจะตัดออกครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ขอโทษครับ ท่านผู้ชี้แจง เชิญท่านรองปลัดครับ

นายอนุชา โมกขะเวส (ผู้ชี้แจง) : ท่านประธานฯ ครับ ผม อนุชา โมกขะเวส รองปลัดกระทรวงมหาดไทยครับ ขออนุญาตชี้แจงในประเด็น (๔) อันนี้เป็นกรณีที่พ้นจากตำแหน่งประธานและรองประธาน โดยไม่พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านนิเวศสงสัยเพิ่มเติมไหมครับ เชิญท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าท่านผู้ชี้แจงชี้แจงเช่นนี้หมายความว่า เมื่อประธานสภากระทำผิดคือทำสิ่งที่ปรากฏใน (๔) ก็ถูกทางสภาลงมติให้พ้นจากประธานสภาเสร็จแล้วอย่างนี้ก็ไม่พ้นจากสมาชิกภาพเป็นสมาชิกสภาจังหวัด นั่นก็หมายความว่า จะต้องไปลงมติอีกครั้งหนึ่งใช่ไหมครับ ที่จะให้พ้นจากสมาชิกภาพครับท่านครับ ขอเรียนถามครับท่าน

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองปลัดครับ

นายอนุชา โมกขะเวส (ผู้ชี้แจง) : ถูกต้องครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ถูกต้องครับ ท่านยืนยันนะครับ ท่านตั้งใจไหมครับ
ไม่คิดใจนะครับ อย่างนั้นผ่านนะครับ เชิญครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“ในกรณีตามวรรคสองให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ
รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับเลือกใหม่อยู่ในตำแหน่งตามวาระของ
ผู้ซึ่งตนแทน

ผู้ซึ่งรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตาม (๑) จะดำรงตำแหน่งประธาน
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกไม่ได้
ตลอดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ได้มาประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ
ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

ประธานวุฒิสภา : มีผู้อภิปรายเชิญท่านคำนวณ ชโลปถัมภ์ ครับ

นายคำนวณ ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม คำนวณ ชโลปถัมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสิงห์บุรี จากข้อความที่แก้ไข
 เพิ่มเติมในวรรคสองของมาตรา ๒๒ นั้นครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิก
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มาประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งแรกภายใน
 ๑๕ วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด อันนี้
 กราบเรียนว่าขณะนี้เรามี กกต. แล้วมีการแจกใบเหลือง ใบแดงกัน ในวันประกาศผล
 การเลือกตั้งนั้น สมมุติจังหวัดสิงห์บุรีผมมี ๒๔ เขตเลือกตั้ง แต่ละอำเภอ ๆ มี ๖ เขตบ้าง
 ๒ เขต ๓ เขต ๔ เขต ปรากฏว่าบางเขตนี้ประกาศไม่ได้นะครับท่าน ผมกราบเรียนว่า เพื่อให้
 สั้นเข้า ผมกราบเรียนขออนุญาตท่านประธานฯ ขอแปรญัตติเพิ่มในมาตรานี้ว่า ให้ต่อท้าย
 จากบรรทัดสุดท้ายนี้ว่า “ภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภา
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดครบทุกเขตเลือกตั้ง” เพิ่มคำว่า “ครบทุกเขตเลือกตั้ง” เพราะว่า
 เมื่อมีการประกาศผลนี้อาจจะประกาศผลไม่ครบ ๒๔ เขต อย่างจังหวัดสิงห์บุรีที่
 ผมกราบเรียนแล้ว ถ้าครบแล้วจึงให้มีการเลือกตั้งภายใน ๑๕ วัน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านคำนวณครับ เชิญท่านประเกียรติครับ
 ท่านประเกียรติมีประเด็นเรื่องผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ตัดข้อความ “ต้องกำหนดให้” เป็น
 “มีอำนาจ” เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม
 ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด สืบเนื่องที่ได้หารือกันในปัญหาที่
 เกิดขึ้นตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่าองค์ประกอบของสมาชิกสภาต่าง ๆ นี้ที่ศาลรัฐธรรมนูญ
 เคยตัดสินว่า ถ้ายังเลือกเข้ามาไม่ครบ จะประชุมไม่ได้ ด้วยความเป็นห่วงในสภาองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัด ถ้าหากยังเลือกไม่ครบหรือประกาศยังไม่ครบ รับรองสมาชิกยังไม่ครบนี้
 ก็จะประชุมสภาครั้งแรกไม่ได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมจึงขอแปรญัตติในมาตรานี้มี
 ข้อความดังต่อไปนี้ ในมาตรา ๘ ตามร่างพระราชบัญญัติซึ่งแก้ไขเป็นมาตรา ๒๒ วรรคสอง
 วรรคสองนั้นผมจะขอแก้ไขว่า ต้อง ประธานโทษผมขออนุญาตเปิดคดีหนึ่ง ในมาตรา ๘
 นี้เขียนว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนด” คำว่า “ต้องกำหนด” ผมให้เป็นอำนาจเลข

๑๕๑

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎ ๖๒/๒

เพราะว่าเหตุผลที่ผมเขียนว่า ให้เป็นอำนาจนี้ เพราะว่าผมจะเดิมวรรคต่อไปอีก ซึ่งจะเป็นวรรคสามในมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติเดิม ความก็จะได้ว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” คือแก้ไขคำว่า “ต้องกำหนดให้” เป็นว่า “มีอำนาจ” เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับวรรคต่อไปที่ผมจะเพิ่มเติม ผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมดังนี้ครับว่า “เมื่อได้มีการประกาศผลรับรองการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๕ (๓) แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาประชุมครั้งแรกได้” ผมขอแปรฯ อย่างนี้ ทั้งนี้ก็จะสอดคล้องกับความห่วงใยของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดที่ได้พูดจากันไว้เมื่อเช้านี้ เพื่อที่จะไม่ให้เสียเวลาในการอภิปรายจุดนี้มากนัก ผมขอถือเอาคำอภิปรายเมื่อเช้านี้มาประกอบกับเหตุผลของผมที่ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรานี้ ขอบพระคุณครับ

- ๖๓/๑

๑๕๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อังกรียา ๖๓/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านจะ
ประเด็นไหนครับ

นายสมพร คำชื่น (แพรว) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น
กรรมการครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่ามาตรานี้ก็ได้พูดกันมาแล้ว
ในมาตราที่ผ่านมาว่า ในกรณีที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว
จะให้มีการประชุมครั้งแรก บางทีการประกาศผลการเลือกตั้งตามวรรคนี้ อาจจะมีจำนวน
สมาชิกของสภาไม่ครบทุกคนเหมือน ส.ว. เราไม่ครบ ๒๐๐ คน อาจจะประชุมไม่ได้
อันนี้จะเป็นปัญหาที่ทำให้ความลำบากใจให้แก่ผู้ที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
คือเลือกตั้งเสร็จแล้ว แต่ ๒ - ๓ เดือนก็ไม่ได้ประชุม เนื่องจากว่ามีปัญหาในการประกาศ
รับรองผลการเลือกตั้งไม่ครบทุกเขตเลือกตั้ง สมาชิกไม่ครบนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาตรงประเด็นครับ ท่านจะแก้ไขอย่างไรครับ
คือข้อความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ได้มาประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ
ผลการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านเอาประเด็นไหน ชัด ๆ ครับว่า
จะเป็นไปตามท่านประเกียรติ หรือจะเป็นไปตามท่านค่านวน หรือท่านจะมีใหม่
พูดชัด ๆ ครับไม่ต้องอธิบาย

นายสมพร คำชื่น (แพรว) : ท่านประธานฯ ครับ ผมในฐานะ
สมาชิกวุฒิสภาหรือกรรมการก็น่าจะมีสิทธิพูดบ้าง ท่านประธานฯ ก็ไม่น่าจะเร่งรีบ
นะครับ

ประธานวุฒิสภา : นอกประเด็นครับ ผมต้องการประเด็น เพราะว่า
การอภิปรายหรือแก้ไขเพิ่มเติม อภิปรายแต่ในประเด็นที่แก้ไขเพิ่มเติม ถ้าท่านพูด
นอกประเด็นผมขออนุญาต ขอให้ท่านอื่นเพราะมีคนรอครับ ตามข้อบังคับฯ อภิปราย
แต่ประเด็นที่แก้ไขเพิ่มเติม เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพรว) : ไม่ใช่ท่านประธานฯ ครับ คือมาตรานี้
เป็นประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาจากสภาล่าง เป็นมาตรา ๕ เพิ่มมาจากมาตรา ๒๒
ในกรณีที่บัญญัติไว้อย่างนี้ ผมก็มีเหตุผล

LIRT

๑๕๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อัจฉริยา ๖๓/๒

ประธานวุฒิสภา : ท่านครับ ผมเรียนว่าประเด็นนี้เป็นร่างของสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว เราจะแก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ถ้าท่านจะแก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรขอให้บอกประเด็น และอธิบายประเด็นที่แก้ไข เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ คือผมก็กำลังจะพูดว่าผมจะเห็นด้วยกับร่างเดิมนี้นี้หรือว่าจะแก้ไขเพิ่มเติมครับท่านประธานฯ ถ้าหากว่าท่านประธานฯ ไม่ให้พูดผมก็ไม่พูด เพราะผมถือว่าท่านประธานฯ คงจะกำหนดเวลาไว้ว่าไม่เกิน ๕ นาที นี่ผมก็ยังไม่ถึง ๕ นาทีครับ ท่านประธานฯ ก็น่าจะทำได้ คือเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับว่ากรณีสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรกไปตามกำหนดเวลาในวรรคสอง หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอรัฐมนตรีให้มีคำสั่ง ขอร้องครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มาประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งแรกภายใน ๑๕ วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด-----

- ๖๔/๑

อันนี้ผมเห็นว่าบางทีการเลือกตั้งประกาศผลไม่ครบ จำนวนของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะพึงมีได้ตามที่บัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นร่างนี้ผมไม่เห็นด้วย ร่างเดิมนี้น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข เปลี่ยนแปลงแก้ไขในลักษณะที่ว่าอาจจะมีการเรียกประชุมครั้งแรกภายใน ๑๕ วัน ในจำนวนที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจะมีอย่างน้อย ๓ ใน ๔ ของจำนวนที่พึงจะมีได้ อันนี้ผมขอเสนออย่างนี้เพราะมีเหตุผลว่า ถ้าหากว่าประกาศผลเลือกตั้งไม่ครบแล้ว ก็จะเหมือนกับที่ผ่านมาคือ ยกตัวอย่าง สมาชิกวุฒิสภาชุดของเราเป็นชุดแรก มีเวลาดั่ง ๕ เดือนที่ไม่สามารถประชุมได้ อันนี้ก็จะเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่า ไม่กำหนดเป็นจำนวนที่ชัดเจนของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าเราจะประชุมครั้งแรกควรมีสมาชิกที่ได้รับการประกาศผลการรับรองเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วจำนวนกี่คนให้แน่ชัดลงไป เพื่อป้องกันปัญหาในการประชุมครั้งแรก ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอยืนยันตามร่างเดิม แต่จะไม่ขออภิปรายครับ เพราะว่าท่านประธานฯ พูดได้ชัดเจนว่า ถ้าไม่แปรญัตติก็น่าไม่ต้องอภิปรายครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ เชิญท่านวิสิทธิ์ ครับ

นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ในมาตรา ๘ นี้ เราต้องยอมรับกันว่า เรามองเห็นปัญหามาตั้งแต่มาตรา ๓ ว่า เกรงว่าถ้าการประกาศรับรองสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ครบตามจำนวนแล้วจะเกิดปัญหาอุปสรรคในมาตรา ๘ นี้ ก็คือหมายความว่า ๑๕ วันจะนับจากวันไหน ที่นี้ประเด็นปัญหานี้เราเห็นตรงกัน ท่านผู้ขอแปรญัตติ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม คือท่านประเกียรตินันนะครับ ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ถ้าอย่างนั้นจะแก้ไขว่า จำนวนไม่ต้องครบก็ได้ ถ้ามีจำนวน ๔ ใน ๕ ผู้ว่าฯ นั้นก็สามารถเรียกประชุมครั้งแรกได้ภายใน ๑๕ วัน ประเด็นตรงนี้ผมไม่เห็นด้วยว่า จำนวนสมาชิก

LIRT

๑๕๕

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๖๔/๒

ไม่ครบแล้วก็เรียกประชุมได้ เพราะอะไรครับท่านประธานฯ ผมเห็นว่าต้องครบครับ เพราะว่าการเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน เราต้องเคารพสิทธิในการเลือกตั้งตัวแทนเข้ามาในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ว่าเขตนั้นจะมีเท่าไร ๒๔ ท่าน ๓๐ ท่าน หรือ ๓๖ ท่าน ถ้ายังไม่ครบ สิ่งที่เราขาดหายไปนั้นเราต้องรอ รอเพื่อว่าตัวแทนของพี่น้องประชาชน อีกส่วนหนึ่งเข้ามาทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ว่า หลักการคือต้องครบ แต่ที่นี้ปัญหา ก็มาตรงว่า ถ้าเราคงตามร่างเดิมแล้ว ปัญหาอุปสรรคก็จะมีว่า ๑๕ วันจะนับจากวันไหน วันที่ประกาศครั้งแรกไหมที่ยังครบ หรือต้องรอให้ครบ ก็เพื่อจะให้ปัญหาอุปสรรคที่เรา เห็นได้หมดไป ผมขอแปรญัตติ ด้วยเหตุผลว่าต้องครบ พอครบแล้ว ก็ขอแปรญัตติว่า ให้เติมท้ายมาตรา ๘ ที่มีแก้ไขว่า “องค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งแรกภายในสิบห้าวัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครบจำนวน ตามที่มีได้ในจังหวัดนั้น” ซึ่งหลักการจะเหมือนกับของท่านคำนวณ ชโลปถัมภ์ ขออนุญาตที่เอ่ยนามครับ แต่ว่าถ้อยคำอาจจะแตกต่างกันบ้างว่า ส่วนไหนจะชัดเจนและเหมาะสมกว่า แต่หลักการคือ ๑. สมาชิกต้องครบถึงจะประชุมครั้งแรกได้ ไม่ควรจะให้ มี ๓ ใน ๔ ๔ ใน ๕ หรือว่าขาดจำนวนไปเท่าไร ผู้ว่าฯ ก็เรียกประชุมได้ เพราะฉะนั้นผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมไปในท้ายตามที่ผมกล่าวมานะครับว่า เดิมคำว่า “ครบจำนวนตามที่จะมีได้ ในจังหวัดนั้น” ขอบขอบคุณครับ

- ๖๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์แก้วสรศรีรับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสร อติโพธิ ในฐานะกรรมการ ประเด็นมี ๒ ประเด็นว่า ประเด็นที่ ๑ ต้องเขียนลงไปให้ชัดแม้ว่าประกาศไม่ครบแล้วยังไม่นับเวลา ประเด็นที่ ๒ ไม่ต้องรอให้ครบก็ประชุมได้อย่างนั้นหรือ ผมขอเรียนดังต่อไปนี้ครับ เท่าที่ได้ ศึกษา การเลือกตั้งท้องถิ่น เขาสามารถประกาศเป็นเบอร์ ๆ ได้เหมือนกับระดับชาติ ไม่ใช่รอให้ครบแล้วค่อยประกาศ ปัญหาเกิดขึ้นได้จริง แต่ข้อที่ ๒ ถ้าดูตรรก เหตุผล ความเป็นสภาพของสภาจังหวัดนี้ครับ ก็เหมือนกับวุฒิสภาที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัย เป็นบรรทัดฐานไว้แล้วว่า ตอนแรกต้องครบ ตอนหลังตำแหน่งจะว่างลง องค์ประชุม ก็ถือจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ก็ดำเนินการไปได้ แล้วก็บัญญัติซ้ำตรงกับกรณีรัฐสภา เหมือนกันว่า ต้องเป็นผู้แทนปวงชนในพื้นที่ ดังนั้นถ้าเขตใดยังไม่ครบแล้วไปประชุม ไม่ได้ ประเด็นที่ ๒ มีท่านผู้มีเกียรติเสนอว่า สมาชิกไม่ครบ ก็ขอให้ประชุมเถิด ๔ ใน ๕ ก็เดินหน้าไปเลย ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำอย่างนั้น นี่คือสภา ส่วนนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เขาไม่ได้หมดไปตามอายุของสภา เขามี ๔ ปี เขาคำรงตำแหน่งเขาไปเรื่อย ๆ แล้วกฎหมายก็เขียนไว้ชัดเจน กฎหมายเดิมหมดไปตามสภา เพราะนายกฯ มาจากสภา แต่หมดแล้วนายกฯ ต้องอยู่รักษาการ เพราะฉะนั้นงาน อบจ. เดินโดยนายกฯ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ ขณะนี้เรากำลังพิจารณามาตรา ๘ เรื่อง การเปิดประชุมครั้งแรกครับ ผมขอสรุปอย่างนี้นะครับ มีท่านคำนวณอภิปรายคล้ายกับ ท่านวิสิษฐ์ ขอแก้ไขเรื่อง วันที่จะเปิดประชุมโดยผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นต้องครบจำนวน ตามที่มีได้ในจังหวัดนั้น ซึ่งเป็นของท่านวิสิษฐ์ ส่วนของท่านคำนวณบอกว่า ครบทุกเขต ที่ต้องประกาศทุกเขตนะครับ ส่วนของท่านประเกียรติแก้วว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ กำหนด คือคำว่า ต้องกำหนดนั้น เป็นคำว่า มีอำนาจกำหนด เพราะฉะนั้นจะมีแก้ไขอยู่ เท่านั้นครับ รวมทั้งการเพิ่มเติมของวรรคสองของท่านประเกียรติด้วย เพราะฉะนั้น การแก้ไขมีแค่นี้ครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอติว่า จะแก้ไขตามกรรมการหรือ คงร่างเดิมในขั้นต้นนี้ก่อน ในมาตรา ๘ ถ้าท่านสมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไข ตามกรรมการที่ผมกราบเรียนแล้วให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิก ท่านใดเห็นด้วย

๑๕๗

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๖๕/๒

กับร่างเดิมให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ ท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนน เชิญครับ
เรียบร้อยนะครับ เชิญท่านพนัสครับ มีปัญหาเรื่องเครื่องมือ อุปกรณ์นะครับ ถ้ามีปัญหา
ท่านบอกมาด้วยว่าเราก็ได้ครับ ปิดการลงคะแนนและรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๓ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไข
๔๕ ไม่เห็นด้วย คือให้ร่างเดิม ๘๓ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ เชิญเลขานุ
มาตรา ๕ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๒๒

แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้ง
แรกได้ตามกำหนดเวลาในวรรคสอง หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอรัฐมนตรีให้มีคำสั่งยุบสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัด”

- ๖๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพครับ ประเด็นการยุบองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อประชุมไม่ได้นะครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ในการประชุมของกรรมาธิการ ผมถามได้ไหมครับ ผมถามได้นะครับ ผมอยากถามว่าในกรณีที่การประชุมตามมาตรา ๕ ซึ่งแก้ไข ทำไม ในร่างของกรรมาธิการที่เสนอผม ผมถามกฤษฎีกากับ กกต. บอกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด อาจเสนอรัฐมนตรีให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้นะครับ แนวคิดนี้ ท่านมีอย่างไร นั้นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ การใช้งบประมาณในการเลือกตั้งทั้งจังหวัด มานะครับ ถ้าเกิดว่ามีปัญหา ถึงเวลาไม่สบอารมณ์แค่ความขัดใจกันหรือมีปัญหาในทาง ปฏิบัตินี้นะครับ ซึ่ง (๔) (๕) (๖) เมื่อสักครู่นี้ที่จะปลดกัน อันนั้นอีกเรื่องหนึ่ง แล้วอยู่ๆ ท่านบอกว่าเสนอรัฐมนตรีสั่งยุบนี้นะครับ ไม่คำนึงถึงงบประมาณเลยนะครับ คือผมอึดอัด เพราะฟังตรงนี้เสร็จกลายเป็นว่า ถ้าส่วนกลางกับท้องถิ่นคนละขั้ว คนละพรรคและบ้านเมือง จะเอาอะไรละครับ แล้วงบประมาณเอาตรงไหน กกต. ออก แต่ว่างบประมาณแผ่นดิน ใช่มั้ยครับ ท่านมีแนวคิดอย่างนี้อย่างไร ตอบนิดหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตครับ ผม ธนาวัฒน์ สังข์ทอง จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ ในกรณีมาตรา ๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม วรรคหกของมาตรา ๒๒ นั้นครับ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ว่า เมื่อมีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปแล้ว มีการประกาศผลแล้ว ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดกำหนดให้มีการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นครั้งแรก ก็เพื่อ ที่จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการประชุมของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อดำเนินการประชุมในครั้งต่อไป รวมทั้งการบริหารกิจการของสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในทางที่จะไปสู่การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต่อไปนะครับ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้นะครับ เมื่อมีการเลือกตั้งขึ้นมาเสร็จ ทางผู้ว่าฯ จัดให้มีการประชุมครั้งแรก เพื่อจะดำเนินการเลือกตั้งประธานสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เพื่อจะให้มีการประชุมต่อไป หรือบริหารงานกิจการ

สภาต่อไปนะครับ เมื่อจัดแล้วไม่สามารถดำเนินการได้ ไม่อาจมีการประชุมได้หรือประชุมได้ แต่ไม่สามารถที่จะเลือกประธานสภาได้ ก็เป็นเหตุที่เกิดจากตัวสภานั้นเอง ซึ่งไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่นะครับ ซึ่งแม้มีการเลือกตั้งมา มีการเสียงบประมาณขึ้นมา ในการเลือกตั้ง แต่ถ้าเมื่อเสียงบประมาณมาแล้ว ตัวสภา ตัวสมาชิกซึ่งเข้ามาเป็น สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่หรือละเลยไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นไปตามกฎหมายนะครับ ตรงนั้นก็ยิ่งจะเสียประโยชน์เปล่าถ้าจะให้คงอยู่ไว้ นะครับ เพราะว่าในการบริหารกิจการของสภาจะต้องมีการออกข้อบัญญัติ ออกอนุวัติ อนุญาตต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้ง กรณีซึ่งประธานสภาต้องมาทำหน้าที่ในเรื่องต่อ ๆ ไป ตรงนั้นจะเสียหายกว่า ขนาดที่ว่า เริ่มเสียงบประมาณในการเลือกมาแล้ว แต่ไม่ยอมดำเนินการเพื่อให้เป็นประโยชน์ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นเหตุที่ทำให้ประชาชนในท้องถิ่น ของการบริหารส่วนจังหวัดเสียประโยชน์ ก็เป็นเหตุหนึ่งก็ตามรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่าถ้า การกระทำความผิดก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานได้ ตรงนี้เขาจึงให้ผู้ว่าฯ ในฐานะผู้กำกับ ดูแลนั้นเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ซึ่งตรงนี้ ก็เป็นดุลพินิจของรัฐมนตรีที่จะพิจารณาสั่งการที่จะยุบต่อไป ซึ่งอาจจะมีการสอบสวน หรือดำเนินการอย่างไรต่อไปนะครับว่า การที่สภานั้นไม่สามารถดำเนินการได้ในลักษณะนี้ มีสาเหตุอันใด ซึ่งอันนี้เป็นเพียงแต่อำนาจประการหนึ่งที่จะทำให้การประชุม หรือการบริหารกิจการของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปได้ด้วยดีนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญผู้ตั้งคำถาม ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ ผมยังคิดใจในถ้อยคำอย่างนี้ท่านประธานฯ ว่า กฎหมายฉบับนี้กลายเป็นว่า ให้อำนาจผู้ว่าฯ ซีโอไอ เหนืออำนาจของการเมืองท้องถิ่นที่ประชาชนเลือกตั้งมาตาม บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๒ ไขใหม่ ประการที่ ๒ ถ้าเขาบอกว่าการประชุม ครั้งแรกกำหนดแล้วหรือประชุม เพราะกำหนดการประชุมเปิดเรียบร้อยแล้ว แต่เลือก ประธานไม่ได้ครับท่านประธานฯ พอเลือกประธานไม่ได้ท่านยุบเลยหรือ ยุบเพราะว่า

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๖๖/๓

อะไร ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดเหนืออำนาจของปวงชนในท้องถิ่นหรือ ผมไม่แน่ใจ
 แต่ว่าในทางปฏิบัติ ท่านตอบผม ผมไม่เคลียร์ แต่ว่านี้เป็นคำถาม เพราะผมคงไม่สามารถ
 ที่จะแปรญัตติตรงนี้จะตัดออกได้อะไรได้ แต่อยากจะถามในกรณีการในฐานะที่เป็น
 กรรมการว่า ถ้าการประชุมแล้ว แต่เลือกไม่ได้เพราะเหตุองค์การภายใน ถึงกับผู้ว่าฯ
 ซึ่งเป็นอำนาจ ซีโอไอ ท่านให้อำนาจเบ็ดเสร็จของฝ่ายบริหารมาถึงกับเสนอรัฐมนตรีว่าการฯ
 มายุบเลยอย่างนั้นใช่ไหม เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็คือผู้บังคับบัญชา
 โดยตรงของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าฯ ซีโอไอ ผมไม่แน่ใจตรงนี้ท่านตอบนิดหนึ่งได้ไหม
 ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวตอบทีเดียวกันเลยนะครับ ขอเชิญ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ คือประเด็นนะครับ อะไรเป็นเหตุที่ต้องให้ยุบสภาองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัด มีอยู่ ๒ เหตุนะครับ เรียกประชุมครั้งแรกไม่ได้ เรียกได้ แต่เลือก
 ประธานไม่ได้ ขอให้เอาตรงประเด็น ๒ อย่างนี้ครับ เชิญครับ

- ๖๓/๑

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา เมื่อสักครู่นี้เกี่ยวกับเรื่องประกาศตาม ในมาตรา ๘ ผ่านตามผู้แปรญัตติคือให้ครบทุกเขตหรือว่าครบตามจำนวนนั้นผมคงไม่มา สงสัยในวาระนี้ต่อไป แต่ทีนี้เมื่อเกิดสงสัยขึ้นมาว่าคำว่า ประกาศผลการเลือกตั้ง นั้นท่านแน่ใจอย่างไรว่า กกต. จะประกาศผลการเลือกตั้งพร้อมกันทั้งหมด ถ้าเกิด กกต. ประกาศผล ครั้งแรกขึ้นมาสัก ๕ คน แล้วมาบังคับให้ประชุม ประชุมแล้วก็เลือกประธานกันใน ๕ คน ตรงนี้ครับที่ผมคิดใจอยากจะเรียนถามท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านถวิล ไพรสณฑ์ ก่อนครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ กระผมคงไม่ตอบแทนท่านผู้ชี้แจงครับ แต่ผมเข้าใจว่ามาตรา ๘ ที่เกิดขึ้นมานั้นเนื่องจาก เคยมีปัญหาในกรณีของเทศบาล ซึ่งเทศบาลนั้นได้ใช้ระบบการเลือกตั้งแยกต่างหากกัน ระหว่างนายกเทศมนตรีกับสภาเทศบาลมาแล้ว อย่างเช่นที่มาบตาพุด หลังจากการเลือกตั้ง ไปแล้วปรากฏว่าทีมนายกเทศมนตรีกับทีมสภาเทศบาลนั้นคนละทีม ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอเป็นผู้เรียกประชุมสภา แต่สมาชิกไม่มาประชุมสภา เมื่อไม่มาประชุมสภา ก็ไม่สามารถเลือกประธานสภาได้ ก็เลยมีผลไปถึงมาตราอื่น คือว่ามีอยู่มาตราหนึ่งของ เทศบาลก็คือว่า ก่อนที่นายกเทศมนตรีจะบริหารราชการเทศบาลนั้นจะต้องแถลงนโยบาย ต่อสภาเทศบาลก่อน ถ้าไม่แถลงนโยบายก็บริหารไม่ได้

ประธานวุฒิสภา : ท่านครับ ขอประทานโทษครับ ออกนอกประเด็น แล้วครับ ผมขอให้เข้าประเด็น ไม่ต้องไปชี้แจงเทศบาลหรือว่าจะไรนะครับ เอาว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้เมื่อผู้ว่าฯ ตั้งขุบด้วยเหตุผล ๒ ประการนะครับ ประการแรก เรียกประชุมไม่ได้ภายใน ๑๕ วัน ประการที่ ๒ เรียกประชุมได้แล้วเลือกประธานไม่ได้ จึงต้องตั้งขุบ เอาเหตุผล ๒ ประการนี้เท่านั้นครับ ของ อบจ. ครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอยกตัวอย่างเพื่อมาโยงว่า ในมาตราต่อไปเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยนะครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ครับ เอาตรงประเด็นนี้ก่อนครับ เชิญครับ สั้น ๆ ครับ
 นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ถ้าอย่างนั้นไม่มีประเด็นตอบ
 ท่านประธานฯ ครับ ต้องเอาประเด็นนั้นมาชี้แจงว่าจำเป็นต้องมีมาตรานี้เพื่อให้เข้ากับ
 มาตราโน้น จำเป็นต้องชี้แจง ต้องโยงกัน ไม่โยงก็ตอบไม่ได้ ในเมื่อประธานฯ ไม่ให้ผมพูด
 ก็ไม่เป็นไรครับ แต่ผมเรียนให้ทราบว่า ถ้าไม่พูดอย่างนี้มาตราอื่นที่จะพิจารณาต่อไป
 พิจารณาไม่ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ
 นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม ปรีชา ปิตานนท์ กรรมการ ท่านครับ ผมเห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิมครับ ท่านครับ
 เมื่อสักครู่นี้ผมได้พูดแล้วว่า การที่ไม่สามารถเรียกประชุมได้ตามกำหนด และก็ไม่สามารถ
 เลือกประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้นี้ ผู้ชี้แจงได้ชี้แจงแล้วว่า ตรงนี้ก่อให้เกิด
 ความเสียหายอย่างร้ายแรง เพราะว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ทำหน้าที่
 เป็นความผิดอย่างร้ายแรง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อท้องถิ่น ผู้ว่าฯ จึงสามารถที่จะนำเสนอ
 รัฐมนตรีให้ยุบแล้วก็ดำเนินการกันใหม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านเห็นด้วยกับร่างเดิม เชิญท่านวิจิต
 พูลลาภ ครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิจิต พูลลาภ
 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ผมขอแปรญัตติในมาตรา ๕ วรรคสอง โดยเพิ่มเติมคำว่า
 เพิ่มหน้าไปเลยนะครับ “กรณีที่มีสมาชิกสภาจังหวัดครบถ้วนทุกเขตเลือกตั้งแล้ว สภาองค์
 การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ตามที่กำหนดในวรรคสอง”
 แล้วนอกนั้นก็เหมือนเดิมครับ หรือไม่อาจเลือกประธาน อบจ. ได้ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
 อาจเสนอให้มีคำสั่งยุบสภา อบจ. ได้ เหตุที่เพิ่มเติมก็ด้วยว่า เพราะอย่างไร ๆ กกด.
 ไม่สามารถที่จะรับรองได้ตามที่กำหนดในวรรคสองได้นะครับ เพราะฉะนั้นจึงเน้นไปว่า
 ถ้าเมื่อครบแล้วไม่ได้เรียกผู้ว่าราชการ ไม่จัดให้เรียก หรือเรียกแล้วก็ไม่สามารถเลือกประธาน
 ได้ จึงให้ ผู้ว่าฯ มีอำนาจครับ อันนั้นเป็นเหตุที่ว่าการรัฐฯ หลายท่านก็พูดไปแล้วว่า

LIRT

๑๖๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎา ๖๗/๓

เลือกตั้งเสร็จไม่รู้กี่วัน ก็เดือนจึงจะได้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ครบถ้วน
ตามจำนวนนะครับ อันนั้นก็เป็นที่เหตุที่จะไม่ต้องให้อ่านาผู้ว่าฯ ตรงนี้ครับ

- ๖๘/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๖๔

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนัส รุ่งเรือง ครับ

นายมนัส รุ่งเรือง (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม มนัส รุ่งเรือง สุพรรณบุรี สำหรับมาตรา ๙ นี้ ผมคิดว่าเป็นกรณีที่สมาชิกไม่ตั้งใจ
 ทำงาน ~~นะครับ~~ ยกตัวอย่างเช่น เรียกประชุมแล้วก็ไม่ยอมมาประชุม เพื่อที่จะให้เลือกประธาน
 ไม่ได้หรือทำอะไรไม่ได้ก็แล้วแต่ เป็นความเกรงครับ ก็ควรจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอ
 ขอบได้ เห็นควรให้ยื่นไว้ตามร่างเดิมครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพนัสครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตาก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พนัส
 ทัศนียานนท์ จากจังหวัดตาก ~~นะครับ~~ ผมคิดว่ามาตรานี้คงไว้อย่างเดิมนี่ ถูกต้องแล้ว
 เพราะเป็นห่วงว่าถ้าตราบไคยังไม่ครบนี้ละครับ

ประธานวุฒิสภา : คงร่างเดิม ขอบคุณครับ เชิญท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ ส.ว. ศรีสะเกษครับ ก็พูดอย่างง่าย ๆ อย่างตรงไปตรงมา
 เลยท่านครับ มาตรานี้กระผมเห็นด้วยที่มีการแก้ไขอย่างนี้ ที่ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด
 ขอบสถานั้น เพราะว่าข้อเท็จจริง ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ เมื่อเรียกประชุมแล้วไม่จำเป็นต้องมีการ
 เกิดปัญหาภายใน เกิดปัญหาภายในของสมาชิกสภาจังหวัด เช่นว่า

๑. เล่นพรรคเล่นพวก แยกแยก อาจจะรวมไปถึงบ่อนทำลายกันหมด
~~นะครับ~~ ไม่มาแล้วเอาไว้ทำไมละครับก็ต้องขบเสี้ย นี่คือปัญหาเหตุที่สำคัญ ~~ท่านประธานฯ~~
~~ปลงกันไปได้แล้วครับ~~ เพราะฉะนั้นต้องขจัดออกไปเสียเอาคนใหม่เข้ามา ผมว่าถูกต้องแล้ว
 ร่างไว้ชัดเจนแน่นอนครับ ขอบคุณมากท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านสงวน นันทชาติ ครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอเสนอ
 บิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม
 ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ปิดอภิปรายนะครับ อย่างนี้นะครับ เพราะว่าท่านวิจิตพูดถึงว่า กรณีที่สมาชิกครบไขไหมครับท่านวิจิต เพราะฉะนั้นท่านขอแก้ไขตรงนี้นะครับ ผมขอให้ท่านทวนเพื่อแก้ไขหน่อยได้ไหมครับ จะได้คิดว่าจะแก้ไขตามท่านวิจิตหรือจะคงร่างเดิม เชิญท่านวิจิตทวนคำพูดครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ผมขอแก้ไขเป็นดังนี้ครับ “กรณีที่สมาชิกสภาองค์การบริหารจังหวัดครบถ้วนทุกเขตเลือกตั้งแล้ว สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ตามกำหนดเวลาในวรรคสอง” ต่อมาก็เหมือนเดิมครับ มีเพิ่มเติมแค่นั้นเองให้ครบถ้วนและไม่ได้ให้มีการประชุมได้ให้ครบก่อนครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านวิจิตครับ อันนั้นเป็นเรื่องที่ท่านแก้ไขนะครับ ท่านสมาชิกฯ เข้าใจตามที่ท่านวิจิตแก้ไขนะครับ เชิญท่านพนัสครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตาก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พณัส ทัศนียานนท์ จากตากครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานฯ ผมจะได้พูดให้จบ เมื่อสักครู่นี้ครับ คือเหตุผลผมคือ ถ้าตราบใดยังไม่ครบก็ยังไม่มีความตามมาตรา ๘ ที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นผู้ว่าฯ ก็ยังไม่ได้นะครับ ส่วนที่ว่าจะครบ ไม่ครบอย่างไรตามกำหนดเวลาเป็นเรื่องของ กกต. ว่ากันตามกฎหมายของ กกต. อีกทีครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมจะขอมติครับ ท่านจะเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ท่านวิจิตเกี่ยวกับสมาชิกครบทุกเขต ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามท่านวิจิตในมาตรา ๘ ว่าด้วยการยุบ อบจ. ให้ยุบเห็นด้วย ถ้าท่านให้คงร่างเดิมให้กกต. ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดยังไม่พร้อมครับ ทุกท่านเรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒๐ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน ~~นับ~~ เห็นด้วยกับท่านวิจิต ๑๔ คะแนน ให้คงร่างเดิมไว้ ๑๒๐ ท่าน งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๐ เชิญท่านเลขานุการ มาตรา ๑๐ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ให้ที่ประชุมเลือก ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์โดยมอบให้นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจจะครับ เชิญท่านเลขานุการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเรื่องใดอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ แต่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่า

เรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัด”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในกรณีของเดิมท่านประธานฯ ครับ ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ ทั้งหมด ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ผมถามนิดหนึ่ง นี่ถามนะครับ แต่ไม่แปรญัตติ ในฐานะกรรมการ ในเมื่อเรื่องการเมืองของท้องถิ่นเป็นเรื่องของความโปร่งใสงบประมาณเขาก็จัดไปให้ ถ้าเป็นระดับชาติผมจะไม่เถียงนะครับว่า เป็นเรื่องของความมั่นคง เป็นเรื่องประโยชน์ของประเทศชาติเป็นความสำคัญที่ไม่เปิดเผยได้ผมยังเห็นด้วย แต่พอเรื่องของท้องถิ่นผมไม่ทราบเป็นแนวคิดอย่างไรว่า เมื่อคนในท้องถิ่นเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่พอเวลาตั้งกระทู้ถามบางเรื่องมีการทุจริตและหมกเม็ดอย่างนี้ แล้วท่านไปให้อำนาจของนายกองค์การถึงกับบอกว่า เพราะฉะนั้นต่อไปทุกเรื่องผมก็บอกเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่สมควรเปิดเผยเพราะ^{เกี่ยวข้องกัน}ความปลอดภัย ในขณะนี้เปิดเผยเพราะเป็นเรื่องประโยชน์ของ อบจ. ผมไม่เข้าใจแนวคิดของคณะกรรมการที่ยกร่าง กฎกติกาก็ดีที่ท่านไปยกร่างเรื่องนี้มาไปให้อำนาจนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกฯ ซึ่งมีภาระต้องตอบ ต่อไปง่ายครับ มากกระทู้ กระทู้ในสภายังต้องตอบเลย แต่พอไปใน อบจ. ตอบไม่ได้ บอกว่าเป็นเรื่องไม่ควรเปิดเผย ผมถามว่า ในท้องถิ่นเป็นเรื่องของโปร่งใส เป็นเรื่องที่จะต้องสมาชิกเองในฐานะตัวแทนของคนในอำเภอมีสิทธิที่จะสอบถาม แต่^{นี้}ผมถามว่าทำไมต้องมาปิดบังจริง ๆ แล้วถ้าผมยังคิดใจท่านประธานฯ ครับว่า ในกรณีของมาตรา ๓๑ ในส่วนของร่างเดิม ผมดูว่าจะชัดเจนอยู่ ตรงนี้ของเดิมบอกว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบริหารในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ แต่นี่ของเดิมเขียนไว้ ตอบทุกเรื่องได้ แต่พอมาเรื่องนี้ปรากฏว่า ท่านไปให้อำนาจนายกฯ และรองนายกฯ ไม่ต้องตอบในบางเรื่อง ถ้าเรื่องทุจริตก็ไม่ต้องตอบเลยซิ บอกว่าเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะเกี่ยวกับเรื่อง

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริวรรณ ๖๕/๓

ความสำคัญของการบริหารส่วนจังหวัด ผมไม่แน่ใจท่านตอบนิดหนึ่ง ทำไมไปเพิ่มเติม
มาทั้ง ๆ ที่ไปให้อำนาจนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองฯ เพราะอะไรครับ
ขอขอบคุณครับ

- ๗๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพร คำชื่น
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ของเดิมนั้นครับ
ที่ไม่มีการแก้ไข อย่างท่านสันติภาพได้พูดไปแล้วนะครับ ขอภัยที่เอ่ยนาม เขาก็ให้สิทธิ
ตัวแทนของประชาชนคือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามารถตั้งกระทู้ถามได้
อยู่แล้วอย่าลืมนะครับว่าในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ส่วนใหญ่ก็จะบริหารงานนี้
นะครับ มีเรื่องเงินเรื่องทองเท่านั้น เมื่อภาคเช้านี้ผมก็ได้ยกข้อบัญญัติของจังหวัด
ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ของจังหวัดในภาคเหนือมาให้ท่านทราบแล้วนะครับ ผู้ชี้แจงก็คง
จะทราบดี จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเงิน ๆ ทอง ๆ เท่านั้นนะครับ แต่ว่าท่านมาบัญญัติเสียใหม่ว่า
ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ตอบกระทู้ก็ได้ครับ เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควร
เปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ไม่ใช่ระดับชาติครับ ระดับชาติเราไม่สามารถเปิดเผยได้ นายกรัฐมนตรีหรือ
คณะรัฐมนตรีไม่สามารถเปิดเผยได้ครับ เพราะมีผลประโยชน์ของประเทศชาติ
มีนโยบายชาตินะครับ เกี่ยวข้องกับเรื่องของชาติของแผ่นดิน แต่เป็นเรื่องภายในจังหวัดครับ
เรื่องเกี่ยวกับจังหวัดผมไม่เห็นว่าจะมีความจำเป็นอย่างใดที่จะต้องปกปิดไว้หรือไม่ควรเปิดเผย
ยกตัวอย่างเช่นว่า มีการประมูลก่อสร้าง ขึ้นของก่อสร้างวงเงิน ๓๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท
ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถจัดซื้อจัดจ้างได้ครับ ถ้าเป็นเค้านี้สามารถ
จัดซื้อจัดจ้างได้เป็น ๑๐๐ ล้านบาท ครับ กฎของกระทรวงมหาดไทยที่ออกมาใหม่
นะครับ นี่ครับเป็นเรื่องอันตราย บางทีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาจาก
ตัวแทนของประชาชนในจังหวัดนั้นในเขตนั่น เขาเห็นว่ามีเรื่องที่ไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้นมา
เขาก็สามารถตั้งกระทู้ถามได้ แต่เราเขียนขมวดอย่างนี้ ขมวดให้ไม่ต้องตอบก็ได้ โดยไป
อ้างว่าเพื่อความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้ามีการ
ชี้แจงประมูลก่อสร้างผมยกตัวอย่าง แล้วมีประโยชน์โดยตรงโดยอ้อมนะครับ คนของ
นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมมติครับ

LIRT

มีส่วนได้ส่วนเสียในกรณีแล้วไปอ้างว่า เพื่อความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็อ้างได้ สิ่งเหล่านี้ผมว่าบัญญัติไว้ตามมาตราเดิมของ พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดเดิมนั้นคืออยู่แล้วนะครับ คือสามารถตั้งกระทู้ถามได้ ย่อมกระทำได้ แต่ไม่ใช่ทำให้ทำได้ในตอนแรกแล้วมาเปลี่ยนแบบรัฐสภา ~~ครับ~~ โดยบอกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสิทธิที่จะไม่ตอบเพื่อปกป้องผลประโยชน์หรือความปลอดภัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างนี้มีเหตุผลไม่พอเพียง ผมอยากจะให้ท่านผู้มาชี้แจง ~~ครับ~~ ได้กรุณาปรับปรุงแก้ไขข้อความนี้ ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมก่อนที่จะมีการแก้ไขให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นย่อมสามารถที่ตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ คือมีสิทธิในะครับ ไม่ใช่ว่ามีสิทธิแล้วมาขมวดท้ายบอกว่า ไม่ตอบก็ได้ อย่างนี้ถือว่าไม่ให้ความสำคัญจากตัวแทนของพี่น้องประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสงวนครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยาครับ ผมเห็นด้วยกับร่างที่ปรากฏตามมาตรา ๓๑ ~~นี้ครับ~~ เพราะถ้าจะให้ดีเขาไม่ได้ห้ามว่าไม่ให้ถาม แต่เขาให้ถามได้ แต่เพียงว่าไม่ตอบ แต่ไม่ตอบเขาก็มีเหตุผล ~~ครับ~~ เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นยัง ~~ครับ~~ ยังไม่ควรเปิดเผยแสดงว่ายังเปิดเผยได้อยู่ แต่ตอนถามนั้นยังไม่ควรเปิดเผย แต่ต่อไปต้องเปิดเผย ถ้าเป็นเรื่องทุจริตอย่างที่ท่านทั้งหลายได้อภิปรายมาก็เป็นความผิด ~~ครับ~~ ปกปิดความทุจริตก็ผิดแน่นอนครับ ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านลำพองครับ

นายลำพอง ฟิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ลำพอง ฟิลาสมบัติ สมาชิกวุฒิสภาจากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมได้อ่านดูแล้ว จะชี้แจงอย่างไรก็มีความจำเป็นจะต้องขอแปรญัตติตัดคำว่า “แต่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มีสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัด” ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ยกเอาคำถามข้อสงสัยของท่านสันติภาพ ท่านสมพร มาเป็นส่วนหนึ่งของคำอภิปรายของผม คือมีความจำเป็นมากถือว่ากฎหมายฉบับนี้ผิดธรรมชาติที่~~ไม่~~ประธานฯ ผมอยากจะพูดสั้น ๆ ว่าผิดธรรมชาติ เพราะว่าในระดับจังหวัดนั้นทุกเรื่องจะต้องโปรงใส ไม่ใช่เกี่ยวกับความเป็นความตายของชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนสั้น ๆ ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งครับ จะต้องตัดข้อความดังที่กระผมกราบเรียนไปแล้วครับ

- ๗๑/๑

๑๗๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๗๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ปรีชา ปิตานนท์ กรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิม ถ้าท่านสมาชิกฯ ได้ตรวจสอบดูหน้าที่ขององค์กรบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแล้วจะพบว่า ๓๐ กว่าข้อรับผิดชอบบุคคลตั้งแต่เรื่องเกิดจนกระทั่งตาย เพราะฉะนั้นตรงนี้บางเรื่อง ๆ นี้ไม่สามารถเปิดเผยได้ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องมิดิตีเข้ามาเกี่ยวข้องกับทะเบียนราษฎรบ้าง เรื่องเกี่ยวข้องกับบุคคลต่างสัญชาติบ้าง หรือแผนป้องกันบรรเทาสาธารณภัยบางส่วน ซึ่งเป็นความลับ แต่เรื่องทุจริตคอร์รัปชันนั้นนี้ไม่พ้นต้องพูด ถึงอย่างไรก็ต้องตอบ เพราะฉะนั้นเมื่อคนที่เขารับผิดชอบเรื่องตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายนี้นะครับ ๓๐ กว่าข้อ รู้สึกว่าจะ ๓๗ ข้อนี้ต้องมีความลับ มีส่วนที่ยังไม่สามารถเปิดเผยได้ ณ วันนี้ แต่อย่างไรก็ตามท่านมีสิทธิที่จะถามเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดเผย ในที่สุดก็ต้องตอบครับท่าน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิมครับ ขอขอบคุณครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเองพิจารณาในมาตรา ๑๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๑ ที่ปรากฏในร่างที่เรากำลังพิจารณาอยู่ครับ ผมเองพยายามจินตนาการตามไปว่า ปกติการประชุมในลักษณะของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้น่าจะเป็นรูปแบบที่จำลองไปจากสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือเวทีที่กำลังพิจารณาอยู่นี้แหละครับ และผมก็เข้าใจอีกว่า ปกตินี้กระบวนการตรวจสอบต่าง ๆ นี้ การตั้งกระทู้ น่าจะเป็นวิธีการหนึ่งของกระบวนการตรวจสอบดังที่เราได้ปฏิบัติในเวทีแห่งนี้อยู่บ่อยครั้งและผมก็จำได้อีกครั้งว่า ในบางครั้งที่รัฐมนตรีท่านตอบไม่ได้เหตุเพราะว่าเป็นความลับนี้ก็จะมักจะใช้เวทีแห่งนี้ขอประชุมลับเพื่อเปิดเผยความลับเหล่านั้น นี่ก็คือสิ่งที่เราเห็นอยู่และเข้าใจกันอยู่ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงคิดว่า เมื่อจำลองลักษณะแบบนี้ลงไปในระดับ

LIRT

๑๗๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๗๑/๒

จังหวัดซึ่งเป็นระดับที่เล็กกว่านี้ และบุคคลเหล่านั้นก็เป็นเหมือนเราแหละครับ ก็คือเป็นตัวแทนของประชากรในจังหวัดนั้น เขามาทำหน้าที่แทนประชากรในจังหวัดนั้น ฉะนั้นหลายเรื่องเขาจำเป็นจะต้องรู้ และผมถือว่าการตั้งกระทู้นี้เป็นวิธีการหนึ่งในการตรวจสอบการบริหารเหมือนกัน อะไรที่เป็นความลับก็สามารถที่จะพูดในเชิงลับได้ นั่นคือการตั้งกระทู้ จึงจำเป็นจะต้องให้มีการตอบกัน แต่อาจจะไม่เป็นการตอบอย่างเปิดเผย เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เข้าใจว่า คำว่า ไม่ตอบนี้ เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นไม่ควรเปิดเผยน่าจะไม่ต้อง น่าจะแก้ไขว่าเป็นเรื่องที่ฟังจะต้องตอบ แต่เป็นการตอบโดยไม่เปิดเผยเหมือนที่เราใช้ในการประชุมลับแบบนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ความในมาตรา ๓๑ นี้เป็นประเด็นที่ต้องพึงพิจารณาอย่างมาก และผมเห็นด้วยว่า ควรจะมีการแก้ไขเพิ่มเติม ขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านถวิลครับ

นายถวิล จันทร์ประสงศ์ (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล จันทร์ประสงศ์ ส.ว. จังหวัดนนทบุรี กระผมฟังรู้สึกว่าคุณมาตรามีท่าน ส.ว. แปรญัตติก้นทุกมาตรา มีอยู่ ๕ - ๖ คนเท่านั้นในสภานี้ ไม่รู้จักจบสักทีครับ ผมฟังแล้วปวดหัวจริง ๆ ขอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องหรือเปล่าครับ ท่านสมพรครับ เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมาธิการ ต้องขอภัยสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ เมื่อสักครู่ นะครับ ท่านขอปิดอภิปราย แต่ว่าท่านได้อภิปรายไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของท่านเป็นอันตกไปครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิสิทธิ์ครับ

LIRT

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ครับ
 ด้วยความเคารพท่านสมาชิกฯ ที่ได้อภิปรายไปนะครับว่า การแปรญัตติเราถือว่าเป็นเรื่อง
 สำคัญ ~~ครับ~~ ถ้าเราคิดว่ากฎหมายฉบับนี้มีข้อบกพร่องที่จะควรแก้ไข ในมาตรา ๑๒ นี้
 ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ~~ครับ~~ ในมาตรา ๓๑ ที่แก้ไขนั้นว่า เราต้องยอมรับ ~~ครับ~~
 ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นการเลือกนายกฯ โดยตรง และการ
 เลือกนายกฯ โดยตรงนั้นมีการคานอำนาจ ก็คือการให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 และมีสภาจังหวัด ตรงนี้ต้องยอมรับ ~~ครับ~~ ว่า เราต้องการให้ ๒ องค์การนี้เข้ามาถ่วงดุลซึ่ง
 กันและกัน-----

- ๗๒/๑

ที่นี้ในมาตรา ๑๒ และแก้ไขในมาตรา ๓๑ เป็นการให้อำนาจสมาชิกใช้ช่องทางสภาจังหวัด ในการตั้งกระทู้เพื่อเป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร ก็คือนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดและคณะ เพราะฉะนั้นการที่ไปกำหนดในวรรคท้ายว่า นายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นไม่ตอบก็ได้ ผมไม่เห็นด้วย และในการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีเหตุผลอะไรในการที่จะไม่ตอบเหมือนกับในสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร เพราะไม่มีเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศชาติเข้าไปเกี่ยวข้อง และถึงแม้บางเรื่องที่ยังไม่ควรจะเปิดเผยหรือว่าอาจจะไม่เปิดเผยนั้นก็สามารใช้ข้อบังคับ การประชุมในการประชุมลับก็ได้ ท่านสมาชิกฯ หลายท่านก็เห็นด้วย~~ครับ~~ เพราะฉะนั้น มาตรานี้ผมเห็นด้วยกับท่านผู้ขอแปรญัตติ~~ครับ~~ว่าควรจะตัดช่วงท้ายตั้งแต่คำว่า แต่นายก องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกฯ จนมาถึงช่วงสุดท้าย ตัดตรงนี้ออกให้หมดครับ เหลือไว้เฉพาะตรงแรก ก็เห็นด้วยกับท่านผู้ขอแปรญัตติในเบื้องต้นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ~~นะครับ~~ว่า ไม่ว่าการประชุมจะประชุม ในห้องใหญ่หรือเราไปตั้งวิสามัญในห้องเล็ก การทำงานของวุฒิสภาเราไม่เคยลดครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นขออนุญาตท่านสมาชิกวุฒิสภาที่บอกว่าทำไมเราพูดกันอยู่ ไม่ก็คน กราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ท่านประธานฯ อย่าลืมว่า ณ วันนี้เราแยก อำนาจบริหารกับอำนาจตุลาการออกจากกันแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านมาจากการเลือกตั้งโดยตรงเหมือนกับคณะรัฐบาล เราเองฝ่ายนิติบัญญัติเหมือน สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในที่ประชุมนายกรัฐมนตรีเราเชิญมา ท่านประธานฯ ใหญ่ที่สุดในที่ประชุมต้องให้เกียรติ เพราะฉะนั้นเมื่อเรื่องอะไรก็ตามที่สภาซึ่งเขาเป็นคน ออกกฎ ระเบียบ ออกข้อบังคับเพื่อไปให้นายกฯ เขาไปบริหารถ้าเกิดเขาอยากถามขึ้นมา ผมไม่อยากจะเห็นมีช่องเลียงว่าเรื่องนี้สำคัญ แต่อะไรก็ตามผมยังเห็นด้วย เพียงแต่ว่า ผมยังอยากให้เกียรติประธานยังเป็นผู้ชี้ขาด มาตรานี้จะครับท่านประธานฯ ไม่ต้องไปตัด ก็ได้ ขอให้เพียงแต่เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผยเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือ

ประโยชน์ของการบริหารส่วนจังหวัด เดิมเข้าไปอย่างเดียวครับ และได้รับความเห็นชอบจากประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือถ้าท่านประธาน นายกฯ บอกว่าเรื่องนี้สำคัญนะครับท่านประธาน เขาแจ้งท่านประธานว่าถ้าต่อไปเสียหาย ท่านประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัดเหมือนกับท่านประธานฯ นั่งอยู่นี้ พิจารณาแล้วเป็นจริง เสียหายจริง ๆ ท่านก็มีสิทธิที่จะอนุญาตให้นายกฯ เขาไม่ตอบก็ได้ อย่างนี้ถึงจะเรียกว่าทั้ง ๒ สภา รักษาประโยชน์ของจังหวัด ท่านประธานฯ ครับ เราเองเราเชิญฝ่ายบริหาร ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีหรือท่านนายกฯ มา ถ้าเขาตอบเราว่าเรื่องนี้สำคัญตอบไม่ได้ขึ้นมา ที่ผ่านมารู้สึกว่าเราไม่พอใจเลย แต่พอเรื่องนี้เรากำลังร่างกฎหมายไปให้กับสภาท้องถิ่นเขาทำเราไม่นึกถึงหัวอกเขาบ้างหรือครับ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ อย่างน้อยท่านประธานฯ นั่งเป็นประธานอยู่ควรที่จะมีสิทธิที่จะตัดสินใจในเมื่อฝ่ายบริหารกับฝ่ายตุลาการ ฝ่ายนิติบัญญัติเขาเห็น ฝ่ายหนึ่งถาม ฝ่ายหนึ่งไม่ยอมตอบ ท่านประธานฯ ต้องวินิจฉัย ถ้าท่านเดิมไปเท่านี้ทุกอย่างจบหมดครับท่านประธานฯ เรื่องอะไรที่ไม่ควรตอบ ประธานในที่ประชุมเขาวินิจฉัยแล้วไม่ควรเขาก็มีสิทธิ ผมขอเสนอให้มีการแก้ไขครับ ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : แก้ไขโดยเพิ่มความเข้าไปจากที่มีอยู่ใช้ใหม่ครับ ท่านนิพนธ์ สุทธิเดช ครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผมนิพนธ์ สุทธิเดช ขอเสนอปิดการอภิปราย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าอย่างนี้เป็นการแปรญัตตินะครับ เป็นการแปรญัตติแต่ละคนที่จะมีความคิดเห็นหลากหลาย ไม่ใช่การอภิปรายในเรื่องประเด็นที่ได้กันไปได้กันมา อาจจะมีบางคนที่แปรญัตติต่างจากนี้ไปก็ได้ อย่างนี้จะเสนอปิดอภิปรายไม่ชอบครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านให้ดำเนินการอภิปรายต่อใช้ไหมครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คุณนิพนธ์ทบทวนหน่อยครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม
นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ ในฐานะกรรมการ การอภิปราย
ของสมาชิกฯ ทุกท่านอภิปรายครบทุกแง่มุมแล้ว ขึ้นอยู่กับท่านประธานฯ จะตั้งคำถาม
ถามอย่างไรนะครับ ทุกคนเข้าใจครับ ผมยืนยันเสนอท่านประธานฯ ปิดอภิปราย
เหมือนเดิมครับ ขอบคุณครับ

- ๗๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้ายืนยันก็ต้องขอมติที่ประชุมนะครับว่า ท่านจะให้ปิดอภิปรายหรืออภิปรายต่อเนะครับ คงจะต้องดำเนินการอย่างนั้น ท่านสมควรเชิญครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ตอนนี้เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒ กรรมการธิการเต็มสภา ทุกคนเป็นกรรมการต้องแปรญัตติ ท่านต้องถามว่ามีใครแปรญัตติต่างจากนี้ไปหรือไม่ ถ้าไม่มีถึงจะยุติตรงนี้ได้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ มาตรา ๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ ขณะนี้มีผู้ขอแปรญัตติรวม ๓ ท่าน นะครับ คือ ท่านลำพอง ท่านวิสิทธิ์ สำหรับท่านลำพองและท่านวิสิทธิ์นั้นขอแปรฯ ดัดข้อความตั้งแต่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสิทธิที่จะไม่ตอบ ดัดข้อความตอนท้ายออกไปหมดนะครับ แล้วก็อีกท่านหนึ่งที่ขอแปรญัตติ คือ ท่านนิรัตน์ ขอเพิ่มความในตอนสุดท้ายของมาตรา ๓๑ ถ้าผมจดผิดท่านช่วยทักท้วงด้วย ท่านขอเพิ่มว่า “และได้รับความเห็นชอบจากประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” เข้าไป มี ๓ ท่านหมดคำแปรฯ หรือยังครับ อาจารย์jemศักดิ์ครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม jemศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ผมเห็นมีคำถามมากมายในมาตรานี้ แต่ผมรอฟังท่านตอบ ท่านยังไม่ตอบเลย ว่าเหตุใดจึงไปใส่อย่างนี้ ผมเอาใจช่วยว่าไม่อยากจะตัด ไม่อยากจะเพิ่ม ไม่อยากจะเปลี่ยนแปลง บอกตรง ๆ แต่ต้องฟังเหตุผล ไม่อย่างนั้นแล้วเราตัดสินใจไม่ได้ครับ ท่านประธานฯ อนุญาตให้เขาตอบหน่อยซิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนที่เราจะลงมติวินิจฉัยว่า เราจะเห็นด้วยกับการขอแปรญัตติของทั้ง ๓ ท่าน หรือไม่เนะครับ ก็จะต้องเชิญทางผู้ที่มาชี้แจง ชี้แจงหรือตอบคำถามบรรดาที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติในฐานะกรรมการได้อภิปรายและตั้งคำถามไว้ อันนั้นแน่นอนครับ แต่ว่าก็อยากจะทำให้พร้อม ๆ กัน คือว่าให้ข้างล่างหมดเสียก่อน ผมคิดว่ายังเหลืออีก ๒ - ๓ ท่าน ที่ยกมืออยู่เนะครับ ก็จะต่อด้วยอาจารย์แก้วสรรก่อนเนะครับ เชิญครับ

๑๓๕

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อรสา ๗๓/๒

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ กรรมการ ผมเห็นตรงกับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ช่วยอธิบายครับ ว่าแก้เพราะอะไร ตามกฎหมายพืดยาเป็นอย่างไร กฎหมายเทศบาล เป็นอย่างไร กฎหมาย กทม. เป็นอย่างไร เทียบเคียงให้เห็น เท่าที่ผมทราบกฎหมาย กทม. ก็บัญญัติอย่างนี้ใช่หรือเปล่า กฎหมายเทศบาลใหม่ก็บัญญัติอย่างนี้ใช่หรือเปล่า อธิบายมาให้ชัดแล้วจะได้มีที่ไปที่ไป ผมเรียนข้อสุดท้ายครับ ถ้าสมาชิกฯ เราเห็นว่า ไม่ควรจะมีข้อปฏิเสธไม่ตอบนี้นะครับ ต้องฆ่าทิ้งทั้งมาตราเลยครับ กลับไปสู่มาตราปัจจุบัน ซึ่งเขาเขียนไว้ชัดเจนว่า มีสิทธิตั้งกระทู้ แล้วก็ต้องตอบ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้ขอพูดอีก ๒ ท่านนะครับ คือ พันตำรวจเอก สุรพงศ์ แล้วก็ท่านศิลปชัยครับ เชิญ พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ก่อนครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (บุรีรัมย์) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ คือผมอยากเรียนท่านประธานฯ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะกรรมการ ขอเรียนท่านประธานฯ ว่า ในมาตรา ๑๘๓ ของรัฐธรรมนูญ นั้น รัฐมนตรีจะไม่ตอบได้เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน แต่ในกรณีเป็นประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ความสำคัญต่ำกว่ากันมาก ผมเห็นด้วยที่ควรจะให้แก้ไขโดยตัดออก ล้น ๆ แค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านศิลปชัยครับ ไม่ทราบท่านนั่งอยู่ตรงไหน ชื่อท่านขึ้นจามา ท่านจิโรจน์ครับ เชิญครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ จากศรีสะเกษครับ ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ความจริงท่านสมาชิกฯ ก็อภิปรายกว้างขวางมากก็มีเหตุมีผลหลายอย่างหลายประการ แต่ว่ากระผมเองในฐานะที่เคยดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วก็ต้องตอบกระทู้ถามของ

LIRT

สมาชิกสภาจังหวัดอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่เป็นปลัดจังหวัดก็ตาม เป็นรองฯ เป็นผู้ว่าฯ ก็ตาม ท่านครับ ปกติแล้วจริง ๆ ไม่ค่อยมีที่ผู้ว่าฯ จะไม่ตอบ อันนี้เราหมายถึงว่านายฯ กฎหมายฉบับนี้ครับ เมื่อร่างเป็นอย่างนี้แล้ว ปกติโดยข้อเท็จจริงไม่ค่อยมีเรื่องหรือทักครับ ที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์นี้ไม่ค่อยมี กระผมเข้าใจว่านายฯ เขาต้องตอบทุกประการ แต่กระผมคาดว่าที่เขียนอย่างนี้ขึ้นมา มันบางทีอาจจะไม่ได้เหมือนกันครับ ก็ต้องมาตีความว่า ความไม่ปลอดภัยนี่คืออะไร ทำไมนายฯ ถึงไม่ตอบ บางทีมีได้ท่านครับ บางทีสมาชิกสภาจังหวัด ขอประทานโทษครับ ถามเจ้าโน่นมาคนโน้นมาคนโน้น แล้วใครจะไปตอบได้ ตอบอันตรายเขาอะ แล้วยังไปถามเรื่องยาเสพติด ยาอะไร ใครค้าโน่นค่านี้อะ แล้วเขาตอบอย่างไร บางทีตอบไม่ได้ท่านครับ-----

บางที่ทำให้บุคคลที่ ๓ นี้เสีย ถ้าจะตอบก็ต้องไปตอบนอกสภาท่านครับเป็นอย่างนี้
นี่คือข้อเท็จจริง แล้วเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์เหมือนกันครับ บางทีตอบไปแล้วนะครับ
ประโยชน์องค์การเขาเสียประโยชน์ มาถามความลับโน้นความลับนี้ เรื่องงบประมาณบ้าง
หรืออาจจะเรื่องคอร์รัปชันบ้างอะไรบ้างมาถาม บางทีถามไม่ได้ท่านครับ อาจจะไม่มีการ
การคอร์รัปชันกัน แต่ไปตอบเข้าเคียวเสียหาย อันนี้เขาป้องกันไว้ท่านประธานฯ
เพราะฉะนั้นที่เขียนไว้เพื่อป้องกันไว้เลย ๆ ครับ อาจจะเกิดกรณีเหล่านี้แต่น้อย
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอันนี้เป็นกฎหมายที่เขียนไว้อย่างรอบคอบ เหมาะเจาะ ถูกต้อง
ครบถ้วนทุกประการแล้ว จึงเห็นควรที่สนับสนุนครับ ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างคงจะหมดแล้วทางผู้ชี้แจงจะมีคำตอบไหมครับ หรือจะชี้แจง
ประการใด เชิญครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตครับ ผม ธนาวัฒน์ สังข์ทอง
จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ ขออนุญาตในมาตรา ๑๒ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๓๑
นี้นะครับ เดิมนั้นในการปกครองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น การเลือกตั้งผู้บริหาร
นั้นไม่ใช่เลือกตั้งผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน แต่เป็นการเลือกตั้ง
โดยทางอ้อม โดยเป็นการแต่งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากสมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ คน เพื่อมาทำหน้าที่ในการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ซึ่งในการบริหารรูปแบบเดิมนั้นนโยบายแผนงานหรือการดำเนินงานต่าง ๆ ก็ต้องเป็นไป
ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้วางนโยบายหรือวางแผนในการบริหารกิจการของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้จะครับ แต่ในขณะนี้เรากำลังเปลี่ยนโครงสร้างขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเป็นการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงเพื่อมา
บริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต่อไปในการกำหนดแผนงานนโยบายอำนาจ
หน้าที่ในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะเป็นอำนาจหน้าที่ในการ
กำหนดแผนนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง
เช่นเดียวกับสมาชิกสภานะครับ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๑ นี้จึงได้แก้ไขในลักษณะที่ว่า
เพื่อให้มีการคานอำนาจกัน ให้มีการตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ระหว่างตัวสภา ซึ่งเป็น

ฝ่ายนิติบัญญัติกับตัวผู้บริหารในฐานะผู้ปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานที่จะเอื้อประโยชน์ทำให้เกิดประโยชน์ขึ้นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ตนดำเนินการอยู่นะครับ แต่อย่างไรก็ตามในการที่จะตรวจสอบนั้นก็ให้อำนาจหน้าที่ให้โอกาสหรือให้เครื่องมือกับผู้บริหารบางส่วนด้วย เพราะว่าในบางเรื่องนั้นในการบริหารกิจการนั้นเป็นเรื่องที่ยังไม่สมควรเปิดเผย ไม่ใช่ไม่ควรเปิดเผย แต่ยังไม่ควรเปิดเผยในขณะนั้น อันเนื่องด้วยความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างเช่น ในขณะนั้นกำลังมีการทบทวนการจัดเก็บภาษีอยู่บางเรื่องนะครับ ถ้ามีการเปิดเผยออกไป ในขณะนั้น ในระยะเวลานั้น หรือในเวลานั้นอาจจะเกิดความโกลาหลหรือเกิดความเสียหายเกิดขึ้น หรือในกรณีซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีประสบภาวะต่าง ๆ เช่น สภาพขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภคกำลังจะประสบนะครับ กำลังดำเนินการในกระบวนการควบคุมกิจการสินค้านั้นอยู่ ถ้าเปิดเผยออกไปในขณะนั้นแล้วจะเกิดการที่ว่า พ่อค้าต่าง ๆ จะกักตุนสินค้าอันจะเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนก็มีอยู่ครับ บางกรณีก็มีอยู่ก็เกิดความเสียหายเกิดขึ้นแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด และถ้านายกฯ ตอบในขณะนั้นก็จะเกิดความเสียหายเกิดขึ้น ซึ่งก็ต้องมีเหตุผลบางประการยังไม่เปิดเผย ต่อมาเขาต้องเปิดเผยเหตุผลในลักษณะที่ดำเนินการในขณะนั้นเพราะอะไรนะครับ -----

- ๗๕/๑

เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๑ นี้ถึงได้แก้ไขออกจากแนวทางเดิมก็เพราะว่า เพื่อให้รองรับกับการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่ ในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรงกับมีสภามาโดยตรง เพื่อให้เกิดการคานอำนาจเกิดขึ้น แต่ก็เพื่อประโยชน์ของการบริหารกิจการ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและเกิดความปลอดภัยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยคือเอาประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นสำคัญนะครับ เพราะฉะนั้นก็มีบางเรื่องในขณะเวลานั้นยังไม่ควรเปิดเผย ก็ให้อำนาจที่ให้สิทธิแก่นายกฯ หรือรองนายกฯ ที่ยังไม่ควรเปิดเผยในขณะนั้น แต่ก็ต้องเป็นไปตามเหตุที่กำหนดในมาตรา ๓๑ นี้คือเพื่อความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์สมควรยังมีคำถามต่อนะครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมควร จิตแสง ยังติดใจอยู่ครับ ตอบแล้วยังติดใจ คำว่า “ยังไม่สมควรจะเปิดเผย” เป็นการใช้ดุลพินิจของนายกฯ แต่ผมผู้ถามนี้คิดว่าน่าจะสมควรเปิดเผยเรื่องนี้ ใครจะเป็นคนวินิจฉัยตรงนี้ ถ้าเกิดว่าเลียงบาลีอย่างนี้ ยังไม่เปิดเผยแล้วอย่างนี้ แต่ถึงเวลาเปิดเผยก็เลยเวลาเสียแล้ว ไม่เหมาะสมในการที่จะต้องมารับฟัง และไม่เป็นประโยชน์เท่าที่ควร อย่างนี้จะทำอย่างไร อยากจะถามท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คงมีคำถามคล้าย ๆ กัน อาจารย์ลำพองมีคำถามไหมครับ

นายลำพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในฐานะเป็นผู้แปรญัตติครับท่านประธานฯ ผมคิดว่าคำตอบที่ทางผู้ชี้แจงตอบนั้นผมฟังไม่ขึ้นครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตัดท่านประธานฯ โดยที่อ้างถึงความปลอดภัย ผมขอกราบเรียนว่า อันนั้นเป็นเรื่องของรัฐบาล ไม่ใช่เรื่องของท้องถิ่นที่จะต้องดูแล ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ หากให้ดำเนินการอย่างนี้ สมมติว่า ผู้หลักผู้ใหญ่ในจังหวัด ไม่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ประธาน หรือนายกฯ รวมหัวกันแล้วนะครับบ้านเมืองบรรลัษณ์เลยนะครับท่านประธานฯ

ถ้า ๓ ฝ่ายนี้ต่างคนต่างอยู่ไม่เป็นไร ถ้า ๓ คนรวมกันเมื่อไรแล้ว ผู้มีอิทธิพลในระบบราชการ จะเพิ่มมากขึ้น แล้วนอกจากนี้ทำให้เกิดการทุจริต ไม่โปร่งใส เพราะฉะนั้นเพื่อความอยู่รอด ของชาติบ้านเมือง ผมอยากจะกราบเรียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตัดออก ถ้าสมมติว่า นายฯ เห็นว่า ไม่ควรเปิดเผย พุคฺชีแฉงในที่สภาก็ได้ บอกว่าเรื่องนี้เป็นความลับ ไม่ควรเปิดเผยในระยะนี้ สภาจะต้องเข้าใจท่านประธานฯ เหมือนอย่างที่เราทำอยู่เดี๋ยวนี้ อันไหนไม่ควรเปิดเผย รัฐมนตรีหรือผู้ชี้แจงก็มาให้เหตุผลท่านตรงนี้ หรือไม่อย่างนั้น ประชุมลับดังที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ก็ได้ ใครเอาไปเปิดเผย ก็ผิดกฎหมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องตัด ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : จะขอมติที่ประชุมนะครับว่า ท่านจะเห็นด้วยกับการแปรญัตติของ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติในฐานะกรรมาธิการหรือไม่ หรือจะเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ครับ ก่อนที่จะลงมติกัน ท่านแก้วสรรมีอะไรไหมครับ

- ๗๖/๑

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านผู้ชี้แจงครับ กราบเรียน ท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการ คำถามของผมนั้นก็ถือว่าแบบอย่างในกฎหมายท้องถิ่นอื่นเป็นอย่างไร ท่านก็ไม่ตอบ ผมก็ต้องวิ่งไปหากฎหมายมาก็พบชัดเจน กรณีของ กทม. เขียนไว้ว่า กทม. เลือกตั้งผู้ว่าฯ โดยตรงเหมือนกัน มาตรา ๓๖ แต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับประโยชน์สำคัญของกรุงเทพมหานคร ในกรณีของเทศบาล เขียนไว้ในมาตรา ๓๑ แต่คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของเทศบาล แล้วเทศบาลตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีการเลือกตั้งนายกฯ โดยตรงแล้ว เวลาชี้แจงท่านก็ช่วยชี้แจงให้ครบหน่อยครับ พวกผมจะได้ตัดสินใจถูก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ทางผู้ชี้แจงจะมีอะไรเพิ่มเติมครับ เชิญครับ

นายอุคร ตันติสุนทร (ตาก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ความจริงกระผมเห็นด้วยกับทางผู้แปรญัตติ แต่เมื่อได้ฟัง ส.ส. เขาอภิปรายกันแล้ว ปรากฏว่าอย่างนี้ครับ มีถ้อยคำหนึ่งซึ่งอยากจะกราบเรียนที่ประชุมว่า เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผย เพราะฉะนั้นผู้ตั้งกระทู้ถามก็ต้องถามต่อไปว่า เมื่อไรควรจะเปิดเผย ที่นี้ผู้เป็นนายก อบจ. จะต้องตอบให้ทราบว่าเมื่อไรควรจะเปิดเผย อันนี้ผมคิดว่าเป็นคำพูดสำคัญอันหนึ่งซึ่งอยากจะกราบเรียนเสนอต่อที่ประชุมได้ช่วยพิจารณา ไม่ใช่ไม่ให้เปิดเผยตลอดไป ไม่ใช่ครับ แต่ยังไม่ควรเปิดเผยในระบายนั้น มีเงื่อนไขอยู่คนเดียวครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ คงจะตัดสินใจกันได้ครับว่าท่านจะเห็นด้วยกับการแปรญัตติหรือว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแปรญัตติกรุณาจด เห็นด้วย ถ้าหากว่าเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ เรียนเชิญ ท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติด้วยครับ ในมาตรา ๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เรียบร้อยแล้ว ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้

๑๘๖

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ภavana ๗๖/๒

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่เห็นด้วย ๘๘ เห็นด้วย ๓๘ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑
เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปมาตรา ๑๓ เชิญท่านเลขาธิการ ท่านถวิลครับ
มีอะไรครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ถวิล
ไพรรสณฑ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ผมเห็นว่าในมาตรา ๑๓ เป็นเรื่องของการเริ่มต้น
หมวดใหม่ครับ เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกฯ โดยตรง ผมอยากให้เลื่อนไปวันจันทร์ครับ
ขอปรึกษาท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ผมก็ตั้งใจจะใช้เวลาวันนี้เพียง ๑๖.๐๐ นาฬิกา นี่ก็อีก ๕ นาที
ก็ถึงเวลา คิดว่าเราได้ใช้เวลาประชุมกันมาพอสมควรนะครับ ขอปิดประชุมสำหรับวันนี้
เพียงเท่านี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

ศรีอนงค์	นิสภา	สุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	เปล่งฉวี	ศิรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ้งอัถะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข	ภาวนา	ภักฉัตรทัน
พนิดา	อิสโร	สุชาดา	ภมระภา
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
มิ่งขวัญ	พິงรัตน์มงคล	สำรวม	ผลประสิทธิ์
ภักนี	กงสมจิตต์	รุจิรา	เนตรบุตร
วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ	สุภาภรณ์	มาลัยทัต
วรนุช	ทรวงแสง	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
อรนิตย์	ฤทธิมัต	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
อัจฉริยา	เอี่ยมโอษฐ์	นันทพร	แก้วมะเรง

กลุ่มงานตัวเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๑๗ ๙ ๒
๒.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๗ ๙ ๒
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๑๗ ๙ ๒
๕.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	๑๗ ๙ ๒
๖.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๑๗ ๙ ๒
๗.	นายโกเมศ ทัมชนานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๑๗ ๙ ๒
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๗ ๙ ๒
๙.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๗ ๙ ๒
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริศุณย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๗ ๙ ๒
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๗ ๙ ๒
๑๒.	นายณัฏฐพร ศรีสรรพวงค์	๑๗ ๙ ๒
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๑๗ ๙ ๒
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๑๗ ๙ ๒
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	๑๗ ๙ ๒

ตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๑๗ ๑๒
๒.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๘
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	ปัญญา
๕.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	สมัย
๖.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๑๖
๗.	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๑๗
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๘
๙.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๙
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริศุณย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๐
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๑
๑๒.	นายณภัทร ศรีสรรพางค์	๒๒
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๒๓
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๒๔
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	๒๕

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT